

സംസ്കാരം

പു ഒര പിതിയിൽ എഴുന്നിയുന്നു

നാട്യരംഗം.

—→ ദിക്ഷാഭ്രംബം ——

നന്ത്യാശവീട്ടിൽ.

ഡോ. പാരമോഹനൻ പിള്ളു, റം. റം.

സി. വി. സുഖൻപിള്ളു,

തിരുവനന്തപുരം

പകർപ്പുവക്കാട്ട്

1091

വില അംഗ സ്വ

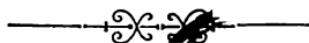
"Kannanlalaya Printing Works," Trivandrum
1st Edition---200 Copies

സംസ്കാരം

നാട്ടുക്കാളി

പുതിയ ശിതിയിൽ എഴുന്നിൽ ഓൺ

സാമ്പത്തികാട്ടി.

നന്ദ്രാജാവിഭിഞ്ച

കെ. പരമോഹനൻ പിള്ളാർ നായ

ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പ്,

തിരുവനന്തപുരം

പകർപ്പവകാശം

1091

വില അണ സ്യ

“Kamalalaya Printing Works,” Trivandrum
1st Edition—200 Copies

ശ്രൂതിസ്ഥാനത്തിന്റെ കല്പനാരിതിയെക്കരിച്ചു് എന്നി
ങ്ങൾ കാച്ചി അറഞ്ഞാണ് ഇത്, ഇപ്പോഴെത്തെ വിഭ്രാത്മി
കളുടെ ഉപയോഗത്തിന്റെയി എഴുതിയിട്ടുള്ള താണ് ഈ
കാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ വിഭ്രാത്രാസവകളിൽക്കിന്നു
പാഠ്യങ്ങളായി നിന്നുയിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കു പുറമേ
ഒരു വലുതും വായിക്കണം എന്നാൽ തു വാദക്ഷുഖമായ
പരിഷ്കാരാണ് എന്നായാലും നവീനമാരായ പരിജ്ഞാനി
കളുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു്, സ്നാനാർത്ഥികൾന്റെ സ്വ
ർഖം ഉച്ചിഗ്രാമങ്ങൾ വിഭ്രാത്മികരിക്കു ത്രാജ്യങ്ങൾ അതു
വേണ്ടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ വാലവാ
രടെ കാച്ചിത്തിങ്കൾ, കാളിഭാസങ്കൾ ശാക്കത്തുവും തുടിനി
ഷിഖങ്ങളാണിയിൽ ഉംബല്ലുട്ടുകൊണ്ടു. അങ്ങെന്നിരിഡിങ്ങൾ
മലയാളം പള്ളിക്ക്രമങ്ങളിൽ പരിജ്ഞാന വാലവാർ (അവ
രാണ്ടും അധികവും) ശാക്കത്തും തുടി വായിക്കാൻ ഇട
വരുതെ പരിത്വം നിൽക്കി ലോകവൃഥാരത്തിൽ പ്രവേശി
ക്കുന്നു. ലോകവൃഥാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചും പിന്നെ ന
മുടെ അരുളുകൾ ഏതു ചുങ്കമായിട്ടു സാഹിത്യത്രാം
ങ്ങൾ വായിക്കുവെള്ളു! അതുകൊണ്ടു മലയാളം പള്ളിക്ക്രമ
ങ്ങളിൽ കിട്ടുന്ന വിഭ്രാത്രാസം പുണ്ണമാക്കുന്നതിനു മുകളിൽ
ന്നു കാളിഭാസങ്കൾ പരിാക്രമിച്ചി ഏന്ന ശോകപ്രസാ
ദിഷ്ടായ ശാക്കത്തുവരുത്തിന്റെ അത്സ്വപാദ്ര നഗിൽഅല്ലെങ്കി

ഡും, നവീനപരിത്വി അനുസരിച്ച് ശ്രൂഗാരത്തിന്റെ അതിപ്രസംഗം കൂടാതെ ആ കമ്മതനെ ഗദ്ദൈപ്പമായിട്ടു കിലും എഴുതി ഗഹിപ്പിക്കാതെനു വിചാരിച്ചാണ് എന്ന് ഈ ഗുഹം എഴുതാൻ ഉള്ളമിച്ചതു. നവീനമാരോടു ചൊജിച്ചു എന്നും ഇതിൽ അതിശ്രൂഗാം വർജിച്ചപ്പോൾ വസുമതി ഇടുക്കും യാസപ്പടികയുടേയും പ്രസ്താവവും അതുപോലെ ഒളി മറ്റു കാഞ്ഞങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതി വന്ന. ഇതും കൊണ്ടു എന്നുണ്ടെന്ന് ചെയ്യുത്? കാളിഭാസ നേരു ചിത്രത്തിനെ രിടയ്ക്കും എന്നും ഭേദപ്പെട്ടതിയിട്ടി സ്ഥി. എന്നാൽ ചട്ടിക്കു സ്വന്തമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട് അതുപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടും നവീനമാരുടെ മതഃനുസരിച്ചു ചില ഭാഗങ്ങൾ മറച്ചിട്ടും ഇണ്ടും. ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്ന ബാധകാർ പ്രൗഢ്യാവസ്ഥയിൽ കാളിഭാസകുതി വായിക്കു യാണെങ്കിൽ അവക്കു അതു ശേഷമുണ്ടെന്നും പോലെ ഈ പിഛേമന്നാണ് എന്നും വിശ്വാസം; എതായാലും അതുവെന്നയിരിക്കും എന്ന നായിത്തോ എന്നും അതുവെന്നും.

ഈ പുസ്തക തന്റെ രിടയ്ക്കു മാത്രം കാളിഭാസനേരു കാലിന്തരയെ ഉപേക്ഷിച്ചു പുത്തനായി എഴുതിയേ കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നും ഉപേക്ഷിച്ചതു അഞ്ചൊമ്പത്തിനേരു അതുവെന്നയിൽ ഉള്ള ധാര്യാണ് ഇതു് എന്നും കൊണ്ടുനു വെച്ചാൽ ഹംസപബികയുടെ ഒരു വസുമതി ദാവിഡുമുഖം പ്രസംഗം ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ അല്പാനെ ചെയ്യു കൂടാ എന്ന വന്നപോലെ. അതുകൊണ്ടു എന്നും ചെയ്യുതു സാധം എന്ന വിചാരിക്കുന്ന മഹാമാർ ക്ഷമിക്കുമാറാക്കും.

ഇംഗ്ലീഷ് ബാലഗാഹായ വായനക്കാക്കം അദ്ദേഹിക്കാവകിൽ ഇത്തപ്പോലെ മറ്റൊരു പ്രാചീനത്താടക്കങ്ങളുമായി എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട നോൻ തോൻ വിചാരിക്കുന്നണ്ട്.

തിരുവനന്തപുരം	}	എന്ന് നന്ത്രാജവിട്ടിൽ
മംഗല, ചിങ്ങം വു.ഓൺ -		കെ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള

ഈ, നവീനത്തി അസംഖ്യ ശ്രദ്ധാരങ്ങിന്റെ അതിപ്രസംഗം കുടാത ആ കടമതന്നെ ദത്താവാമായിട്ട് കിലും എഴുതി ഗ്രഹിപ്പിക്കാതന്നു വിചാരിച്ചാണ് തൊൻ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതാൻ ഉള്ളമിച്ചത്. നവീനമാരോടു ഷോജിച്ചു തൊന്തു മുതിൽ അതിശ്രദ്ധാരം വർജിച്ചപ്പോൾ വസുന്തി ഇടുക്കം ഹസ്തപടികയുടേയും പ്രസ്താവവും അതുപോലെജുള്ള മറ്റു കാഞ്ഞങ്ങളും ഇംപ്രക്കിഡ്സി വന്ന. ഈ ഗ്രന്ഥം കൊണ്ട് തൊൻ എന്താണു ചെയ്യുത്? കാളിഭാസ് നേരു ചിത്രത്തിനെ കരിംതും തൊൻ ഭദ്രപ്പട്ടത്തിനിട്ടി സി. എന്നാൽ ചട്ടക്കൂട്ട് സ്വന്തഭായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അചട്ടക്കൂട്ടുകൊണ്ട് നവീനമാരുടെ മത്തുനസ്തിച്ച ചില ഭാഗങ്ങൾ മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചുന്നുകംവായിക്കുന്ന ബാലമാർ പ്രൗഢ്യാവസ്ഥയിൽ കാളിഭാസകൃതി വായിജ്ഞാനാശങ്കിൽ അവക്കു അതു ശേഷമുള്ളേണ്ണു പോലെ ഈ രിജ്ജുമെന്നാണ് എന്നേരു വിശ്രാസം എന്തായാലും അംശങ്ങളായിരിക്കുന്നു. എന്നായിരുന്ന എന്നേരു ശ്രദ്ധം.

ഈ ചുവുകു അടിൽ കരിംതു മാത്രം കാളിദിശസന്നേരു ക്ലൂഡൈ ഉംപ്രക്കിച്ചു പുത്രത്തായി എഴുതിച്ചേരു കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. തൊൻ ഉപേക്കിച്ചതു അഭ്യാസക്കത്തിന്റെ അഭിയിൽ ഉള്ള പാട്ടാണ് ഈതു എഴുതുകൊണ്ടേന്നു ഏഴും മാത്രം ചുവുകു അംശപദികയുടേയും വസുമതിപ്പറവിയുടേയും പ്രസംഗം ഉപേക്കിച്ചപ്പോൾ മുണ്ടെന്ന അസ്ഥാനത ചെയ്തു കുടാ എന്ന വന്നപേരായി. അതുകൊണ്ട് തൊൻ ചെയ്യുതു സാധി സം എന്ന വിചാരിക്കുന്ന മഹാമാർ ക്ഷമിക്കുമാരാക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം ബാലസാഹചരിത്ര വായനക്കാക്ഷം അച്ചാർ ജീവിതക്കാരിൽ ഇത്ത്രപോലെ മറ്റ് പ്രാചീനതാടക്കങ്ങളേ മുമ്പ് കമാത്രപമാരി എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സ്ഥാൻ തൊന്ത്രം വിചാരിക്കുന്നാണ്.

തിരുവനന്തപുരം }
മംഗല, വിജയം ദ്വ.-ഡാസ- }
കെ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള

ଓଡ଼ିଆ ରିଯାର୍

ଶଲ୍ପାଳୀ	—	କଣ ମହନ୍ତିପୁଣୀ	ପୁରୁଷ
		ରେବାପ୍ରାତିକୁଳ୍ପୁରୁଷ	ପୁରୁଷ 1—୧
୧		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 5—9
୨		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 9—15
୩		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 15—19
୪		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 19—23
୫		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 23—27
୬		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 27—31
୭		ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 31—42
”	୯	ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 42—50
”	୧୦	ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 50—62
”	୧୧	ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 62—65
”	୧୨	ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 65—72
”	୧୩	ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 73—78
”	୧୪	ରାଜାର୍ଥ କାହାଟିକାଯା କାଟିଲୁ ବତ୍ରାନ୍ତିକାଯା	,, 79—88

ശര മു റാ ട്ര

അപ്പേക്കിൽ

പുതിയ രിതിയിൽ എഴുതിയുള്ള പഴയ കമ.

നിരസ്യാദാ ട്ര

ങ്ങ മഹാഷിപ്പുത്രിയും ഒദവപ്രാതിക്കൂല്യവും.

പണ്ട് ഉത്തരദേശത്തു് ഹിമവാന്നർ താഴുരയിൽ
മാലിനിക്കാഡിയുടെ തിരഞ്ഞു് കൈ ആറുമും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവിടെ പല താപസന്മാനം താപസികളും കൈ
മിച്ച താമസിച്ചിരുന്നു, പ്രസിദ്ധനായ കണ്പമഹാഷി
ആയിരുന്നു കൂലചതി. ഇദ്ദേഹം നിരു ബ്രഹ്മചാരി
ധാരിയായെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് വാഹ്നമായ പല
ബന്ധങ്ങൾ ഗ്രഹസ്ഥമനന്നപോലെ തന്നെ ഉണ്ടായി
രുന്നു. പല ഘുഖ്യക്കമൊന്നും ഘുഖ്യതികളും അദ്ദേഹത്തി
ന്നർ രക്ഷയിൽ ആ ആറുമുത്തിൽ വളരുവാൻ. ഈ
വർ കക്കയും മഹാഷിയെ പിതാവിനെപ്പോലെയാണു്
ശണിച്ചിരുന്നതു്. ഏന്നാൽ ഇവരിൽ എല്ലാവരിലും
ചച്ച അദ്ദേഹത്തിന് താൻ എടുത്തവള്ളത്തിൽ പുതി
യായ ശക്തിയും ആയിരുന്നു അധികം സ്നേഹം. ഈ
ഈ ശക്തിയെ ആരാണോ?

പണ്ട് കൈശരികൾ ദ്രുന ഗോത്രങ്ങാലങ്കരാട്ടി കൂടി മഹാപ്രഭാവനായി വിശ്വാമിത്രങ്ങന പ്രാസിലു നായ ഒരു രാജാംഗി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരി ക്ഷതി ഗൗതമിന്നറിയുടെ തീരത്തു വച്ച് അതിശ്ലോര മായി തപസ്സുചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതേദിനം തപസ്സു ചെയ്യുന്നതു് തന്റെ സ്ഥാനത്തെ കാംക്ഷിച്ചുണ്ടെന്നു ചെല്ലപ്പെട്ട് ഇന്ത്രൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുപ്പാവിഷ്ടതി നായി മേനക എന്ന അംഗീരസ്സീരയജ്ഞം ദിനത്തെ വാദ്യങ്ങളിൽ പ്രചിണരായ മറ്റൊരു ചിലരോധം അദ്ദേഹ തകിന്റെ സമീപത്തിലേജ്ഞു് അയച്ച. ഇവർ അവരുടെ സാമ്പത്യംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തപസ്സിന് ദേശം പ്രത്യേകിയതിൽ പിന്നീടു് അദ്ദേഹം മേനകയെ ഭായ്യി സ്വീകരിച്ചു് ആ അംഗീരസ്സീരയാട്ടാക്കിച്ചു് സു വഹായി വളരെഹാർഡ് അവിടെ താമസിച്ചു്. അങ്ങനെ യിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് മേനകയിൽ ഒരു പുതി യുണ്ടായി. അപ്പോൾ, താൻ രാജുവും ചെറുമിക സുവ അള്ളം ഉപേക്ഷിച്ചു് തപസ്സിനായി ഒരുവെട്ടത്തിൽപ്പിന്നീ ടം തനിഞ്ഞു പുതുക്കുളത്രാദാവസ്യത്തിൽ വീണ്ടും ഉംബലപ്പു ടാൻ ഇടവന്നപ്പോ എന്ന വിചാരിച്ചു് അദ്ദേഹം ചൊരാ ഗ്രുതേതാട്ടി തപസ്സുചെയ്യുന്നതിനായി മേനകയെയും പുതിയെയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് അവിടുന്ന പോയി.

അതിൽ പിന്നീട് മേനകയ്ക്കു് ഭൂമിയിൽ കൂത്തവ്യ മായി കണ്ണാ ഇല്ലാതിങ്ങന്തിനാൽ പുതിയെ മാലിനി തീരത്തു കൊണ്ടുപോയി കണ്ണപാഠഹഷ്ടിയ ഏല്ലിച്ചിട്ടു് സപ്രദീപത്തിലും മടങ്ങിപ്പോയി.

ക്കന്പമഹാൻ ആ കൂട്ടിയെ അതുമന്ത്രിൽ കൊണ്ടുചേന്ന തന്റെ പുത്രിയായാണ് വളര്ത്തി. ആ കൂട്ടിക്കു് ഏതേദേഹം ശേഷത്തെ എന്ന പേര് കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ ശേഷത്തെ അതുമന്ത്രിൽ വളരുന്ന വന്നു.

അവിടെ വേരെ രണ്ട് ബാലികകളിൽ മുടി ഉണ്ട്. അവരിൽ ഒരുത്തിലൂടെ പേര് പ്രിയംവദ ചീറം മറ്റൊരുത്തെ പേര് അനന്നപുര ചീറാ, ആറുണ്. ഇവരുടെ ഭാരതസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവരായി രണ്ട് യുവാക്കരുമായം അവിടെയുണ്ട് ഇവരുടെ പേര് ശാർഖ് ഗരവൻ എന്നം ശാരപ്പെതൻ ചീറാം ആറുണ് ഇവർ എല്ലാവരും മാതാപി നെംപ്പുാലെ ഗണിച്ചുവരുന്ന ശാശ്വതമി എന്നൊരു വുദ്ധതാപസി ആണ് അവിടെ ഉണ്ട്

ഇവർ കോരാങ്കത്തും അതുമന്ത്രിൽ അവന്വെ നന്റെ ഭോഗ്യതയും സാമയ്യവും അനാസരിച്ച് രാഖാ പ്രധാനത്തികൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുമന്ത്രിൽ നടപ്പിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഘുക്കങ്ങളേയും ലതകളേയും നന്നക്കുന്ന ജോലി ശേഷത്തെല്ലാം സവിമാക്കേണ്ടും ആയിരുന്നു. ഇം ബാലികകൾ അവരവർക്കുള്ള പ്രത്യേകിയും നിയമങ്ങളും കൂടിത്തായൽ ഇതിഹാസപുരാണാദികൾിൽ വാചിച്ചും വാചിച്ചുകേടും സമയം കൂടിച്ചുവന്നു.

കാലകുറം കൊണ്ടു ശേഷത്തെല്ലാം സവിമാക്കി ചെയ്യുന്നു, അരംഭിച്ചു. ഇവാൽ എറാവു, സുന്ദരി ശേഷത്തെല്ലാണ് ആച്ചുസരി സംഭവിയാണു ഇം യുവതിയുടെ അംഗീരാവും അക്കും മഴനാഭമായുണ്ട് തിരഞ്ഞെടു.

കണ്പമഹംഗിജ്ഞ് ശൈഖർവ്വത്തിങ്കാട് ചൊതുവിൽ
 പുതുനിവിശേഷിംഗാര വാസല്പ്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. എക്കി
 ലും ശക്തിളിഡയാണ് അക്കദ്ദെ പ്രാണത്തെപ്പാലെ
 വിച്ചാരിച്ചിരുന്നതു്. ശക്തിളിക്കു ദൈശവനം തുടങ്ങു
 റോറാ വലിയും ഭാഗ്രത്തിനും അതാംഭും ഉണ്ടാക്കിമെന്നു
 അക്കദ്ദെ അറിഞ്ഞു സംഭവാശിച്ചു. എന്നാൽ ആ ടോ
 ഗ്രം തുടങ്ങിയാൽ അധികം അനുഭവപ്പെടുത്തിന്നു ദി
 യു ബലവത്തായ ദൈവപ്രാതിഷ്ഠല്ലും നിനിച്ചു വരു
 കു സക്കട്ടുപറി അനുഭവിക്കും എന്നും അക്കദ്ദെ അ
 റിഞ്ഞിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയിൽ ബുദ്ധിമാ
 നായ പുരാണം എന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതു്? ചെഴു
 ഷം കൊണ്ട് വിഡിതരും നീക്കാമോ? പാടിശ്ശേനു വാ
 തിച്ചാൽ ലോകത്തു് കൈ നീനും, തു പ്രാതിഷ്ഠാം ചെ
 യേണ്ടതില്ലോ വരുമണ്ണും. അതുംകൊണ്ട് കുന്തവ്യമായ
 ഒരു ഏപ്പാം ഏപ്പാഞ്ചോറും ചെങ്കുത്തെന്ന വേണും.
 സവാത്മകാ ശ്രമിച്ചിട്ടും കുന്തവ്യമാരു കുമ്മചെത്തും
 സാധിക്കാതെയിരിക്കും ചെയ്യു കുമ്മ നീനും മലം
 സിലിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടും അനുഷ്ടുപ്പാം സിലിക്കുണ്ടും
 ചെങ്കുംബാക്കിൽ മാത്രമേ വിധിമതമാണെന്നും വിചാ
 രിച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടവാൻ ന്ത്രായമെന്നും. അതുംകൊണ്ട്
 കണ്പമഹംഗി സോമതീത്യത്തിൽ ചെന്ന അവിടെ വ
 ആച്ചു ചില സംക്രമം പറി ചെങ്കു ദൈവപ്രാതിഷ്ഠ
 അനീന്ന നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കാം എന്നും നോക്കാമെന്നും നി

അഴിച്ച്. അതിൽ പിന്ന പ്രിയപുത്രിയായ രോക്കലെ
ഒരു അതിമിസർക്കാരത്തിനാഴി നിങ്ങൾക്കിട്ടിട്ടും അദ്ദേ
ഹം ഒരു ശ്രദ്ധാപ്രദത്തിൽ സോമതീത്രം~~പ്രത്യേകം~~ പറ
പ്രേക്ഷകയും ചെയ്യു.

അംഗീകാരം ഉ

രാജാവു് നായാട്ടികാളി കാട്ടിൽ വരുന്നു.

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ നായാട്ട് രാജാക്കമ്മാക്കൾ
സ്വാധീനം വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നുവെന്ന മാത്ര
മല്ല ഭൂധാനമാരു ഒരു കത്തവ്യക്രമമ്മാബന്നാം ഗണി
ചുവന്ന. അക്കാലങ്ങളിൽ രാജാവിന്റോ കത്തവ്യക്രമ
ങ്ങൾ നൂറീനകാലങ്ങളിൽ ഉള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സന്ദർഭം
ങ്ങളിൽ ഭൂപ്രകാരങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു. രാജും ഭരിഷ്ടനു കൂടാ
തെ രാജാവു രാജുത്തിലുള്ള പ്രശാന്ത സ്വാധീനാദിപതിയു
ം സ്ഥാനവും വഹിക്കുന്നു. ആജ്ഞാ സേനാധിപതിയാ
യി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏകില്ലോ രാ
ജാവായിരുന്ന വാസ്തവത്തിൽ രാജുത്തിലെ പ്രധാന
ഡോലിഡ്യൂം സേനാനായകനും സ്ഥാപകാരം ഇരിക്കുന്ന
ഒരു ക്ഷത്രിയനു് നായാട്ട് ചീത്താക്കങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു
ഈ ക്ഷത്രിയനു്. രാജുകാഞ്ച്ചേരിയിൽ പ്രശ്വരിച്ചിട്ടുണ്ടാക
നു വൃഗ്രത തിക്കാൻ നായാട്ട് ഒരു വിദേശാദം തന്നെ

യായിരുന്നു. ഒരാലുവും തുടിഭാധിക്കു രാജാവിനു നായാട്ട് വിശ്വേഷമായ ഒരു പ്രാഥാമാദിക്കും ഉപകരിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അത്രിക്കു നായാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആധാരം കാലനിയർഡം തുടാതെ കഴി കേരളി വരും. ഇന്നതു തന്നെ കേളിക്കലും എന്നുള്ള കിംഗ്യസ്യവും ശിമിലമാകും. വെയിൽ എറു കുതിര പ്ലറത്തും കാൽനടയാളം അതിവേഗത്തിൽ സാമ്പരിക്കേണ്ടിവരും. ഇതൊക്കെ ഒരു ദിനാലുവിന് കല്ലു അഞ്ചാസമാണ്ടബ്ലൂ. ശ്രദ്ധകാരിയുള്ള വ്രായാടം കൊണ്ട് ശരീരത്തിനും പുഞ്ചി കരി കാണ്ടു പോയേശാഖ കിലും വാസ്തുവത്തിൽ ശരീരത്തിന് ഭാർവ്വാവും ബലവും അധികമാക്കിയുണ്ട് എന്ന മാത്രമ്മ വില്ലു ഭിയായ ഒരു ദോഖാവിനു ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ അസ്രൂദാം എയ്യുകൊള്ളിക്കാണുള്ള സാമ്പ്രദായം സ്വീകരിയമല്ലോ? ഒന്നും ഒരു ഉപദേവിക്കുന്ന പിംഹം, ആന, കടവാ, കരടി ദിനാനു മുഖങ്ങളോ കൂടി നബിപ്പിക്കുന്നതായ അൻ, കാട്ടുപാളി, പനി മിലായ മുഖങ്ങളോ വല്ലിപ്പുംനിബാഴം അക്കാലങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാർ നായാട്ടിക്കായി പുരപ്പടാടിബാധിക്കുന്നു.

പുഞ്ചവംശാലക്കാരളിതനായ ദിഷ്ടതമഹാരാജാവു് ഒരു ദിവസം ഒസനാപ്പതിയോട്ടു കരി ഏസന്റ്രൈ ഭോട്ടം തുടി രാജധാനിയായ റാസ്സിന്പുരത്തുനിന്നും നായാട്ടിക്കായി പുരപ്പട്ട്. ഇവാടാട്ടകുടി രാജാവിന്നും തന്മാസചിംഗാം മാവുപ്പും എന്ന പ്രാഥമനനു ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവു് ഇങ്ങനെ ചാര സ്ഥലങ്ങളിലും

സബ്രഹ്മണ്യ തിൽ പിന്ന മാലിനിതീരത്തിന് സന്ധിപ്പം ഒരു മഹാരണ്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു.

അദ്ദോഹം മുതൽ മന്ത്രങ്ങൾക്കും സുലഭഗവണമ ഫൂത്ത അംഗങ്ങളിൽ “അതാ ഒരു മാൻ”, “ഈതാ ഒരു പനി!”, “ഓരാ ഒരു കടവാ!” എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഫോഷ്ടങ്ങൾ സാധാരണമായി കേൾക്കാം. ദിവസവും ഘുലംജി മുഖ തന്നെ നായാട്ടുകാർ കാടു വളിയുന്ന ലഹരി വളരെ കേമമാണ്. ഒരു കാട്ടിൽ മൂന്നുപാൽ കിരയേപ്പാർ രാജാവു വേറു ഒരു കാട്ടിലേജി നായാട്ടു തീരുമാം. ഇങ്ങനെ കരെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും കാജസ്പിയായ രാജാവിനു നായാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉത്സാഹം കുറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനോട് തുടി വന്നവക്ക് മുഖിഞ്ഞു തുടങ്ങി. എന്താണ് ആശുപ്പയും!

നായാട്ടിനായി വന്നതിൽ പിന്ന ആക്ഷം വ്യാപാരത്തിനും വിനൃതത്തിനും നിയമം ഇല്ല. നല്ല വേഗത്തിലാലുള്ളതു തന്നെ കിരയുന്ന കാടുകളിൽ തുടി കാടണം. ഇലകൾ വീണ് ചീഞ്ഞു ചുറ്റപ്പെട്ടു വെള്ളുമെ കടിക്കാൻ കിട്ടുകയുള്ളൂ. ആമഹാരതത്തിനു കാലത്തിനും ഇല്ല. മിക്കവാറും ചുട്ടമാറാണ് തന്നെ ഭക്ഷിയ്ക്കുന്നതും.

ഇതെന്നെങ്കയും ആയാൽ എന്താണ്? രാജാവിനു നായാട്ടു മതിയായില്ല. ഭൂമാക്ക പ്രഥവിനോട് അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അല്ലാതെ പറയാമോ? അതുകൊണ്ട് ആരുക്കു രാജാവിനോട് നോം പറഞ്ഞില്ല. എന്ന മാത്രമല്ല, സേനാപതി വ്യാധഃം കൊണ്ട് അവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഏകി ലും രാജാവിനെപ്പോലെ തന്നെ നായാട്ടിൽ തനിയ്ക്കും ഉത്സാഹം ഉണ്ടെന്ന നടപ്പിൽനാം. മാഡ്യവുന്നമാത്രം ചാല പ്പോർസകടം കൊണ്ട് മുള്ളു പറയാൻ ദെയ്യും തോനം.

അങ്ങനെയിരിക്കുന്നോമാം ഒരു ദിവസം അതിരാ വിലെ രാജാവു പതിവുപോലെ നായാട്ടു ആരംഭിച്ചു. അ ഭേദം നായാടി നടക്കുന്നോമാം ഒരു കൂൺമുഗത്തിനെ വിന്റുടൻ്റെ കണ്പാത്രമത്തിനു സന്നിപ്പാത്തത്തി. ആ മാ കിന്റെ നേക്കു ശരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ അതു ആത്രമുഗമാണെന്നു ചമതക്കായി കാട്ടിലെഴു പോകുന്ന ഒരു മഹാഷി പറക്കയാൽ അദ്ദേഹം അതിനെ കൊല്ലു തെ വിട്ട്. അതിൽപ്പിനു ആ മഹാഷി കൂൺമുത്തു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം കണ്പാടൻ്റെ ആത്രമും സന്ദർഭക്കാ നായി നിയുറിച്ചു. കുലപതിയായ കണ്പാൻ തൽ- കാലം ആത്രമത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്ന എന്നും അതി മിസൽക്കാരത്തിനു പ്രിയപുത്രിയായ ശക്കത്തെയെ ആ സൗ നിയോഗിച്ചിരുന്നതു് എന്നും അദ്ദേഹം വഴിക്കു കണ്ട മഹർഷിയുടെ അട്ടക്കാളയിനു മനസ്സിലാക്കി.

അരധ്രായം നൂ

ക്കു വിവരിച്ചുന്നായ അതിമി.

രാജാവു രമത്തിൽ ക്കരിയാണ് വന്നിക്കുതെ
കിലും അതുപൈഡിയുണ്ടാക്കാതിരിക്കാൻ തന്ത്രം
തന്നെ പുറത്തു വച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം രമത്തിൽ കിന്നം
ഇരഞ്ഞി. അതുപോലെ തന്നെ, അതുമത്തിൽ പ്രവേ
ശിജ്ഞന്തു വിന്നിത വേഷത്തോട് കൂടി വേണമല്ലോ എന്ന
വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം അതുനേന്നുങ്ങളിൽ മറ്റൊരു സ്ഥാ
തന്നെ എൽപ്പിച്ചു.

അംഗപ്പാർബ മാലിനിതീരപ്രദേശങ്ങൾ കണ്ണാൽ അതു
ക്കും അതുനേന്തു മരാധരമായി തോന്നാം.

ഒരു നല്ലതിന്നവന്നും പുലൻ. ഏന്നാൽ വെ
രിൽ അധികമായിട്ടില്ല. അതുമത്തിന് അലിച്ചവമാ
യി മാലിനി തദി ഒഴുക്കുന്ന. നദിയുടെ പുളിനങ്ങളിൽ,
ക്കരയിൽ നിന്നുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ തണലിൽ, ധാസ
ങ്ങൾ കുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. കുച്ചു് ചീരയായി
പുത്തനകടികളിൽ ചുമരികൾ മേംതുകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന
തു കാണാം. അതിനും, അപ്പുറത്തായി മാടപ്രാവുകളും,
മറ്റൊരു പക്ഷികളും ചുറരു, പറക്കുന്ന ഒരു കുന്ന് സുജ്ഞ
പ്രകാശത്തിൽ വളരെ മരണീയമായി ശോഭിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുന്നു. അതിനും അപ്പുറത്തായി കുംഖം പോങ്ങി

പൊങ്കി വിവരങ്ങളാണ് എന്തും പൂർണ്ണമായ പഠ്റിക്കേണ്ട നിരകളിലും അനു നിംബലമായ വായ്പിൽ തുടി പുല്ലു അളാക്കിയെന്നു.

തന്ത്രാവന്ത്രങ്ങൾവും എററവും മനോഹരമായി രിക്കേണ്ടു. തന്ത്രകൾ പ്രാശ്നങ്ങൾ ചൊത്തുകളും മുച്ചു ഞാളികൾ അധ്യാഭാഗങ്ങളിൽ ധാന്യകണ്ണങ്ങൾ വീണാ കിടക്കോ. വളരെ കാലംശായി കാടൽക്കുരു തല്ലിപ്പുട്ടി കയാൽ നല്ല മിനസം വന്നിട്ടുള്ള പാരക്കല്ലുകൾ മുക്കിക്കളിലും ഇടയ്ക്കു അവിടവിടെ കാണാൻണ് ആരു മത്തിന്ത്യത്തു മാൻ തുട്ടുണ്ടായി നിന്നു മേഘുന്ന. ആ തുട്ടുത്തിൽ മാൻകുട്ടികൾ മനോഹരമാക്കിവന്നും ചാടി കളിക്കേണ്ടതും കാണാം. പെപയ്ക്കളും കരകളിൽ വല്ലവങ്ങളിൽ നിന്നും ജലകണ്ണങ്ങൾ ഇററിര വീണാ ഭ്രാംഗങ്ങൾ അവിടവിടെ നന്ദത്തിരിക്കേണ്ടു. കൂപ്പുകൾ ഇൽ തുടി കഴുകുന്ന വെള്ളം കാരിക്കൊണ്ട് അലഞ്ഞു മുക്കിലും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഫോമയും എററ ചില മുക്കിങ്ങളും തലിക്കൾ കിരം പക്കയെന്നു.

ദിവ്യന്തരക്കണ്ണാൽ അപ്പോൾ അപരിപിതയാക്കി രാജാവാണെന്നറികയില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു വാഹ്യാധി പവരങ്ങൾ നും ഇല്ലപ്പോ. എകിലും അദ്ദേഹത്തിനും ഗംഗിരാംഭാവം കണ്ണാൽ ആക്കം, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രഥി വാണിനു തോന്നും.

അദ്ദേഹം ആരുമത്തിലേക്കു കടു. തെക്കേശ്വരി തിരിത്തേപ്പാർ വളരെ കൊന്തുകളിലും ഇലകളിലും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന പുല്ലുകൾ അഭ്യന്തരം കുറവാണ്. അദ്ദേഹം കുറവാണ്. അദ്ദേഹം കുറവാണ്.

കൈ തേൻമാവു് അരച്ചുമത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന തായി കണ്ടു. ആ മാവിന്റെ തന്നലിൽ രണ്ട് ഘുഞ്ഞി മാൻ കിടക്കുന്നു. ആ മാവിന്റെ കൊന്ദുകളിൽ മഹികൾ നന്ദി ഉന്നക്കാൻ വിശദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഘുഞ്ഞിയുടെ തുല്യം തളിത്തു ഘുഞ്ഞു അസംഖ്യം മൊട്ടുകളോടും ഘുഞ്ഞുകളോടും തീടിയ കൈ മല്ല പടന്നിരുന്നു.

ആ ഘുഞ്ഞിയുടെ തെക്കുപുറത്തായി അതിസുന്ദരി ആം പ്രാരംഭിച്ചുവന്നും ആയ കൈ ബാലിക ആ ഘുഞ്ഞിയുടെ മല്ലയുടെയും ഭഗവിയും ചേച്ചും നോക്കി രംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ആ യുവതിയും സമാനവയസ്കുളായ രണ്ട് തീടുക്കാരും ആനൃതത്തിൽ കുട്ടിപ്പിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഘുഞ്ഞിയുടെ ചുംബകം ലതകൾക്കും വെള്ളും കോരിങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു നിർക്കുംണ്ടു. ആ യുവതിയുടെ ലാവസ്ത്രം അംഗം പ്രതി ശ്രാംകിക്കുന്നു. ആ സുന്ദരിയുടെ കണ്ണാഡരണ്ടുണ്ടും ശിരിംഖപുഞ്ചങ്ങളുണ്ടു്. ഇതുപോലെ വളരുതലായി കാരോ ആടരണ്ടുണ്ടും കാരോ ഘുഞ്ഞിയുംകൊണ്ടും ഒറ്റമുള്ളതായിരുന്നു. വന്നുമായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു് കൈ വൽക്കലമാണ് രാജാക്കൻമാരുടെ അന്തിപ്പരഞ്ഞളിൽക്കൂടി ഭർഖിലുംനിന്നായ സവാംഗസൗംഘ്യം കണ്ടു് കുറച്ചുനേരം ഭയ്യപ്പന്തു വിസൂച്ഛിച്ചു നിന്നാവോയി. അപ്പോൾ അരച്ചുമാം കൈയുവതിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു്.

“അനന്നപുരേ, വന്നജ്ഞേഷ്ഠസ്കി എന്ന നാം പറയുന്ന ആ മല്ലയെ ശക്തമെന്തു ഇതു സുക്ഷിച്ചുനോക്കുന്ന തിന്റെ സാരം മനസ്സിലായും?”

അനന്നുയാഃ—“ഇല്ലപ്പോ പ്രിയംവദം. എന്തോടി കേൾക്കുന്നു.”

പ്രിയംവദഃ—“വനജ്ജീവസ്ഥിക്ഷ” അറഞ്ഞുപറായ ആ വുഷ്ടതിനെ കിട്ടിയതുംപാലെ അവർക്കും യോ ശ്രദ്ധായ കൈ തെന്താധിനാഡായാൽ ഏകാംഗം ആശന്നാണ് അവരും വിചാരിക്കുന്നതു”

ശക്തിളി:—“ആതു നിന്മിര വിചാരമാണ്.”

ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞിട്ടു് ശക്തിളി ഇല്ലജ്ജു് വെള്ളി മൊഴിഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി. അതു കഴിഞ്ഞു് ലജ്ജയുടുടി അദ്ദേഹവിഖാഡി അവിടവിടെ കുറച്ചു നി.ഈ. അ തിൽ പിന്നെ ആ ഘവതി നേരെ നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ണതു ഭൂഷം ഘനതെന്നും മുവമായിരുന്നു. ശക്തിളിക്ക് ഭൂഷം ഘനതെന്നും പൂവ്‌പരിചയം ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും കണ്ണമാത്രമിൽ തന്നെ അങ്കേരിയതെന്നും വളരെ ആശി മുഖ്യം തോന്തി.

ഭൂഷം ഘനതെന്നും വിനയത്തോടും ഗാംഡിംഗ്രത്തോടും “തച്ചുറ്റിന വിഗ്നിം കനം ഇല്ലപ്പോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. ശക്തിളി കനം ഉത്തരമായി ചുറ്റെതില്ല. എന്നാൽ അനന്നും ശശ്രവത്തോടും സദേശം ഘനത്തോടും തുടി രാജാവിനു സ്പാദതം പറഞ്ഞു.

അനന്നുയാഃ—“ശക്തിളി, അങ്കുത്തുചെപ്പും കരെ നില്ല പഴങ്ങൾം എടുത്തുകൊണ്ടുവരിക്കുതന്നെ. ശാന്ത്രായ അതിമിശ്ര നാം യദോചിതം നാൽക്കരിക്കണം തബ്ദിയും?”

രാജാവു്:— “ഇപ്പോൾ കനം വേണമെന്നില്ല. നിങ്ങടെ തല്പവാഴക്കാണ്ട് താന എന്നിക്കേ വേണ്ട അതി മും അതയല്ലോ.”

അതിൽപിന്ന അവർ എല്ലാവരും അവിടെ സമീപത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരു പുഞ്ചിലംപാലയുടെ ചുവ കുഞ്ഞേ ഇരുന്നു.

അക്കുതിയുടെ ചാതുമ്പും ഗാംഭീര്യും കൊണ്ടും സംഭാഷണത്തിലുള്ള സൗജന്യവും മാധ്യമ്പും കൊണ്ടും മുച്ചുപ്പന്തൻ ഒരു പ്രഥി അതണ്ണനാം അ യുവതികൾക്കു തോന്തി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മുന്നാരാബന്നനാം ആവക്ഷം മനസ്സിലായില്ല.

അനന്തരായഃ:— “അവിടത്തെ സൗജന്യം കണ്ടു തോന്നി തിരിക്കുന്ന ബെയിൽം കൊണ്ടു ചോഡിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവിടത്തെ കണ്ടിട്ടും അവിടത്തെ സംഭാഷണം കേട്ടിട്ടും അവിടന്നു ഒരു മഹാനാശനും ഏറ്റു കുറഞ്ഞും മനസ്സിലായി. എന്നാൽ അവിടന്നു ആരാ ബന്നനും എല്ലു സംഗതിവശാൽ ഇപ്പോൾ ഇവി ദെ വന്ന തെങ്ങമിക്കും ഇംഗ്ലീഷ് സന്ദർഭഭാഗ്യം രഹം നിടയായതാബന്നാം അറിതുതാൽകൊള്ളാം.”

തൽക്കാലസ്ഥിതിക്കേ രാജാവിനു തന്റെ വാസ്തു എ പറയുന്നതു സമ്മതമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അസ്തും പറയുന്നതിൽ വലിയ ഒവക്കുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു:

“പേശവദനായ രാജാവു എന്നെന്ന ധർമ്മ കാഞ്ചി
ങ്ങളിൽ അധികാരപ്പെട്ടതി. അതു കൊണ്ട് അതുമലബാ
സികളുടെ കമ്മ്പറി വല്ലതിനു, വിജ്ഞപ്പറി ഉണ്ടാക്ക
നാണിക്കാ എന്നു അറിയാനായി താൻമുഖ തപോവന
തിൽ വന്ന എന്നേയുള്ളീ.

അനന്തരായ:—“ഈ ദൈവതെട ഭാഗ്യം തന്നെ.”

ഈ യുവതിക്കുട്ടിക്കു സംഭാഷണത്തിൽ ശക്തിപ്പാ
ക്ഷാമിയപുത്രിഭാണ്ണനാാ, അതു യുവതിഒ ക്രൂപമഹർഷി
അനന്തരപദനായ ഭത്താവിനു കൊടുക്കാനെമെന്ന് സകല്പി
ചീരിക്കയാണെന്നും രാജാവ് മനസ്സിലാക്കി. വിശ്വാസി
ചും ദർശനംകാണ്ടും സംഭാഷണം കൊണ്ടും ശക്തിപ്പാവു
ക്ഷരിച്ച് തന്റെ ഏദുക്കത്തിൽ എന്നൊരു ഭാവം തോന്ത്രി
യോ അപ്രകാരം ശക്തിപ്പാവും അദ്ദേഹത്തിനെ കറി
ചും തോന്ത്രിക്കാം എന്ന വിചാരിക്കാൻ വേണ്ടും ആ
ഈ അവകാശവും കിട്ടി.

എന്നാൽ ഇവരുടെ സൈദ്ധാന്തികവും മലേജി,
നാജാട്ടിക്കായി രാജാവിനോട്ടുടെ വനികനു
സൈന്യങ്ങളും കണ്ട ദയപ്പെട്ട് കൈ കൊന്നപദനായ കാട്ടാ
തകത്തുകാണ്ടു തപോവനത്തിലെക്കും കാടിവരുന്നതു കു
ണ്ട് ചില അതുമലബാസികൾ നിലവിലി തുടിച്ചതു കേൾം
ക്കയാൽ രാജാവിനും പെട്ടുന്ന ഘൂരപ്പെടുന്നീ വന്നു.

രാജാ:— “നിങ്ങൾ പബ്ലിക്കേഷൻ കൂടുതൽ പോകണും.
താൻ പോയി അതുമലബാസിനും ഉപദ്രവം കന്നും

ഉണ്ടാക്കാതെ തിരിക്കാൻ വേണ്ട എല്ലാടക്കമിൽ ചെയ്യു
കൊള്ളാം.”

പ്രിയംവദയും, അനന്നുയയും:—“അവിടതെത്ത് തന്മൈമി
വേണ്ടപോലെ സർക്കാരിച്ചില്ലപ്പോ. അതുകൊണ്ട്
ഇനിയും കാണണം എന്ന അതുമറ്റിക്കാൻ തന്മൈകി
ങ്ങ അവകാശം ഇല്ല.”

രാജാവും:—“അങ്ങനെ പറയുതു. നിങ്ങൾ ദർശനം
തന്നെ എതിക്കു വലുതായ സർക്കാരുംയല്ലോ”.

ഉടനെ യുവതികൾിൽ അക്കദാനകൾ ഒപ്പായി. രാജാ
വും അതുമരക്കുക്കൂട്ടായി പുറപ്പെട്ടുകയുംചെയ്തു.

അംഗ്രായം റ'

രാജാവിന്റെ മന്ദാരാജുങ്ങൾ

ഭൂഷം പ്രാഞ്ചിൻ തപസ്വി കന്തുകളോട് ധാതുപരഞ്ഞ
പിരിഞ്ഞതിൽപ്പിനെ വളജാര പ്രധാനപ്പെട്ടകാണ പുറ
കോട്ട വലിയുന്ന തന്റെ പ്രദയത്തെ മുൻപെട്ട തജ്ജി
കൊണ്ട് അതുമത്തിൽ നിന്നം പുറപ്പെട്ടതു് അദ്ദേ
ഹത്തിന് സുന്ദരിയായ ശക്തിള്ളിടു വിലാസചേഫ്സി

തങ്ങളെക്കരിച്ച ക്ഷാന്നനേരംപോലും വിചാരിക്കാതെയിരിക്കാൻ കഴിത്തില്ല. ഒഗരത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകിന്നതിൽ ഉള്ള താല്പര്യം പെട്ടെന്ന കരണ്ടു് തല്ലാലും ഈ സ്ഥാതെ ആയി. അദ്ദേഹത്തിനു ശൈത്യമുണ്ടെങ്കിലും കരിച്ച തോന്തിയിങ്ങനു പോലെ ശൈത്യമുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനോട് അനന്തരാഗം ജനിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന അറിയുന്ന ഒരു കാഞ്ഞത്തിൽ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉസാധം. അദ്ദേഹം ശൈത്യമുണ്ടു് സവിമാനം കരിച്ച സംസാരിച്ച കക്കാണിരിക്കുവോം ശൈത്യത്ര തന്നൊടു കരക്കുന്ന വിശിയില്ലെങ്കിലും സവിമാനോടു സംസാരിക്കുവോം പരംതു കാഞ്ഞങ്ങളും അപ്പോൾ ആ സൂന്ദരിയുടെ ഭവത്തു അറിഞ്ഞെന്നു അറിയാതെയോ സൗരിച്ച ഭാവരസമുള്ളും അനുസൗരിച്ചുരിച്ചു് അതിൽനിന്നും ഇഷ്ടാനംകൂലമായ ഒരു മലം പ്രതീക്കിക്കാൻ സ്വയമ്മണ്ണോ എന്ന് നിണ്ണാക്കിക്കാൻ അദ്ദേഹം കഴിയുന്നതും നോക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇതുകൊണ്ടു ശ്രമിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വിധത്തിലും ഒരു നിണ്ണയത്തിന് അവകാശം കിട്ടിയില്ല. പിറോദിവസം ആയിട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഈ ഒരു തന്നെ.

എന്നായാലും അദ്ദേഹത്തിന് നായാട്ടിൽ ഉസാധം ഇപ്പോതെയായി, ആ വിനോദം തന്റുക്കാലം നിരത്തി വച്ചു. അതിൽപ്പിനു എന്നൊരു കാരണം പറഞ്ഞാണ് കരിയുൽ സുടി കണ്ണപാത്രമത്തിൽ പോകാക്കന്നതെന്നുള്ളതിനും ആലോചന തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഇക്കാഞ്ഞതെക്കരിച്ചു നമ്മസചിവനായ

മാധ്യവ്യജനാട് ആലോച്ചിച്ചപ്പോൾ കിസ്സഹായയായി
ശക്കംതളിയ പോലെ മുള്ള ഒരു മഹാഖിപ്പുത്രിശാട് രാ
ജാവിന്ന് തോന്തിയ അനുരാഗം ആ സാധ്യത്വാർത്ഥനാണ്
അതു സമ്മതമായിരുന്നില്ല. ഏറ്റവും കൊണ്ടും ആ
ഭിജാത്രും കൊണ്ടും ഒരു പോലെ സദ്ധാരണാം ഒരു രാജകീ
ചന്ദ്രവാതിൽ നിന്നും വേണം രാജാവു വിവാഹം ചെയ്യു
ന്നതു് എന്നാരുത്തിനു മാധ്യമാക്കി അഭിപ്രായം. അ
തു കൊണ്ടും രാജാവു ഇക്കാൽത്തെക്കുറിച്ചു് പിന്നീട് മാധ്യ
പ്രണോട്ട് കുറം അതുലോച്ചിച്ചില്ല. അങ്ങനെ. ഈരിക്കു
മേഖലാം രണ്ടു ഔഷധികമാരന്മാർ വന്നാം, കണ്ണപമധാൻഡിയുടെ
ശാസാന്നിധ്യത്തിൽ രാക്ഷസമാർ യാഗാദികമ്മൺപം
കു വിശ്വാസം ചെയ്യുന്നതു് രാജാവായ അംഗീരം കിരോ
ദിവസം അതുരുത്തിൽ ചെന്നിരുന്ന യാഗരക്ഷി ചെയ്യു
കൊടുക്കണം എന്നുള്ള അതുരുമവാസികളുടെ അഭേദ
ക്ഷയയ അറിയിച്ചു്. ഈ അഹോക്ഷയയ അംഗീരം തരക്ഷി
ണം അനന്തരഗതേപന സ്പീകരിച്ചിട്ടു് അതുരുത്തിലേക്കു
പൂശ്ചടാൻ സന്നദ്ധനായി. എന്നാൽ പൂരപ്പെട്ടുനന്ന
തിനു മുമ്പിൽ തനിക്കു നാശാട്ടിൽ ഉള്ള അഭിക്ഷവി പോ
രുമ്പുരുത്തു് അതുവശ്യം ഇല്ലെന്നുള്ള പ്രശ്നമായ അതമവി
പോശം തന്നുള്ളു് ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും യുദ്ധവീരനാ
യ ആ രാജാവു് തദ്ദോവയാത്തിനു് ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാ
ക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി, തന്റെ പരിവാരങ്ങളെ ക്ഷയം
ഹന്തിന്പുരത്തെക്കു ചടക്കി അയച്ചു.

രാജാവു ആത്മമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ക്ഷണത്തിൽത്തെ നേര ആത്മമവാസികളുടെ കമ്മ്പൈറ്റ് കക്കയും നിർബ്ബാധനയും തീർന്നു നാലു മഹാക്ഷേത്രങ്ങൾ അവലും തീരുമായി തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു രാജാവിനു പണ്ട് ശാലയിൽ താമസിക്കാൻ കാരണം ഇല്ലാതാക്കമെന്നു വച്ചു ഭിംബിച്ചുണ്ടായി. അങ്കേൽമത്തിനു പ്രിയയായ ശക്തിയും ദംഞ്ചമുഖം മൊഴിച്ചു മററാനും ശരണ്യമായി തോന്തിയില്ല. അതിനു ഇല്ലാതി എന്നു പറിയുമെന്നും സംഗതി? അങ്കേൽമത്തിനു മഹാക്ഷേത്രം പ്രഭാവം ക്ലൂസ് അവിന്തിയും. ശക്തി ഒരു അസപത്രയാണെന്നും അതുപൊലെതന്നെ ക്ലൂസ് തിന്റെ അവിയാം. എന്നാൽ എന്തു പ്രകാശം! അങ്കേൽമത്തിനെന്നും മന്ദാവിക്കാരങ്ങെല്ലെങ്കിലും ജയിക്കാൻ അങ്കേൽമത്തിനു ഒരു ശക്തിയില്ലാതായി. ശക്തിയും അങ്കേൽമത്തിനെന്നും തുല്യമായ അന്വരാഗം തോന്തി എന്നും കിട്ടു; എന്നാൽ കണ്ടപമഹാക്ഷേത്ര എന്നും അവിയാം തെയ്യുള്ള പിവാഹം ഗാന്ധർവ്വവിഭിപ്രകാരം അപ്പും പാടുള്ളും.

ഗാന്ധർവ്വവിഭാഗം എന്ന വച്ചും എന്നാണോ? ഡാമ്പിലും കൂറിയക്കും റിംഗിലും കൂടുതലിലും വിവാഹങ്ങും പരിഗണിക്കിയിട്ടുണ്ടും പ്രധാനമാണെന്നും പലങ്ങളും വിചാരിക്കുന്നതാണ് ഗാന്ധർവ്വവിഭാഗം. ഇതു എല്ലാ ജാതിക്കാർണ്ണം ആകാമാക്കിയുണ്ടും. എകിലും ക്ഷണിക്കും റിംഗിലും കൂടുതലിലും രാജാക്കാമാക്കം സദ്വാത്തമമാണെന്നും വിവാഹത്തിനു സ്വാച്ചിനമാക്കുന്നും മതം. ഇപ്പു വിവാഹത്തിനു സ്വാച്ചിനമായ കമ്മ്പൈറ്റ് കാരണമാണും വിധിച്ചുകാണുന്നും. അങ്കുറം ക്രാനതാഗമനുള്ള പുരുഷനും ക്രമക്രമം സ്വപ്നയേവ അ

ബ്രഹ്മം ഭാഷ്ടാങ്കത്താക്കമൊരാളി സ്വീകരിച്ചാൽ അതു ഗാന്ധവിവാഹമായി. ഈ പുരാണകാലങ്ങളിൽ നടപ്പ് ണംഗാധികന്മ ഘോകിലും പിന്നീട് കരണ്ണ കരണ്ണ ഇ പ്ലാറ്റ് റാൻഡക്കളിൽ ഇടയിൽ കുറം നടപ്പില്ലാതായിരി ശ്രദ്ധാ.

പ്രിയപുത്രിയുടെ കാഞ്ഞത്തിൽ ഗാന്ധവിവാഹ തെരു കരിച്ചു കണ്ടുമഹാജി എന്തു വിചാരിക്കുമോ? ഏ സാൽ പ്രാചീനകാലത്തു ഗാന്ധവിവിധിപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യിട്ടുള്ള പലരാജാജി കൗകക്കലെ കരിച്ചു കേട്ടി കുണ്ടല്ലോ. അതിനെ കരിച്ചു ഉജ്ജവലങ്ങൾ നിന്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കാരോ മനോരാജുങ്ങൾ കൊണ്ടു രാജാവും രണ്ടു മുന്നാ ദിവസം കഴിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ദ

ഒരു ഗാന്ധർവ്വവാഹം

കൈ ദിവസം മല്ലാഹനത്തിൽ രാജാവും മാലിനി തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ താമരപ്പുകളിലെ സൗഖ്യത്താട്ട കൂടിയ ഒരുായത്തെ എറബംകൊണ്ടും ശക്തിയെ അ ദ്രോഹിച്ചും അവിടവിടെ നടന്ന നോക്കി.

അയിക്കുവയിലുള്ള സമയം പ്രായങ്ങൾക്ക് നീളം സവിഖാരാട്ട കൂടി നദിതീരത്തുള്ള ലതാഗ്രഹങ്ങൾ ഉല്പാദിക്കുന്നതും എന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ആറു വർഷികൾ ചുറായിരുന്ന ഒരു ലതാസ്യപത്രിക്കറ്റിൽ സമീപത്തും എന്തിരയ്ക്കുമ്പോൾ ശാഖകളുടെ ഇടയിൽ കൂടി അദ്ദേഹത്തിനു പ്രേയസിയെ കാണാറായി. ശക്കനീള ഷു വിരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശിലാപട്ടന്തിരം കിടക്കുന്നു. സവിമാർ അടക്കലിരുന്നു താമരയിലക്കപ്പെട്ട കൊൺട് വീത്രാണട്ട്. ഇവർ സൈപരമായി കാരോനു തന്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഇവരുടെ സ്ഥാപനം ഓ.എൽ.കാൻ രാജാവും ശാഖകളുടെ ഇടയിൽ രബ്ബനുകൊണ്ട് അവിടെന്നതുനു നിന്നു. ഇവരുടെ ഭാവം കൊണ്ടും സംഭാഷണം കൊണ്ടും ശക്കനീളില്ലെന്ന് വലിയ അസ്പൃഷ്ടതായി രാജാവും മനസ്സിലാക്കി. ഇതു ഉണ്ണായിക്കൂടം കൊണ്ടോ അപ്പുകിൽ രാജാവിശ്വാസ്തും അന്നരാഗം കൊണ്ടോ? ഇതു കാഞ്ഞ്ഞതെങ്കാറിച്ചു് രാജാവിനു അധികനേരം സംശയിച്ചിരിക്കുണ്ടി വന്നില്ല.

പ്രിയംവദ (അനന്തസ്വയാട്ട്):— “നമ്മിൽ അനും ആത്മമുക്ഷിയുണ്ടെങ്കിൽ നനച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമാം ഭിഷ്മ നമ്മാരാജാവു് ആത്മമത്തിൽ വന്നതും നമ്മിൽ അദ്ദേഹത്തെ സർവ്വരാഹിച്ചതും നീ കാക്ഷനില്ലോ? അനും മത്ര ശക്കനീളില്ലെന്നു എന്തോ ഒരു മനോഭിംബവും പിടിപെട്ടതുപാലെ തോന്നാനും. ഇതു സ്വവക്ഷേദം കും അതുകൊണ്ടാണെന്നു എന്തോ?”

അനുസൂയ (പ്രിയംവദങ്ങാട്):—“എനിക്കും ഈ സംശയം താനി. ആട്ട! ശക്കത്തെ തന്ന പാതയട്ട.— (ശക്കത്തെങ്ങാട്) സവിക്കു വലിയ സന്താ പം ഇ ശ്രീമതു പോലെ തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാണെന്നു തെങ്ങളാട് പറയുകയെല്ലു നില്ലു്? ”

ശക്കത്തെ:—“പറയാം. പക്ഷേ തൊൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കായിരിക്കാം.”

അനുസൂയയും പ്രിയംവദയും:— “ആട്ട പരക തന്നു. നിന്നു സുവർത്തിലും ഭൂവർത്തിലും പാക്കു കൊള്ളേണ്ട ഓവരലൈ തെങ്ങൾിൽ?”

ശക്കത്തെ:—“ഭാഗ്യപ്പന്തരഹാരാജാവിനെ ആല്ലോ കണ്ണ നാശം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിൽ എനിക്ക് ബലമുണ്ടു കുറയുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് തൊൻ ഇത് വിശ്വാസിയായതു്.”

രാജാവിന് കേൾക്കേണ്ടതു് കേരളക്കാൻ സംഗതിയായി. ഇതിലധികം അദ്ദേഹത്തിന് എന്നതാണ് സഞ്ചേരാഷ്ട്ര വരാൻമുള്ളതു് !

ശക്കത്തെ:—“നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റേണ്ട ഒരു തോന്നാൻ വഴിയുണ്ടാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇനി തൊൻ അധികം ജീവിച്ചിരിക്കാം എന്നു്.”

ഇതു കൂടുതലും രാജാവിന് സകല സംശയവും തീന്നും. ശക്കത്തെക്കു സർവ്വമാ അവരുടെപനായ

പുത്രങ്ങിൽ അഭിലാശം ജനിച്ചതുകൊണ്ട് സവിമാക്ഷം വളരെ സന്തോഷം തോന്തി. പിന്നേയും കിട്ടുന്നേരം ആ യുവതികൾ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം കേട്ട് തനി ക്ക് കത്വിയമായ ദൃഢക്ക്ഷേം അവകാശം ലേശം ഈ ലൈസ് രാജാവിന ബോധ്യപ്പെട്ടേണ്ടാൽ, അദ്ദേഹം വേഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷിക്കായി അടച്ചു ചെന്ന് തനിക്ക് ഒക്കെള്ളെയക്കിട്ടുള്ള അൻരാഗത്തെ അവരെ അറിയിച്ചു.

അതിൽ പിന്ന അവർല്ലോവരും കരകിഴ്ച്ചിയ നാം കാരണം ചരിത്ര തുടങ്ങി.

രാജാവിന്റെ ആഗ്രഹം ശക്കാളുള്ള ഗാന്ധർവ്വ വിധിപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു.

പ്രിയംവദ:—“ഗാന്ധർവ്വ പിവാഹത്തെക്കാഡിച്ച അപ്പുൾ ഏതു വിചാരിക്കും എന്നാണ് ആലോച്ചിക്കുംതു്.”

അനന്തസ്ഥി:—“എന്തിക്കു തോന്നുന്നതു് അപ്പുൾ ഈ വിവാഹം സമ്മതമായിരിക്കുമെന്നാണ്.”

പ്രിയംവദ:—“അതെങ്കെന്തു്?”

അനന്തസ്ഥി:—“അപ്പുൾ ആലുകേ സകല്ലിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇണവാനായ ഒരു പുത്രജന ശക്കാളുള്ളും അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാ ശീകാരതെ തന്നെ ദൈവഗത്യാ സാധിക്കുകയാണെന്ന കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് സന്തോഷിക്കായല്ല കാരണമുള്ളുംബും

കുറച്ച നേരം തീടി ആ യുവതികളോട് സംഭാഷണം ചെയ്യുതിൽ പിന്നെ രാജാവു സവിമാക്കുന്ന അന്നതിന്റെ തീടി ശക്കന്ത്രയെ പാണ്ടാ സമ്മതിപ്പിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹം ധമ്മരാഘുസിലമായ ഗാന്ധർ വിധിപ്രകാരം ആ സുന്നതിനെ വിവാഹംചെയ്തു.

അമ്പായം റ്റ)

ക്കു അമംഗളംഥായ സംഭവം.

യാഗകമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം മൃച്ചവനായി. രാജാവു മഹാമിഖക്കു അനുമതിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ഹസ്തിനപുരത്തേക്ക് മടങ്ങി.

ശാന്ധവമായ വിധിപ്രകാരാ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു പ്രിയസവിയായ ശക്കന്തള അന്നത്രെ ചുന്നായ തേര്താവിനെ മൂലപിച്ചതിൽ ഒച്ചു അന്ത്യസ്ഥിതിയായി. പ്രിയംവദജ്ഞം അനല്ലോധന ചാരിതാത്മ്രം ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ശക്കന്തള മുട്ടെ സെശണാഗ്രേഡേവതാച്ചനം നടത്തിക്കൊന്നതിനുള്ള ഭാരം അവർ സസദനാശം കൈക്കേയോടു.

രാജാവു് നാന്തരത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടതിനുശേഷം പിരിഡിപ്പിച്ചം സവിമാർ ഷു പറിക്കാൻ ഷോകിരിക്കുന്ന സമയം കരിക്കൽ ശക്കന്തള എക്കാക്കിനിയായി പണ്ണം ശാലയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തേര്താവിനെക്കരിച്ചുള്ള

വിചാരങ്ങളുടെ വാദില്ലവും പ്രാഥമ്യവുംകൊണ്ട് ആ യുവതി കുറച്ച് നേരം തന്നെയും കൂടി മറന്ന് ഇങ്ങനോ പോകി. അപ്രോഗം പ്രസിദ്ധകോവിശ്വരായ ഭർത്താ സദ്ഗുരുമഹർഷി അവിടെ പുരാത്തു വന്ന നിന്മകൊണ്ട് “അക്കത്തു” ആരു “പിന്നു” വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ശക്തിയുള്ള മനോരാജുത്തിൽ മന്ദയാസിത്തന്നുകൊണ്ട് അതിമിച്ച ഒരു ശബ്ദം കേട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ ദേശ്ചു പ്ലേക്ക് തന്നെ ധിക്കരിച്ചു ശക്തിയുള്ള ആരാര ഹാത്തുകൊണ്ടിരാവോ ആ ആരം ഇംഗ്ലീഷ് യുവതിയെ പറഞ്ഞാലും കൂടി കാക്കാതെ പോകട്ടേ എന്നുാൽ ശാപാ കൊടുത്തു. ശപിക്കുന്നതു കേട്ട് പ്രിയംവദ ഹാടിച്ചെത്തുന്ന് അദ്ദേഹം തതിന്റെ കാൽക്കൾ വിശ്വാസിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെ അനന്തരയിച്ചുപ്പോൾ അടക്കിയാം തിരിച്ചു വന്നില്ല കിച്ചും രാജാവു അടയാളമായി കൊടുത്തിരുന്ന മോതിരം അദ്ദേഹത്തെ തന്നെ കാണിച്ചാൽ ശാപം തിവാത്തിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു.

രാജാവു പുരപ്ലേക്കുന്ന സമയം തന്റെ പേരു കൊതിയിട്ടുള്ള കൈ.മോതിരം ശക്തിയുള്ള കൈകയിൽ ഇടിത്തുന്നെല്ലാ. അതുകൊണ്ട് ശാപത്തിവുത്തിക്കുള്ള ഉപാധം, സവിക്കും സപാധിനമാണെന്നു സവിമാർ വിചാരിച്ചു അവർ സമാധാനപ്ലേക്ക്. എക്കിലും, എത്തുകൊണ്ടുണ്ട് ശക്തിയുള്ള ഇങ്ങനെന്ന കൈ ശാപം എത്തുക്കാൻ സംഗതി ആയതു്? ഇംഗ്ലീഷ് സന്ദർഭത്തിൽ ഇതു കൈ അമംഗളമായ സംഭവം അണെല്ലാ. ഇതു വെദവപ്രാതിക്കൂർപ്പത്തിനു പുരത്തിന്റെ പുരപ്ലാടായിരിക്കുമോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ശാപമോക്കും കൊടുക്കാൻ സംഗതിയാക്കാതെ

ചേവാസല്ലു പോക്കമായിരുന്നെല്ലോ. എന്ന മാതൃമല്ല, ശാപമോക്കിട്ടിരുള്ള ഉപായം ശക്തിളക്ഷ്യം എത്രയും സ്വാധീനമായും ഇരിക്കുന്നെല്ലോ. ഒരു മോതിരം സുക്കിഡ്യാൻ വലിയ പ്രഖ്യാസം ഉണ്ടാം? മോതിരം എപ്പോഴും കുഞ്ഞിൽ കിടക്കുമെല്ലോ. ശക്തിളയോട് ഈ മോതിരത്തിനെ സുക്കിച്ചു വച്ച കൊഞ്ചണം എന്ന പറയണ്ടാം? അതു വേണെന്ന നിലപ്പെല്ലോ. ശക്തിള മോതിരത്തിനെ പ്രിയങ്കർ പ്രതിനിധിയെപ്പോലെയെല്ല ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു? അതുകൊണ്ട് അതിനെ സുക്കിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ? കരിഞ്ഞലും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് സവിമാർ പ്രകൃത്യാ സുക്കാരയായ ശക്തിളയെ അമരംഗസ്ഥനായ ശാപ വൃത്താന്തം കേരംപ്പിച്ചു വിരഹിനിയായ ആ സാധ്യവിനെ വ്യസനിപ്പിഞ്ഞേണ്ണ എന്ന നിയമയിച്ചു.

കരു ദിവസങ്ങൾ കഴിതോ. രാജാവു് ശക്തിളയോട് ധാതു ചോദിച്ചുപ്പോർബാ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ ശക്തിളയെ രാജധാനിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാതിരുത്തുകൊണ്ട് സവിമാക്കുവാനു വളരെ പരിശോഭ തോനി തുടങ്ങി. സോമതീത്യത്തിൽ വച്ചു കുലപതി ചെയ്യുന്ന കമ്മ്ണേർ കൊണ്ടു സവിയുടെ ഗ്രഹപ്പൂജ നിശ്ചകയില്ലോ? നാനരത്തിൽ പ്രായതിൽ പിന്നെ രാജാവു് ആ ശ്രമത്തിൽ വച്ചു നടന്നെത്തല്ലാം മറന്ന പോയിരിക്കുമോ? അതുപോലെ സപ്രാവഹ്യംനമുള്ള ഒരു പൂര്ണംസം അങ്ങെനെ പറവുമാം? ഇരുക്കിയിരുന്നും അദ്ദേഹം ഇതുനാളായിട്ടും ഒരു എഴുത്രംസം അയക്കാതിരിക്കുമോ? പരക്കു ചുവാസല്ലുപ്പുന്ന ശാപം മലിഞ്ഞുകയായിരിക്കുമോ? അ

ങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, മൊതിരം കൈയിൽ ഉള്ള തുഹാ ണ്ട് പോഷം വരികയില്ല എന്ന സഖിമാക്ക സമാധാ നവം തോന്തി.

കൈ നാസങ്കരാളം കൂടിത്തു. എന്നാൽ ഒക്കെ തളിഞ്ഞ് ഇപ്രകാരമുള്ള പരിഗ്രാമം കൂം ഉണ്ണായില്ല- തേനാവിശ്വർ വിരദ്ധം ഭൂമ്യമഹായി തോന്തി എക്കിലും ആ സാധ്യവിന് അദ്ദേഹത്തിനെക്കരിച്ച് ഭൂക്കകൾ ഒ നൂം തോന്തിയില്ല. തന്നെ സ്നേഹിതരന്ന ഏതെങ്കിലും തനി കഴു അറിത്തുകൂടാൻ? തനിക്കു അങ്ങോടു സ്നേഹം ഉള്ളതുപോലെ ഇങ്ങോടും ഇല്ലാതിരിക്കുമോ? വേരോ വല്ല പ്രകാരത്തിലും വിചാരിക്കുന്നതു് ശക്കന്തളിയുടെ സപ്താ വത്തിന്റെയും പ്രായത്തിന്റെയും പ്രേമത്തിന്റെയും സ്ഥിതിക്കു് ആ സാധ്യവിന് അന്നാവശ്രൂകമാണെന്ന മാത്രമല്ല കേവലം അസംഖ്യമാണോന്തിക്കിയും തോന്തി. ആയുംമല്ല. കൈ മുഖ്യമായ ജീവതിക്കുടെ വി ശ്രോസസമുദ്രം ക്ഷോഭിയ്ക്കുന്നതു് എഴുപ്പമാണോ?

അഡ്യൂയം റ

രക്ഷിത്തള്ള യാത്രയ്ക്ക് ഒരുപ്പന്ന.

ക്ലാപ്പമഹർഷി ഒരു ദിവസം വെള്ളപ്പാൻകാലത്തു
സോചതീത്മാതിൽ നിന്ന് മടങ്ങി വന്നു.

അദ്ദേഹം അതുനുമതതിക്കല്ലെങ്കിലും ഉടനെ അശ
രീരിയായി ചീല റാക്കേറി കേട്ട്. മെവി കൊട്ടത്തു
പ്പോൾ ഗാധിവിധിപ്രകാരം ഭണ്ഡ പ്രാതിനിധി വിനാ
ഹംചേരുള്ള തന്റെ പ്രിശ്ചത്തിനു രക്ഷിത്തള്ള ഗംഗ
യരിച്ചുവരിക്കുന്ന എന്നും ലോകത്തിനു വള്ളരെ ചെറിപ്പെ
യ്യും സുഖം നിഃനാശിതനാകാൻപോകുന്ന ഒരു ക്രമാരൂഹന
പ്രസവിക്കുമെന്നും ആ വാക്കുകളിൽ നാണം അദ്ദേഹം
ഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനിംബന്ധായ സദന്താഷ്ഠി
ത്തിനെന്നക്കരിച്ചു എറ്റു ചരിയാം? അദ്ദേഹം വേഗത്തിൽ
രക്ഷിത്തള്ള പതിവായി കിടന്നരുത്തുന്ന മുറിയിലേക്കു പോ
യി. അപ്പുന്ന കണ്ണയുടനെ രക്ഷിത്തള്ള ലജ്ജ കൊണ്ടു
അഡ്യാമുഖിയായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെന്ന വാസസ
ലൂത്തേതാട്ട കുടി ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നകാണ്ട അഭിന
ദിച്ചു തുപ്പകാരം പറഞ്ഞു:—

“വോഹിക്കുന്നവനു പുകകൊണ്ട ക്ലാപ്പ കാണാൻ
പാടില്ലാതിരുന്നുകിലും വോഹിപ്പും അണിക്കിൽ താനു
വിന്നരുപോശായായി. ഇനിഎനിക്കു നിഃനാശവിച്ചുനാം

വിചാരപ്പേട്ടാനില്ലെ, മകളേ. ഇന്ന തന്നെ നിന്റെ ഭർത്താ വിന്റെ ഗ്രഹത്തിലേക്കു അയച്ചുക്കാം.”

ഈതുജും പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം വൃഥതാപസിയാഉ ശൈത്യത്തിലെ വിളിച്ചു, ശിശ്യമാരായ ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനികൾ ശോരംപ്രതിഞ്ഞാട്ടം ശൈത്യത്തിലെ മനുഷ്യവുംതുക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു സന്നദ്ധരായിരിക്കാൻ പറയുന്നതിനു അരുജ്ജതാപിച്ചു.

ഈ വത്സമായം അറിഞ്ഞതപ്പോൾ അനന്ത്യക്ഷണ പ്രിയംവദക്ഷണം വളരെ സംഭവിച്ചുമായി. എന്നാൽ അന്നതന്നെ ശൈത്യത്തിലെ വിട്ട് പിരിയണമെന്ന വന്നതു കൊണ്ട് അവക്കു വളരെ വ്യസനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എകിലും വിരഹിണിയായ ശൈത്യത്തു ഭർത്താവിനോടു ചേരുന്ന സംഭവാശിക്കാറായശ്ശോ ഏന്ന വിചാരിച്ചു് അവർ സമാധാനപ്പെട്ടു.

ശൈത്യത്തു മംഗല്യസ്ത്രാനം കഴിച്ചു് വന്നു. അപ്പോൾ ശൈത്യത്തിന്റെക്കൂട്ടി കാരോ താപസിമാർ വന്നു് ശൈത്യത്തു കാരോ ആസഗ്രഹങ്ങൾ കൊടുത്തു.

കയതി:—“മകളേ, നിന്റെ ഭർത്താവിനു് നിന്റെ കുടുംബിൽ ചേയ്യായ പ്രേമം തോന്നുക്കു!”

മരിറായതി:—“നിന്റെ മഹാവീരനായ ഘുത്രൻ ഉണ്ടാക്കുക!”

വേരായ വാക്കി:—“നിന്റെ ഭർത്താവിനു് നിന്റെ കുടുംബിൽ വളരെ ബഹുജാനം തോന്നാരാക്കുക!”

ഗൗതമി കഴിച്ച മാരളി താപസിമാർ അന്നഗ
ഹം കൊടുത്തിട്ട പോയ ഉടനെ അനന്നു യും പ്രിയം
വദയും ശക്തമല്ലെന്ത് അട്ടക്കൽ പുത്തി. ഇവർ ശക്ത
ന്തളിയെ അണിയിക്കാനായി കറിക്കുട്ടം കൈ ഇലങ്ങി
മാലയും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

സവിമാർ:—“ശക്തമലെ, നേരെയിരിക്കു. എങ്ങാൽ മം
ഗലുക്കുറി ഇട്ടിക്കെടു!”

സവിമാർ ശക്തമലെയെ അതിനു മുൻപു് എത്ര
യോ പ്രാവശ്യം കറി ഇട്ടിച്ചിട്ടണായിരുന്നെല്ലു. എങ്കി
ലും ഇന്തി അവർ അതുപോലെ കറിയിട്ടിട്ടാണ് സംഗ
തി ഉണ്ടാക്കുമോ? ഇതു് കാത്തപ്പോൾ ശക്തമലെ അറി
യാതെ കരഞ്ഞുപോയി. മന്ത്രക്കും വില അവസ്ഥ
കളിൽ വരുന്ന അനഡവം ഇങ്ങനെ ആണെല്ലു പ്രിയ
ജനവിഹം എങ്ങനെയായാണു, സകലക്കും ഭൂഖി
കാരണമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. പ്രക്രത്തിൽ തന്റെ
വിരഹം ആത്മവം ഭൂമിയം തന്നു. സവീജന വിരഹ
വും ഭൂമിയമാണു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണു് മന്ത്ര
കുടയിൽ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകുന്നതു്? പോകുന്നതി
ങു് ദ്രുതിക്കുലമായ ഭൂഖിവെത്ത നാം സഹിച്ചു് ആ ട
തിക്കു അനുസ്തുലമായ പ്രവൃത്തിയെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

ശക്തമലെ കണ്ണനീർ തുടച്ചിട്ട മംഗളകമ്മ
ത്തിനെന്നു ഉദ്ധൃതതിൽ കരഞ്ഞതു ശരിയല്ലെന്ന പറ
ഞ്ഞു സവിമാർ ആ സാധ്യവിനെ സഹായാനെപ്പറ്റി
ശ്രദ്ധി എങ്ങുമെന്നു ആണു ശക്തമലെയെ അലക്കാം

ശ്രദ്ധി എങ്ങുമെന്നു ആണു ശക്തമലെയെ അലക്കാം

കുന്നതു? അതുമത്തിൽ കിട്ടുന്ന അലക്കാരസാധന ഒപ്പം ആ സുവർജ്ജു അന്തേപമായിരിക്കുന്നില്ലപ്പോ. സവിമാർ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ച് വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോ പല വിധമായ ഭിംഗാഭരണങ്ങൾ എടുത്തും കൊണ്ട് രണ്ട് ഔഷധികമാരന്മാർ അവിടെ ചെന്ന. ഈ ഒരു ക്ഷേ ഇം ആഭരണങ്ങൾ എങ്ങനെ കിട്ടി? കണ്ണപമഹ ഷിഖിട അന്നറുഹം കൊണ്ട് തന്നെ ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നാക്കലുശേഷതികൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ചു താണോ?

കൈ ഔഷധികമാരൻ:—“തെങ്ങൾ കുലപതിയുടെ ആജന
അന്നസരിച്ച് ശക്കന്തളിയ്ക്ക് വേണ്ടി പുക്കരി കൊണ്ട്
വരാൻ കാട്ടിൽ പോയി. അവിടെ വെറുക്കപ്പെട്ട്
കൈ മരത്തിനകളുന്നിനു ഇം ഡെഗിയുള്ള വെള്ളത്തെ
പുടക്ക പുറത്തേക്കു വന്ന. വേറെ കൈ മരത്തിൽ
നിന്നു തെങ്ങൾക്ക് ഇം ചെന്നുതെ ചൂട് കിട്ടി.
പിന്നെ കൈ മരത്തിനകളും നിന്നും കൈ വന്നു
വരു കൈ തീടി ഇം ആഭരണങ്ങൾ തെങ്ങുള്ളടക്ക
കയ്ക്കിൽ വച്ചു തന്ന.”

ഇതും പറഞ്ഞിട്ട് ഔഷധികമാരന്മാർ ഇം സംഭവം ഏതെങ്കണ്ണിച്ചു സ്ഥാനത്തിനായി നദിയിൽ ഇറങ്ങിയി
രന്ന കണ്ണപമഹർഷിശ്രീ അറിയിക്കാൻ പോയി.

സവിമാർ വന്നേവതമാരുടെ ഇം അന്നറുഹം ഒരു കാലിക്കു ഭേദാവിശ്വാസം ചുമതലിൽ അന്നഭവ്യമായ എപ്പേറ്റുതെ സുചിപ്പിക്കുന്നതായി സമർപ്പിച്ചു. അ

திண்ணுவதினீர் வெவலக்ஷணங்கள் எடுத்தனதைக்கொ
ஒரிக்குமோ!

ஒன்றி எடுத்தனதைக்கொள்ள ரைக்டெஸ்திய ஹூஸ் அஞ்சிர
எண்கள் யாவிப்பிக்குறைத்து? ஸவிசார் ஹதுகொள்டு
கைகாண்டு செழிடிடிலூப்பூ- எகிலூஂ சிருதைக்கிழ்
காரோ வியஂ கடெட்டுள்ளாயிடுமானால் போலெ அவர்
ரைக்டெஸ்திய அலகுரிசு.

அறயாயும் ரூ

வெங்குஜனவிர்மா அஞ்சிர் ஸ்ரீதாப-
காரென் தனை.

ஸ்ரீதாபிகம்னைப் பூந்தை கூடுமெய்தி
வா. அந்தேந்தின ரைக்டெஸ் அநா போகுமெ
நாத்துகொள்டு வழிரை மன்றாயும் உள்ளாயிடுமா.
நாரோ விசாரணைப் பொக்காண்டு அந்தேந்தினீர் கூ
ளிக்கும்பகு பூக்காரை கிருத்தத்து போலெ தொடா. கூ
ளிக்கிர் அநாக்கையால் அந்தேந்தினீர் தொடா ஹட
ரியிடுமா. காஷ்டு! காஷ்டித் தாமஸிக்குண ஒரு ஜிக்கை
சீடியும் ஹபுகாரம் டுவெம் தொநாமெக்கிழ் குருபுமா
ராதி சாட்டித் தாமஸிக்குணவர் மக்கை பிரியுவோர்

ഉണ്ടാകുന്ന ഭൂമിയം എങ്ങനെയെ സഹിക്കും! പിതാവിനെ കണ്ണപ്പോൾ ശക്തീയും എഴുന്നേറു വരും.

കണ്റപ്പാർപ്പി:—“യൊരുതിക്കു ശമ്മിജ്ഞയെ കാഡിച്ച് എ ക്കുവാൻഡു അതുപോലെ നിന്റെ ഭർത്താവിനും നിന്റെ കരിച്ചു ബഹുമാനം ഭർത്താവുടും: ആ ശമ്മിജ്ഞ പുഞ്ചവിനെ പ്രസവിച്ചുതുപോലെ നീങ്കും ചക്രവർത്തിയായ പുത്രനെ പ്രസവിക്കാരാക്കുടും!”

കണ്റപ്പാർപ്പിയുടെ അരുജനതയന്നസരിച്ചു ശക്തീയും യോമാന്തരിക്കുള്ള പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു വരും.

കണ്റപൻ:—“മക്കളു ഇന്തി പുറപ്പെട്ട കു തന്നെ”

അദ്ദോഹി ഗ്രാന്റ് ഗവർണ്ണർ ദിനലായർ അവിടെ എത്തതി.

കണ്റപൻ:—“ഈറ്റെ ഗർവ്വാ, നി മുന്തിൽ നടക്കണം.”

അധിക എല്ലാവരും കൂടി പുറപ്പെട്ടു. വന്നുവേണ്ട മാത്രതു സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാക്കു തന്നേവരു വുക്ക്ഷങ്ങളോടു യാത്ര ചോദിക്കാതെ എങ്കിൽനെന്തും പോകുക്കു? വുക്ക്ഷങ്ങളും നേരുക്കി കണ്റപൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഈ വുക്ക്ഷങ്ങളും നന്നയ്ക്കുന്നതു കൈ ദിവസവും ശക്തീയുണ്ടും ജലവാനം കൂടിയില്ലെല്ലാ. അലക്കാരത്തിൽ ഭരമുണ്ടാക്കില്ലോ ഇ വുക്ക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു തളിതു ഇ കട്ടി പറിക്കണം. ഇ വുക്ക്ഷങ്ങൾിൽ പോലെയാണ് ഇ പർമ്മക്കു കൈ വലിയ ഉഖ്യവം പോലെയാണ്. അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന ഇ വർണ്ണം ഇതാ ഭർത്താവിന്റെ ഗുഹത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. നിങ്ങൾ അന്നജത കൊടുത്തയുക്കണം.”

കണ്ണപൻ ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ച കമായ കോകിലാരമ്പം അവർ കേട്ട്. ഈതു തന്നെ തപ്പോവതവുക്ക്കുങ്ങളുടെ അന്വജനയായി എല്ലാവകം സ്ഥീകരിച്ചു. ആ ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ അവക്കു അംഗീരിയായ ഈ വാക്കുകൾ കേൾക്കാറായി:—

“ഈവർഡി പോകുന്ന വഴിക്ക്” അവിടവിടെ വഴിയിൽ താമരയ്ക്കശിലാ നിറഞ്ഞ ചെറുപ്പുകൾ കാണാറാക്കട്ട! വഴിയിൽ ഗൃഹങ്ങൾ ഇവള്ളുടെമേരുവെയിൽ തട്ടാതെ തട്ടകൾ ടെക്കും! വഴിയിൽ കിടക്കുന്ന മണ്ണ് കാലിൽ തൊട്ടനേബാർഡി താമരയ്ക്കുപോലെ മുട്ടവായിരിക്കട്ട! യാഥുവം ധാത്രങ്ങൾ അനുസ്ഥിതായി വീശട്ടു!”

വന്നേവതമായും ഈ അന്വശ്രദ്ധികൾ കേട്ട ഏ ഫീവകം ആയുംപ്പെട്ടു. ശൈത്യമി ശൈത്യമുള്ളെയെ കൊണ്ട് ആ ശൈത്യത്തിനു നമ്മുടിപ്പിച്ചു.

പിന്നെയും എല്ലാവകം നടന്ന തുടങ്ങി.

ശൈത്യം (ആധികാരിയായി):—“എന്തി ക്ക് അദ്ദേഹത്തിനെ കാണാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നും ഈ ആഗ്രഹം വിട്ട് പോകാൻ നടന്നിട്ട് എൻ്റെ കാര്യ നിങ്ങന്നില്ല.”

പ്രിയംവദ:—“നീ ഈ തപ്പോവതത്തിൽനിന്ന് പോകുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വ്യസനം നിന്നുക്കു മാത്രമല്ല. ഈ തപ്പോവതത്തിന്റെ അവാധിതന്നെ നോക്കു, മേഖലയുടെ നില്കുന്ന മാൻ തന്നെ മരന്ന നിന്നു പോകുന്നാ, ആടിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന മയിൽ പെ

ട്ടുന്ന വെറുതെ കിൽക്കൗണ. ഈ വള്ളികളിൽ നിന്ന് വീഴുന്ന ഇല കണ്ണാലും കുള്ളിൽ² അരബ്ബന്ന തോന്നും.”

അതിൽപ്പിനെ വലഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞു് ശക്കതളു തകിക്കു സ്വയമാദരിയ പോലെ മേഖലാഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന വനജ്യാസ്ത്രങ്ങൾക്കു യാതു പറഞ്ഞു.

ശക്കതളു (സവിമാരോട്ട്):— “ഞാൻ ഈ മല്ലയെ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടുമുകളിൽ ഇതാ എൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.”

അയസ്കയയും പ്രിയംവദയും:— “തൈബൈലു നീ അരുംടു കൈയിൽ അഭാവം എൽപ്പിക്കുന്നതു്?”

ഇതുമും പറഞ്ഞപ്പോൾ സവിമാർ കുറഞ്ഞപോയി. കണ്ണപൻ:— “അല്ലോ! നിങ്ങൾ കരയുള്ളതു്. നിങ്ങൾ അല്ലോ ശക്കതളിയെ ദൊഡ്ധുപ്പെട്ടുതേണംതു്?”

അവർ, അതിൽ പിനെ, ഗംഗ മഹതുവായി പതു കൈ പതുക്കൈ അതുമതതിനാട്ടകൾ നടന്ന കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മാനിനെ കണ്ടു.

ശക്കതളു:— “ഈ മാൻ സുവായി പ്രസവിച്ചാൽ അതു സന്ദേശവത്തമായം അല്ലെന്ന് ഉടൻ എന്നു ശരിക്കുമല്ലോ.”

കണ്ണപൻ:— “മക്കലു, മുവ് ദർശകാണ്ട മുന്നമണ്ഡാ അപ്പോൾ നീ ചികിത്സിച്ചു സുവഹ്നപ്പെട്ടതിയ അതു

എങ്ങനെ ഇതാവിശ്വാസ പുറാക വരുന്നു. ഇതിനെ കീ വരിയരി പൊടിച്ചുകൊടുത്തു മക്കല്ലപ്പോലെ അജ്ഞു വളർത്തിയതു്!”

ശക്രതളു്:—മാൻകിടാവെ! നിങ്ങൾക്കു ഉപേക്ഷിച്ചു താൻ ഇതാ ദോഷനും. എൻ്റെ പിന്നാലെ വരുന്നതെന്തിനാണോ? നിശ്വാസ തജ്ജ നിജന പെററിടി ഫു പോയതിൽ പിന്ന താൻ തന്നെയാണെന്നു വളർത്തിയതു്. താൻ ഇതാ പോകുന്നു. ഈ നി അച്ചുന്ന നിജന നോക്കിക്കൊള്ളിം. തിരിച്ചു പോണ്ണോ.”

കരണ്ടും കൊണ്ടു ശക്രതളു് പിന്നെയും നടനു തുടങ്ങി.

കണ്പന്നു്:—“കരണ്ടും കൊണ്ടു നി നടന്നാൽ വഴി കാണക്കില്ല. ഇവിടെ തിരപ്പില്ലാത്ത ഭൂമിയാണോ. കാലു അദ്ദേഹിന്മുണ്ടും ഇടരാതെ സൃഷ്ടിക്കുന്നും.”

ശാർഡ്‌ഗരവൻു്:—“ഭറവാനെ! ജലം കാണുന്നതുവരുള്ളതുള്ള വരെ അന്നയാറു ചെറുണ്ണമെന്നാല്ലെ ഭിയി. ഇതാ സരല്ലു കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു രാജം വിജോചി തൈപ്പിൽ എത്തുപറയുണ്ണമെന്നു് അങ്ങളിലെയുടു് അവിട്ടുനു മടങ്ങുകയാല്ലോ?”

എല്ലാവും ക്ഷണങ്ങേരും ഒരു ക്ഷീരപ്പുക്കുത്തിന്ത്തിന്ത്തി ചൊയ്യായിരിക്കുന്നു. കണ്പമഹാഷി ഭൂഷം ശാരം ജാവിന യുക്തത്തുപരമായിട്ടു് എൻ്റെയു സദേശമാണു ചാഠെന്തയുക്കുന്നും അതുലോചിച്ചു തുടങ്ങി.

ശക്കളെ (അന്നപൂയയോട് മഹസ്യമായി):—“വലതേരാ കു ദോക്കു. രണ്ട് ചക്രവാക്കം. അതു രണ്ടിന്റെയും ഇടക്കു മറവായി ഒരു താമരയിലെ മാത്രമേയുള്ള എകിലും ആ ചക്രവാക്കി ഇണ്ടൈ കാണാത്താൽ കൊണ്ട് ഭിംവിച്ചു കരയുന്നു. അപ്പോൾ,— തൊൻ വലിയ കട്ടപ്പുക്കാരി തന്നെ.”

അന്നപൂയ (ശക്കളെയോട് മഹസ്യമായി):—“അന്നേയെ പറയുതു്. ഈ ചക്രവാക്കി തന്നെ ഇണ്ടൈ പിരിഞ്ഞു് ഒരു രാത്രി മുഴവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നില്ലോ? അതു് ഏതുവെന്നു എന്ന വച്ചാൽ, ഈനി മേൽ അതായെ ഇടയുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള എത്ര വലിയ ഭിംവാദും എല്ലാം സധിച്ചു എന്ന വരാം.”

കണ്ണപൻ:—“ശാർഖ് ശരവാ, നി ശക്കളെയെ രാജാവി നീറു അട്ടക്കർ കൊണ്ടാക്കിട്ടു രാജാവിനോടു തൊൻ പറത്തതായി ഇപ്പുകാരം പറയുണ്ടാം:— ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ നമ്മൾ തപസ്സ് മാത്രമാണോ് രാജാവിനീറു വംശം വളരെ ഉള്ളക്കുള്ളവും ആണോ്. എന്നീറു അനന്തരായില്ലാതെ അങ്ങ്യാഹ്നമുള്ള നേർ ഹ വിശ്വാസങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിങ്ങൾ തന്നുനടത്തിയ ഗാന്ധവിവാഹത്തെ ക്കാണം ആദരിച്ചു് അഭിനന്ദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈനി നേർഹവൈഹ്യം നബ്ദരണ്യം ഇവാളും ഭായ്യായി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളണം?— എന്നോ്”

ശാർഖ് ശരവൻ:—“ഭാവാൻ ആജന്താവിക്കുന്നതുപോലെ.”

കണ്ണപൻ (രാക്കന്തലുങ്ങാട്):—“ഇനി നിന്മോട് ചിലതു പറയാനണ്ട്. നിന്മീറ സപ്രാവളിം കാത്താൽ തോൻ അധികമൊന്നു പറഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ല. ചുങ്ക ക്രത്തിൽ പറയാം. ഭന്തുഗ്രഹത്തിൽ താഴസിക്ക നേബാർഡ അവിടെ മാന്ത്രമാരായിട്ടുള്ളവരോട് നീ വളരെ വണക്കത്തോട് തുടിയിരിക്കണം. ഭത്താവ നിന്മന അനാവശ്യമായി മനസ്ഥാപപ്പെട്ടത്തിയാണു നീ ദേശ്യപ്പെട്ടതതു്, അദ്ദേഹത്തിനോട് അപ്പി യം ചെജ്ജുയുമരകതു്. ഭന്തുമാരോട് നീ എപ്പോഴും ഒരു ദയയോട് തുടി ഇരിക്കണം. വിശ്വേഷിച്ചും ഒരു ശ്രദ്ധം അനുഭവിക്കുന്നേബാർഡ അധകാരം വർദ്ധിക്കാതെ നൂക്കിക്കണം. ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ഇരുന്നാൽ ഒരു ശ്രീക്കു ധമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ചോലെ ഒരു ഗ്രനിണി ആക്കാം. അപ്പേക്കിൽ അവബി ഒരു ഗ്രഹബാധ തന്നെ. ഏന്താ,-ഗൗതമി,-വിന്ന വല്ലതും പറയാൻ മണം?”

ഗൗതമി!—ഈതേ ഉപദേശികാനമുള്ളൂ. മക്കലെ ഇതെ ഫ്ലാം നീ ശരിയാണി കാൽക്കാളിക്കണം.”

കണ്ണപൻ:—“ഇനി എന്നെങ്കിലും സവിമാരെയും ആലിഗ നം ചെയ്യു പറഞ്ഞയക്കു—”

രാക്കന്തലു:—“അച്ചു, ഇവിടെ വച്ചു തന്നെ അന്നുയും പ്രിയംവദയും തിരിച്ചു പോകയാണോ?!”

കണ്ണപൻ:—“മക്കലെ, ഇവരെയും കൂട്ടാണും കഴിച്ചു കൊട്ട

ക്കണമല്ലോ. ഇവർത്തി വരുന്നതു് ശരിയല്ല. ശോ
തമി കിംഗാട്ട തീടി വരുമല്ലോ.”

ശക്കതളെ കണ്ടപരമധാരിയെ അല്പിംഗനം ചെയ്ത
ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു.

ശക്കതളു്:—“അച്ചൻ മടിയിൽ വച്ച വള്ളത്തിയ ണാൻ
എങ്ങനെയാണോ” അച്ചുകുന്ന കാണാതെ അന്തും
ശേഷ കഴിച്ചുകൂടുന്നതു്?”

കണ്ടപൻ:—മക്കളേ! അങ്ങനെ അംഗങ്ങൾപ്പെടുത്തു. ശീ
ലം കൊണ്ടു കിലം കൊണ്ടു എററവു, യോഗ്രനാ
യ ഒരു ഭർത്താവിനെയാണോ നിന്മക്കു കിട്ടിട്ടില്ലതു്.
ആ ഭർത്താവിനു് നിംഗാക്കരിച്ച് വളരെ ദൈഹികവച്ച
ണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ഗ്രഹി
ത്തിൽ നിന്മക്കു് അംഗദമത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ട
താഴി മിക്കപ്പോഴും പല കൂത്രങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരി
ക്കും. അതിനിടയ്ക്കു നിന്മക്കു വേരെ വിചാരങ്ങൾ
തോന്നാൻ വഴിയില്ല. പിന്നെ ഇഴ്ചംപെയാലെ ക
ഞ നല്ല മക്കനെ പ്രസവിക്കാളിട്ടി കഴിഞ്ഞതാൽ എ
നെ പിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഭിംബാ കാർണ്ണാൻ തീടി നിന്മക്കു
ഇടയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.”

ശക്കതളെ കണ്ടപരമധാരിയുടെ കാര്യക്കൽ വീണു
നമ്മുരിച്ചു. കണ്ടപൻ മക്കരക്ക് “സമ്പ്രാണിഇഴ്ചങ്ങളിലും സി
ലിക്കേടു!” എന്ന ആശ്രിത്യംവും ചെയ്തു.

ഉടൻ തന്നെ ശക്കതളെ സവിഠാനുടെ അട്ടക്കൽ
ചെപ്പാ.

ശക്കതളു്:—“മിങ്ങഡാ റണ്ടുപേരും എന്നു ഒരമിച്ചു കൈ
ടിപ്പിടിക്കണം!”

സവിമാർ ശക്കതളും ഒരമിച്ചു തന്നു അല്ലിംഗ
യം ചെയ്യു.

സവിമാർ (ശക്കതളും):—“മിന്നറ ഭത്താവു് നി
നു കണ്ണിട്ടു ഷ്വട്ടുനു് ദാത്തില്ലുകിൽ അദ്ദേഹ
തതിന്നറ പെൻ കൊതിട്ടുജ്ഞ ഇതു മോതിരം കാ
ണിക്കണം. മറന്നുപോകുന്നതേ.”

ശക്കതളുക്കു് അതുവരെയും ഭത്താവിനെനക്കരിച്ചു് ക
ു അവില്ലാണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നറ ഭത്താവി
നു തനിക്കു് അറിഞ്ഞാൽ! പിന്നു എന്നാണു് സ
വിമാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു്? എന്നായാളും സവിമാർ
ഒട്ട വാഴു കേട്ടു് ശക്കതളു കുന്ന തെട്ടിപ്പോയി. അ
പ്പോൾ അവൻ “അതില്ലും കൊണ്ടു മനസ്സും അ
സ്ഥാനത്തിലും അനിഷ്ടം ശക്കിക്കാണണ്ടപ്പോ” എന്ന പ
റഞ്ഞ. അപ്പോൾ താൻ വളർത്തിയിരുന്ന മാൻകിടാവു
ചിലപ്പോൾ വെവക്കുന്നരും ആത്രുമത്തിൽ വരാൻ കുറ
ചെളകിലും താമസിച്ചിട്ടുജ്ഞപ്പോൾ അതിരെ പുലിയോ
മറി വല്ല ദുഷ്ടജീവനും പിടിച്ചിരിക്കാം എന്ന ശക്കത
ള ശക്കിച്ചിട്ടണായിരുന്നതു കാൽത്ത് തൽക്കാലം സമാധാ
നപ്പെട്ടി.

ശാർദ്ദ്‌ഗരൻ —“നേരം വെവക്കുന്ന. ഇന്തി പോകാൻ
താമസിച്ചുകൂടാം”

അരുള്ളോർ ശക്തിയെല്ല ക്ഷണങ്ങേരും അതുമുമ്പിനിന്ന് അഭിമുഖമായി നിന്നാ. അതു ക്ഷണത്തിൽ അതു യുവതിയു എ മഹ്യമായി പലവിധങ്ങളായ വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. താൻ കളിച്ച വളർത്തും ഉസാധമായി ശ്രദ്ധയാരംഭം വരെ ഒരു ഭിമവും അറിയാതെ താമസിച്ചുതും അതു തപോവനത്തും പണ്ടശാലയെങ്കിലും മാലിനാ നടിയെ യും പരിസരങ്ങളെല്ലായും കണ്ണട്ടോർ ശക്തിയും പല അനഘവങ്ങളിലും വീണ്ടും ഒരു കൈക്കനാമരഹസ്യം യ ശ്രദ്ധിച്ചിൽ എന്ന പോലെ അന്തരംഗത്തിൽ നവനവമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു കാണാറാണി.

ശക്തിയു — “അച്ചു ഇതി ഇം താൻ ഇം തപോവനം കാണുന്നതെന്നാണ് ?”

കണ്ണപൻ — “നീ വളരെക്കാലം ഭൂഷിഷ്ഠനു മഹാരാജാവി സ്ത്രീ പട്ടമാറിയി അയിരുന്നതിൽ പിന്നെ നി നിൽ അരുളുമത്തിന് ഉണ്ടാകുന്ന മകനെ അരുളു മം രാജുഭാരം ഏൽപ്പിച്ച കഴിത്തിട്ട പിന്നെ തെന്നാവിനോട്ടുട്ടി എസ്ത്രീ മകർക്കു കുടക്കം ഈ വിഭ്രതനെ സ്വന്നുമായി താമസിച്ചാൻ വരാം”

ശക്തിയു — അവധി വളരെ കുറെ അതുകുഞ്ഞു യി എന്ന തോന്തിയിരിക്കാം. എക്കിലും കണ്ണപൻ അ കൂതു കണ്ണ അവധിയാണു പറഞ്ഞതു്

ശൗതമി — “മക്കെലു പുരപ്പുടാൻ ഉള്ള നല്ല സമയം തെറിക്കുന്നതു്. അച്ചുനെ തിരിച്ചു് അയക്കു . (കണ്ണപമഹിയോട്) അപ്പുകിൽ അവിട്ടുന്നതനെ

തിരിച്ച പോകയാണ നല്ലത് ഇവർ ഇങ്ങനെ
കാരണമനാക്കു പറത്തു താമസിപ്പിക്കും”

കണ്ണപൻ:—“എൻ്റെ സത്രാനജ്ഞാനങ്ങൾക്കുള്ള സമയം
തെറ്റിനാ.

ശക്തിയും പിന്നും കണ്ണപാമഹാഖിരയ അലിംഗനം
ചെയ്യും ഇപ്രകാരം പറത്തു:—

“അപ്പേൻ്റെ ശരീരം ഇപ്പോൾതന്നെ തപസ്സുകൊ
ണ്ട് ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതി എന്നെപ്പറ്റി ഭിവിച്ചും
ദേഹം ക്ഷീണിപ്പിക്കുത്തും.”

കണ്ണപൻ ഭീഷംഘാസത്താട്ടുടി ഇപ്രകാരം പറ
ത്തു:—“ആഗ്രഹമത്തിന്റെ ആ വാതലിനടയ്ക്കു
വെലിച്ചാലി ഇട വരിക്കുള്ള മൂളചുന്തക്കുന്നതു കാ
ണബോധം തോന്ത് ഏക്കരെ ഭിവം സഹിക്കും,
മക്കെളി എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പുരപ്പട്ടക തന്നു.
യാതു മംഗളപ്രദാനി വരട്ടു!”

ശക്തിയും സഹായികളും പുരപ്പട്ടകം ശക്തി
പുരകോട്ടു തിരിത്തു ദോക്കി ദോക്കി നടന്ന പോയി.

അനന്നുയും പ്രയംവദയും ശക്തിയു പോകുന്നതു
കരച്ചുനേരും ദോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നു. കുറെക്കുറം പോയ
പ്പോരു അവക്കു ശക്തിയെ വുക്കിങ്കളിടെ നാവുകൊ
ണ്ട് കാണാൻ പാടില്ലാതെ ആയി.

കണ്ണപൻ:—“നിങ്ങെ തീരു കളിച്ച വളന്വരം പോയ
പ്പോ. വ്യസനമടക്കിക്കൊണ്ട് ഏൻ്റെ തീരു വ
രിന്.”

അനന്നപുരയും പ്രിയംവദാഃ:—“ഈക്കുളം ഇല്ലാത്തിട്ട
ആഗ്രഹം ശ്രമ്യമായതുപോചെ തോന്മ.നാ. എങ്ങിൽ
എങ്ങനെന്നാണ് ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂടുന്നതു്?”

കണ്ണപൻ:—“യിങ്ങിൽക്കു ശക്കുളംയെക്കരിച്ചുള്ള സ്ഥലം
കൊണ്ട് ഇങ്ങനെയെ തോന്മന്നാതാണ്.”

അവർ ആഗ്രഹത്തിലേക്കു തിരിച്ചു നടന്ന തുടങ്ങി.
കണ്ണപൻ മക്കുളം പിരിത്തതുകൊണ്ട് വളരെ മനസ്സും
ചാം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കുലക്കുക പരസ്പരം
ണ്ണല്ലോ. എന്നായല്ലോ പിതാവു പുത്രിയുടെ ദേശവും
നാരംഭം മുതൽ പുത്രിയോട് പിരിയാതിരിക്കാൻ കഴിയു
മോ? ശക്കുളംയെ സവംമാ ദേശവുംനായ ഒരാൾ വി
വാദം ചെയ്യു. താൻ ആ പുത്രിയെ തെന്നാവിന്റെ ഗു
ഹത്തിലേജ്ഞീ പറത്തയകയും ചെയ്യു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ
തനിക്കു കത്തവ്യാന്തരമായി പിന്നെ എന്നാണോള്ളുതു്?
ഇതെല്ലാം വിചാരിച്ചു നോക്കിച്ചേപ്പോൾ മഹാക്ഷേപ
ണ്ണയം ഉടച്ചുമന തിരിച്ചുകൊടുത്താൽ എന്നപോലെ
മനസ്സിന സുവിചും സഖാധാനവും തോന്നി.

നിരപ്പും സ്ഥലം

രാജാവിന് കാമ്മ് വരുമാ?

ക്രമാംഗം മാലിനിതിരഞ്ഞിള തപോവനമായിരുന്നു എൻ. ആയതു ഇപ്പോൾ ഗംഗാതീരഞ്ഞിള പ്രസിദ്ധമായ പൊതുവരാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിയായിരുന്നീരുണ്ടുണ്ട്. ലോകരഞ്ഞിള സുവാന്നവേദങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരിമാർ അധിവസിക്കുന്ന വിമവൽപ്പുജ്ഞത്തിൽ ഉള്ള തപോചനവും ഏഴുപ്പത്തുണ്ടാക്കുന്ന സാവഭ്യമന്മായം ആയ അന്നേകം രാജാക്കന്മാർ പാഠവയ്ക്കുമായി വാൺ കൊണ്ടുവന്ന മഹാന്ദരവും തമ്മിൽ ഏറ്റൊന്നും അന്തരം!

മഹൈനവും എന്ന പേരും മഹാന്ദരം വളരെക്കാലം അതിപ്രബലമാരായിരുന്ന പുത്രവാഹനരാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനി ആയിരുന്നു. ഈ നഗരം അഞ്ചു സ്ഥാപിച്ചതു് മഹൈ എന്ന കുടുംബ രാജാവായിരുന്നോരും. ഈ തിന്നുറ സ്ഥാനം ഇന്ത്യാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന മഹാന്ദരത്തിൽ നിന്നും അവും മെമ്പ് (ക്രൂശ്വരമി) വടക്കുകിഴക്കായിരുന്നു. ഈ നഗരം ഭാരതക്രമാനായക്കന്മാരിൽ അതി പ്രസിദ്ധനായ അഞ്ചു നിന്നും സന്തതിപരവരയിൽപ്പെട്ട പൊതുനായ ജനങ്ങളായിരുന്നു പെണ്ടതുനായ നിചക്കംഡി നിന്നും കാലഞ്ഞി ഗംഗ ശത്രീമി നഗരമല്ലെന്നതിൽക്കൂടി പ്രവ

ഹിക്കയാൽ നില്ലേം നന്ദിച്ച പോയി. ഗാഗളട
ഗതി പിന്നുയും മാറാൻ സംഗതി വന്നതുകാണ്ട്. ന
ശാച്ചപോയ നഗരത്തിന്റെ അവദേശങ്ങൾം ഇപ്പോൾ
ഗംഗാതീരത്തു കാണാറായിട്ടിട്ടും. എന്നാൽ ഹസ്തിന
പുരത്തിന്റെ ഭാവം മഴുവനും മാറിപ്പോയി. കിട്ടു
കാലത്തിനുന്നുപോൾ അവിടത്തെ ജനസംഖ്യ നിണ്ണി
ച്ചേപ്പാർത്തു അവിടെ ഞ്ഞാളം ജനങ്ങൾ മാത്രം കിട്ടി
പാർപ്പിച്ചതായി അറിപ്പെടു.

ഒപ്പ് പ്രത്യേകിന്റെ കാലത്തു ഹസ്തിനപുരത്തിന്റെ
ഉൽക്കണ്ണാവസ്ഥ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തു ഇഴ മഹാ
നഗരം നാനാവണ്ണക്കാരായ പെണ്ഠനമാരക്കാണ്ടു നിറ
ത്തിരിക്കയാൽ അംഗാത്മകമായി പുരം എന്ന നാമത്തെ
അർഹിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ അക്കാലത്തു പെണ്ഠനമാരക
വിനോദത്തിനായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ഉദ്യാനങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വളരെ ധനികമാരായ ഒരു
സ്ഥിക്കൂർ കച്ചവടം ചെയ്തു പാത്രവും. നഗരത്തിൽ
അനേകം ദേവാലാഘവങ്ങളും ധന്താലയങ്ങളും ഉണ്ടായിരു
ന്നു. ഏല്ലാ വിധത്തിലുള്ള വില്പകൾ പരിപ്പിക്കാനും
രാജാച്ചു് അനേകം പാംശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു.
ഗവർണ്ണറിന്റെ ഭാരാ വകുപ്പുകൾക്കും മെലയിക്കാ
രികളിൽ കാച്ചാലയങ്ങളായി അനേകം മഹാമന്തിരങ്ങു
ളിം ഉണ്ടായിരുന്നു. ധനികമാരായ പെണ്ഠനമാരക
റൂപങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഭാരാ ചെറിയ രാജാക്കരമാരക
കൊട്ടാരങ്ങൾ ആരഞ്ഞു തോന്നും.

രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരം അഗാധമായ കിടങ്ങുകൾ കൊണ്ട് ചുറവിയിരുന്ന ഒരു വലിയ കോട്ടേക്കത്തായി തന്നെ. ആ കോട്ടക്കത്തു് ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ദ്രോഗം ത വിസൂരം കണ്ടാൽ ആ കോട്ടക്കത്തുള്ള ദ്രോഗം ത വന്ന ഒരു നഘരമാണെന്നും തോന്നം. ആ കോട്ടു് നാ ലു ഗോപുരങ്ങളും നാലു കോട്ടവാതലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടവാതൽ തോരം വാർഡ് ഉണ്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങനെ, ഭേദമാർ കാവൽക്കാരായി രാത്രിയും പകലും നിൽക്കേ പതിവായിരുന്നു.

ഈസ്റ്റ് ഷൈമഹാരാജാവിന്റെ വാസഗ്രാമങ്ങളെ എന്തെന്നായാണ് വണ്ണിക്കുക? രാജമന്ത്രി രണ്ടാം കണ്ടാൻ ദ്രോഗക്കത്തെ മുഴുവൻം സംക്ഷവിച്ചു കോട്ടക്കത്തു കൊള്ളളിച്ചിരുന്നതുപോലെ തോന്നം. ഗംഗയിൽനിന്നും വെള്ളു് തിരിച്ചു് പ്രവഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കല്യുകൾ അവിടവിട കാണാം. രാജാവിന്നം ആന്തരിക്കുന്ന പുരത്തിലുള്ള സ്രീജനങ്ങൾക്കും രാജാവിന്റെ നംബസ വിവരങ്ങൾക്കും വിശ്വാദത്തിനായി കൂത്തിരുമായി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന ക്രിഡാപവത്തങ്ങൾ കാണാൻ എത്ര മനോഹരമായിരുന്നു! ഇരുപോലെ ആത്മാദേശങ്ങൾ തോന്നിപ്പാം ത വിധത്തിൽ വുക്കുംഡളു് ലതകളും ചെടികളും വള്ളം നിന്നിന്നും ഉദ്ധാനങ്ങൾ എത്ര മനസ്സിയങ്ങൾായിരുന്നു! വിശ്വഷിച്ച രാജാവു പതിവായി സെപ്പരമായിരുന്ന പ്രിനോഡിപ്പുന്നതായ, ലതാക്കണ്ണങ്ങളും കൂളിക്കല്ലുകൾ കൊണ്ടാക്കിയ തിട്ടകളും അവിടവിട ഉള്ളതായ ആരം കണ്ടാൽ മഹാദേവൻറെ വിശ്വവിനൃതമായ നദികൾ വന്നമാണോ എന്ന് ആക്കം തോന്നിപ്പാക്കി.

രാജാവിന്റെ സെപ്രമായിരിക്കാൻ ലേശകിക്കരായും വൈദികകരായും ഉള്ള കൂർത്തങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ആയി വേറേ വേറേ മഹാശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടവരാജാക്കന്മാരുടെ അന്തിമചുരത്തിന്റെ കാഞ്ചിം പറകയാണെങ്കിൽ, കോട്ടക്കൽത്തായിരുന്ന സകലതും—കുല്പകൾ കുറിശാപവ്വത്തോടു—എന്ന വേണ്ട്, വിനോദത്വാവകരണങ്ങളായ സകല വസ്തുക്കളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രാജാസ്ഥാനിലെ സെഴക്കുള്ളതിനും ആവശ്യാദത്തിനും ആയി സംക്ഷേപമായി കല്പിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു ഭൂഷംഖ്യതമഹാശാഖാവിന്റെ വാസസ്ഥാനം.

ആഗ്രഹമത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങി വന്നതിൽപ്പിനെ ഭൂഷംഖ്യതമഹാശാഖാവും ഭവ്യാസസ്ഥാനിന്റെ ശാഖം ദേഹതു വായി ശക്കന്തളിയുടെ കമത്തടി അനാപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമയം സ്വന്തമായ തിരുബന്ധുന്നങ്ങൾ കൂഴിത്താൽ അധികവും രാജുഭാണ്ടത്തിലും സ്നായവിഹാരങ്ങളിലും മറ്റൊരു വിനിക്കോഗിച്ചുവന്നു— കുറെ സമയം വിനോദത്തിനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഉദ്രാനങ്ങളിൽ തന്മസചിവന്മാരാട്ടുടി ഒരുക്കലെ അനുസരിച്ചു പ്രകൃതിയിൽനിന്നും കിട്ടാക്കുന്ന സുവഞ്ഞലെ അനുഭവിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു സവിശേഷമായ പ്രതിപത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഗീതാലി കലാപ്രയോഗത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ രസം തോന്തിയിരുന്നു. എങ്കിലും ശക്കന്തളിയെ വിന്ദുരിച്ചതിൽപ്പിനെ ഏതുവിധമായ സുവഞ്ഞരും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോരും ആദ്ദേഹത്തിനു പതിവുപോലെ ഉത്സാഹം തോന്തിയില്ല.

ക്രാറിവസം രാജാവു ധമ്മാസനത്തിൽ ഇരുന്നാംകൊണ്ട് വളരെ ദൈഹം രാജുകായ്ക്കും തീച്ചുചെയ്യു കുറച്ച് വിനുമിക്കാൻ അക്കാത്മക പോന്ന. അപ്പോൾ സംഗീത ശാലയുടെ അക്കദ്ദീനിനാ മനോഹരമായ ഒരു പാട്ട് കേളു. രാജാവു ചെവി കൊട്ട തത്പ്രോം സൗഖ്യാഭാഗം വിസൂരിക്കുന്ന മനസ്സിലാണി. അതിൽപ്പിനെ അദ്ദേഹം ഇഴ പാട്ട് കേളു:

സൗഖ്യാഭാഗം—അതിതാളം.

പാല്പട്ടി

പാത്താലൈത്തും ചിത്രമല്ലോ പ്രപഞ്ചത്തു
പാത്താലൈത്തും ചിത്രമല്ലോ!

അനപാല്പട്ടി

ചീത്താങ്ഗംഡുമോടെ മലമാനിച്ചിച്ചുചെയ്യു
തീത്തകമ്മതെ ചേന്ന വിപരിതം വീക്കനാ
പാത്താലൈത്തും.....

ചരണം

എ. ധനമേറും ലഭിക്കേണമെന്ന കാരി കിരും
തിരമേഉ വേലമെയ്യുവന്ന് ജന്മം മഴവൻ
കൈവസ്തുവും കിട്ടാതെ ഉഴിത്തള്ളൻ പണ്ണി-
കിരയായ് വീച്ചുചുന്നണ്ണതുമല്ലിന്നമനേകം
പാത്താലൈത്തും.....

2. കനംചെയ്യാത്തഴുമമന്മാരായുള്ളവർ
 മനിൽ കബേരനോട് തുല്യം വാഴുനാവഴ്ല്ലാ
 പിനം നല്ലുരചക്ക് പോറാനം ലാളിശാനം
 കണ്ണങ്ങളാനമില്ലാത്തല്ലത്തെപ്പുടനാ കാഴ്ചം!
 പാത്രാലൈത്തും.....
3. എനം സാധുവർത്തനത നനായുപദിപ്പോൾ
 നല്ലുരെപയ്യുതോട് ചേൻ സുവിച്ചിടന
 തന്നെപ്പോലയുജീവി എനാളിൽക്കയിവുള്ളാങ്ക-
 നന്ന് കാരോരോ ഭിവം വനകകാംഗിരിക്കിവാം.
 പാത്രാലൈത്തും.....
4. ഏരുങ്ഗാരനരാഗത്താട്ട ചെന്നപേക്കിച്ചു
 പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യവന മുന്നയാംപോലും
 പ്രാണപ്രിയയോട് സംയോഗം ലഭിച്ചിടന്ത
 പാരം പിരിഞ്ഞ തന്ന വാഴേണിവരുന്നേം!
 പാത്രാലൈത്തും.....

രാജുകായ്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയിൽക്കാ പരിഗ്രാന്തനാ
 യ രാജാവിന്റെ ഉള്ളിൽ ഗീതപ്രവാഹം എളുപ്പത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ചു! അദ്ദേഹത്തിനു രാഗവും അത്മവും എപ
 യംഗമമായിതേരാനി. എകിലും ഗാനം കേട്ടിട്ടു് അദ്ദേ
 ഹത്തിനു അകാരണമായി പ്രവലമായ ഒരു ഉർക്കണ്ണ
 യും തോന്തി. അമവാ അകാരണമായി എന്ന എപ്പ
 ചെ പറയാം? ചിലപ്പോറു നാാം മനോഹരങ്ങളായ കൊ
 ക്കുകൾ കണ്ണ സിക്കുവോഴും മധുരങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ
 കേട്ട ശത്രുനാഡിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോഴും നമുക്കു നന്നുടെയും
 അന്ത്യവന്നരജും പ്രസ്തുക്കും ഭിവക്കാരനാം കനാമിരുള്ളുകിലും

എന്നെന്തു ഒരു പണ്ടാക്കലാൽ തോന്നാവണ്ണല്ലോ. ഇതിനു കാരണം നമ്മിട സ്വപ്നാവത്തിൽ അടങ്കിക്കിടക്കുന്ന തായും നമ്മക്കു ജീവാന്തരങ്ങളിൽ സംഖ്യിച്ചവയായും ഇരിക്കുന്ന ഫല്ലും വൈസ്യങ്ങൾ നാം അറിയാതെ നമ്മിട സ്ഥിതിയിൽ അപ്പുക്കത്തായി പ്രകാശിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആയിരിക്കുമോ വൈ'സു വെർത്തു് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ആംഗലമന്റുകവി നമ്മിട ഒന്നല്ലിൻറെ ഏറ്റവും മഹാഭായ ചില അവസ്ഥകളിൽ ആധാർപ്പജനകങ്ങളായ ചില മനോഗതങ്ങളിൽ കിന്നാം ഉൽക്കല്ലാജനകങ്ങളായ ചില മനോ ഘൃത്തികൾ ഉത്തവിക്കുന്ന എന്ന പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്?

എങ്ങനെയായായും രാജാവു പണ്ടാക്കലനായി കിരുനെ നേരം അവിടെ ഇരുന്നു. രാജന്മാനം വഹിക്കുന്ന ഒരു ഘൃഷ്ണൻ്ന് ശ്രദ്ധകാരം കാരോനാ ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ സമയം അധികം കിട്ടുകയില്ലല്ലോ. ലോകരക്ഷാ എന്ന കമ്മ്റ്റത്തിൽ കിന്നാം വിനും എപ്പോഴാണെങ്കിലു്? സുഞ്ജൻ എപ്പോഴെങ്കിലും തന്റെ ഗതിവിട്ട് വിനുമിക്കും നാണ്ഡാ? വായുദഗവാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ചലിക്കാതിരിക്കുന്നണംബാ? പ്രജകളുടെ അട്കക്കരിക്കിനിനാ കൂം വാങ്ങി ലോകരക്ഷാപ്രതം ഭിക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെയും കമ്മ ഇങ്ങനെന്നു തന്നെ. രാജാവു് അവിടെ ഇരിക്കുന്നവാദി കമ്മരകിന്നുവും വന്ന മിന്നവാൻറെ സമീപമുള്ള വന്നതിൽ താമസിക്കുന്ന ചില താപസനാം സ്രീകൃഷ്ണ കണ്ടപ്രമഹംിയുടെ സന്ദേശത്തോടുള്ള വന്നിരിക്കുന്ന എന്ന അറിയിച്ചു. എന്നായിരിക്കും കണ്ടപ്രമഹംി ച

രണ്ടെല്ലു എന്നൊരുപട്ടം രാജാവു് ആ താപസമഃ ഒര യമാവിധി സർക്കരിച്ചു തീടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിന് തെന്നോളം രാജിതനായ സോമരാതരെന്നറഞ്ഞക്കൽ ച രണ്ടെല്ലു. താനും അവരെ കൊണ്ടുന്നതിനു ഷോഗ്രമായി സമലഭ്രത വേണുമല്ലോ നിർക്കാൻ എന്നാവിച്ചാരിച്ച് അന്നിഹോത്രവെന്നതിലേക്കു പോയി.

അധ്യായം മും

രാജാവിശൻറെ ധർമ്മസങ്കടം.

കണ്ണപമഹാസി താപസമാരെ പറഞ്ഞെല്ലു ത്രിരിക്കുന്നതു് എന്തിനാണെന്ന രാജാവിനു് ഉഷ്ണവികാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആത്രുമവാസികളുടെ തിരുന്നാശ്ചാന്വദാക്കണം വല്ല കാരണത്താലും വല്ല വിജ്ഞവും വന്ന പോയിരിക്കുമോ? അതല്ലെങ്കിൽ വല്ല ദിശ്യമാണും ആത്രുമമുഖ്യങ്ങളും ഉപാദിച്ചിരിക്കുമോ? അതല്ലെങ്കിൽ രാജാവിശൻറെ വല്ല തെറ്റു കൊണ്ടും വുക്കിങ്ങം കാണ്ണാതെയും ടുക്കാതെയും ആയെന്നും കാണുന്നു വിചാരണയിൽ കൊണ്ടു് ആക്കിലുമുന്നുന്നതായി രാജാവു അവിടെ ഇരുന്നു. അപ്പോൾബാധാരാജാവിശൻറെ പുരോധീതന്റെ താപസമാരേയും ത്രിരിക്കൊണ്ടും അവിടെവന്നു. പുരോധീതന്റെ രാജാവിശൻറെ അടഞ്ഞതുന്നതിനും താപസമാർഗ്ഗത്തിനും ശൈത്യമിരുന്നും അവക്കുന്നതെന്നും ത്രിരിക്കിയ

രൈക്കിന്തയും മുമ്പിൽനിന്നതി പുറകിൽ നിന്നു. സാധാരണ വായ ശൈക്ഷിക്കുകൾ രാജാവു തന്നെക്കണ്ടിട്ട് പഠിച്ചും ഉണ്ടെന്നും, പാലും ഭാവിച്ചിപ്പിച്ചും എന്ന ഒരിട്ടേ? വും തോന്തി ഉണ്ട്. രാജാവിനു ശൈക്ഷിക്കുള്ള മുഖം നല്കിന്ന് വണ്ണാ, കണ്ണുകൂട്ടായിതന്നുവെക്കിലും ആ സ്ത്രീ ഒരു സുന്ദരിയായ യുവതി ആണെന്നു തോന്തി. ദോരെ വല്ലുവരുടെ ഭാര്യയാണെന്നു വിചാരിച്ചു സുക്ഷിച്ചുനേരാക്കുന്നതു യുക്തം അഭ്യുന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അപ്പോൾ ശൈക്ഷിക്കുയും ഒരു പ്രദയം പെട്ടെന്നു കൂടുതലിച്ചു. എങ്കിലും ദേശാവിനു തന്നെ കുടുംബത്തിൽ സ്ത്രീയാണും കാര്യത്തിൽ അഥവാ സാധാരണ യുക്തമാക്കിവണ്ണം ഉപയോഗിക്കു. രാജാവും താപസന്നാക്കി യുക്തമാക്കിവണ്ണം ഉപയോഗിക്കാം ചോദിച്ചു:—

“മഹാശ്രിമാരകുടെ തപസ്സിനു വിശ്വാസിപ്പിക്കു”
താപസന്നാർ:—“അവിടുന്ന സത്ത്വകമിക്കു ആവത്തു തീ
ഞ്ഞ രാജു, ഭരിക്കേക്കാണ്ടു തപസ്സിനു വിശ്വാസിക്കു
മില്ല.”

രാജാവിനും ഒരുവിധം സമാധാനം തോന്തി.

രാജാവു:—“മഹാത്മാവായ ഗ്രവാൻ കണ്ടപ്രധാനിക്കു
സുവം തന്നു അപ്പേ?”

ശോർണ്ണഗരവൻ:—“അദ്ദേഹത്തിനെപ്പോലെ ഉള്ളിവക്കു
സുവം സ്വാധീനമാണെല്ലാ. അദ്ദേഹം ഇവിടു
നേതാട്ട കാലഘ്രാനം ചെയ്തിൽ പിന്നു ഒരു
കാഞ്ഞം പറയാൻ ഏതൊക്കെ അയച്ചിരിക്കുയാണ്.”

രാജാവു:—“ഗ്രവാൻ എന്നോടു് എന്നൊന്നു് ആജന്താവി
സന്നാത്തു്”

ശാർഖരവൻ:— “അന്നേറ്റുസമയപ്പകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ അവിട്ടനാ രഹസ്യമായിവിവാദംചെയ്യുന്നതിനു നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരിലും ഉള്ള മുടിതിക്കാണ്ട് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതെന്നും അവിട്ടനാവേണ്ട യോഗ്യതയുള്ള ഒരു അളളാണ്. അതുപോലെ ശക്തിയും വേണ്ട സർക്കാരുള്ളവ ഇണം. ഇങ്ങനെത്തുല്പത്തിനുള്ള വധുവരന്നാൽടേക്കു ചുവള്ളരെ അഭിലഷ്യണിയമായതുതന്നു. അതുകൊണ്ട് ശക്തിബന്ധിയിരിക്കുന്ന ഇവരെ ഇവിടെ കൊണ്ട് ധനാക്കാൻ കണ്ടുമറ്റപ്പെട്ടി തന്നെല്ലായും ശ്രീരാമകൃഷ്ണാണ്. ധമ്പതിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നും.

ശാർഖരവൻ ഇതു പറഞ്ഞേപ്പാർഡ് ശക്തിയും ടട്ടാവു ഏറ്റു മഹവട്ടം പറയുന്ന ഏന്ന അറിയാനായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ! ശക്തിയോട് രാജാവു യാത്ര ചോഡിച്ചേപ്പാർഡ് പറഞ്ഞിതന്നുത്തോലു അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലായച്ചുശക്തിയെയെ കുന്നിനപുരത്തേക്കു കൊണ്ട് പോകാനായിരുന്നു. അങ്ങനെവച്ചുണ്ടു്- അങ്ങനെചെയ്യാൻ തന്റെക്കാലം അംഗസ്തകയും ഉണ്ടാക്കിരുന്നു എങ്കിൽ പിന്നീടുള്ള ഏഴുംതു അയയ്ക്കാമായിരുന്നു. അതും ചെയ്യില്ല. പിന്നൊന്നും, അതും ചെയ്യാനായിരുന്നു. തന്ത്വവിശ്വാസിന്റെ രാജാനിനിൽ താൻതന്നെ വന്നിട്ടും കണ്ട പ്രോഡ് ഏകിലും പരിചയഭാവം തന്ത്വവിശ്വാസിന്റെ മുഖത്തു സ്ഥാരിക്കാത്തതെന്നതാണു്? അതും പക്ഷേ വിവാഹ വുത്താനും ഇങ്ങനെള്ളടെയും അമവാ പ്രതിനിധി

കളിടരെയാ മുവഞ്ഞ നിന്റെ പുറപ്പെട്ടതിനമേൽ ഒതിപ്പി നാ വിചാരിച്ചായിരിക്കോ. എന്നാൽ ഇനി ഭർത്താവു എന്നാണ് പറയുന്നതു?

രാജാവു:—“എന്തു പറഞ്ഞാൽ എന്ന് എന്ത് കഴ മന സ്ഥിലായിപ്പാണോ.”

ഈ വാക്കുകൾ കേടുപ്പോം ശക്തിയുള്ള നാൻറ ശരീരത്തിൽ തീ കോരി ഇട്ടു പോലെ തോന്തി.

ശാർദ്ദഗവൻ:—“മഹസ്യിലായിപ്പു! അപ്പേ? നിങ്ങളും കൈയ്യും ലോകത്തുനാശിൽ എത്രയൊ സാമ്പത്തി ഉണ്ടാരാണെല്ലാ. ഇതുനാംദിംബം അറിഞ്ഞാൽത്തുടക്കി?

രാജാവു:—“ഈ യുവതിരെ തൊൻ മുമ്പു വിവാദം ചെയ്യിട്ടുണ്ടാണോ?”

ഈ വാക്കുകൾ കേടു ശക്തിയുള്ളതു തൽക്കാലം വന്നുമായപ്പോരി എത്തു പറയാം?

ശാർദ്ദഗവൻ:—“എന്താ ചെയ്തു അവുഖാഡി എന്നെന്നാണോ? ഇതാണോ നിങ്ങെ ധർമ്മനിധി? അതോ ദൃഢിഭാവമുണ്ടായ സാധുക്കുള എത്രയും ധിക്ക രിക്കാബളനാ തന്നെയാണോ?”

രാജാവു:—“എന്നാണ് ഇല്ലാത്ത കാംജിങ്കളു ഉണ്ടോ സ്ഥാപിച്ച എന്നോട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നതുണ്ടി?”

ശാർദ്ദഗവൻ:—“അല്ലോ! അല്ലോ! ചെറുപ്പേയ്ക്കു തന്നെ, കൂടും ഇങ്ങനെ ക്രഷ്ണ വരാവുന്നതാണ്.”

രാജാവു്:—“ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു വേണ്ടതിലധികം ശക്കാ രഹായി.”

ഇതിനൊട്ടു സാധ്യവായ ഗൈത്തമിക്കു് ഒരു ശ്രദ്ധഗ തി തോന്തി. അതു വുഡുതാപസി വിചാരിച്ചുതു രാജാവു ശ കുന്നതു വ്യക്തമായി കാണാത്തതുകൊണ്ടാണു് അതും മനസ്സിലാക്കാതെ ഇങ്ങനു് എന്നായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ശക്കന്നതുയുടെ മുഖം മാച്ചിയുന്ന വസ്തും എടുത്തു. അപ്പോൾ രാജാവു ശക്കന്നതു വയ്ക്കരു സുക്ഷിച്ചു ദയാക്കി. ത്രുപ്പത്തിനു വയ്ക്കരു സെഷന്റുമെന്തു്. എന്നാൽ അപ്പേരും പണ്ട് വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു ഇല്ലയെ എന്ന കൂടു നിശ്ചയമുണ്ടു്, തോന്താതെ വിചാരംഗന്നായി കരുതുക്കാശ.

ശാർണ്ണഗവൻ: ഒരു ക്ഷും ക്ഷുമ ഉണ്ടായില്ല.

ശാർണ്ണഗവൻ:—എന്താണു് മിണ്ഡാതെ ഇരിക്കുന്നതു? രാജാവു:—ഹെ മഹാശ്ശി! ക്ഷുമിക്കണേ! തോൻ എത്ര കാത്തു നോൺകീഴ്നും ഇതു യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്യുതായും തോന്താനില്ല. പിനെന് എന്നെന്നെന്നയാണു് തോൻ പ്രക്തമായ ഗംഗലക്ഷ്മാങ്കുറോടു കൂടിയ സ്ത്രീയെ താഴു യാകി സ്വീകരിക്കുന്നതു്?!”

രാജാവിനു വിവാഹത്തെ കുറിച്ചു കൂടി കാമ്മകി ചുപ്പാം കേടുപ്പോൾ ശക്കന്നതു എന്തു വിചാരിക്കും? ശാർണ്ണഗവൻ.—“അതും അറിയാതെ മക്കളു വിവാഹം ചെയ്യുതു സമർത്ഥിച്ചു മഹാശ്ശിയെ നിബാറം ഇങ്ങനെ അവമാനിക്കായാണോ വേണ്ടതു്? ഒരു കളിക്കുന്ന വിളിച്ചു അവൻ മോജ്ജിച്ചു സാധ്യതാത്തതനു അവ

ന ദാനം ചെയ്യുമ്പോലെയാണെല്ലാ അദ്ദേഹത്തി
കുറപ്പുത്തി” -

ശ്രീരംഗ് ശരവൻ രാജാവുമായിഇളങ്കര വാഗ്മി
ചെയ്യുന്നതു ശാരദപ്രതിഷ്ഠ ടെക്കം സ്വാച്ചില്ല. അദ്ദേഹം വ
ലിയ ശാന്താത്മാവായിരുന്നു. ധമാവിധി കമ്മം ചെയ്യ
ണമെന്നെല്ലാതെ കമ്മപ്പലാനേപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന
ബാധിതനില്ല.

ശാരദപ്രതിഷ്ഠ — “ശക്രന്തഭൈ ത്രണമിൽ പറയാനെഴുത്തു പറ
ത്രു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഇദ്ദേഹത്തിനെ കാമ്പ്രഫ്രൂട്ട്
ത്രാൻ നിന്നു വല്ലുതും പറയാൻബന്ധങ്ങിൽ പറ
യണം.”

ശക്രന്തഭൈ എന്നാണു ഭോധ്യപ്പെട്ടതുമന്ത്രം! രാജാ
വിന്റെ നിഷ്ഠുകമായിരുന്നു അനന്തരാഗം ഇങ്ങനെയായി
ത്രിന്ദിരില്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇനി കാമ്പ്രഫ്രൂട്ടത്തിയതുകൊ
ണ്ട എന്നാണു മലം! എക്കിലും ആത്മഭോധനം എന്നാം
അ പ്രയോജനം ഉണ്ടെല്ലാ. അതുകൊണ്ട് ശക്രന്തഭൈ കിരാച്ചു
പറയാമെന്നു തിരുത്താക്കി.

ശക്രന്തഭൈ — “മുന്നു ആരുമത്തിൽ വച്ചു അവിടുന്ന പറയു
ന്നതു കേട്ടു താൻ വിശ്വസിച്ചു എന്നു വിവാദ
ത്തിനു സന്മതിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു
ഉച്ചപ്രകാശനത്തിൽ അവിടേതുക്കു യുക്തമല്ല”

രാജാച്ചു് ഇതു കേട്ടിട്ടു രണ്ടു ചെവിയും ചൊത്തി.
അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചതു് ശക്രന്തഭൈ തന്നെങ്ങളുടെ കൂദിത
യാക്കിയിട്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ഭൂഷിക്കയായിരുന്നു എന്നാണ്.
ഇനി അദ്ദേഹത്തിനെ ഭോധ്യപ്പെട്ടതുമന്ത്രാനേയും വേ

ഒരു എന്ന അപൂർവ്വിയേപ്പാർ കാരു ചോദിക്കുന്നോട് സവില്ലോ പറത്തെ മോതിരിക്കിൻറെ കായ്ക്കുന്നത്. കണ്ണിട്ടും പറത്തിട്ടും തന്നെ കാക്കാതെ തന്താവിനെ ഒരു അടയാളം കാണിച്ചും ഭോധ്യപ്പെടുത്താം എന്നാണ് ആ പാരം വിചാരിച്ചത്.

ശക്കതളു — “അരുട്ട്. അവിടെ പരമാത്മായി എന്നെ ഓക്കനാഭ്യുകിൽ ഈ അടയാളം കൊണ്ടു അവിടെ തെരഞ്ഞെടു കാം വരും”

ഇതും പറത്തിട്ടു ശക്കതളു വിരലിലും തൊട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ മോതിരം കണ്ണില്ല.

ശക്കതളു — “അങ്ങോ! എൻ്റെ ഇഷ്ടപ്രേരാ! മോതിരം കണ്ണില്ലോ!”

ശക്കതളു അത്രുനും വിശ്വാസ്യായി, ഗൗതമിയുടെ മുഖംനും നോക്കി.

ഗൗതമി — ഒഹാ! ശങ്കാവതാരത്തിനു സമീപത്രവച്ച തി ശചീതിന്മാരെ വരിച്ചില്ല? അപ്പോൾ തി നേരു കൂട്ടിൽ കിന്ന മോതിരം അറിയാതെ വെള്ള തതിൽ വീണാദോധിരിക്കണും. രാജാവു ഇതുകേട്ട പ്പോൾ ചിരിച്ചപോകി. അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചതു മോതിരത്തിനേരു കമ്മറ്റിക്കർമ്മക്കു പ്രസിദ്ധമായുള്ള സമയോച്ചിതമായ ബുദ്ധികൗശലംകൊണ്ടു കല്പിച്ചതാണു എന്നായിരുന്നു.

രക്ഷാതളു — “വൈവം എന്നുമുതിച്ചു. ഇനി മരീം സംഗ്രഹി പറയാം.”

രാജാവു — “കാണാതെന്നോമിക്ക് മുട്ടേലും കേളും സാമനായിരിക്കുന്ന അട്ടക്കാട്ടം എന്ന്”

രേക്കണ്ഠൽ — “അഭിവിട്ടു ആരുമുറ്റിൽ നുമന്തിച്ചുന്ന സമയം ഒരു ദിവസം തൊന്തം തീട്ടിയുള്ളപ്പോൾ ഒരു വള്ളിക്കടിലിൽവച്ചു താമരയിലച്ചിൽ കുറു വെള്ളം കോരി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.”

രാജാവു — “മുഴുവൻ കേൾക്കുന്നു.”

രേക്കണ്ഠൽ :— “അപ്പോൾ തൊൻ വള്ളത്തിയിരുന്ന ദീർഘം പാംഗൻ എന്ന മാൻകുട്ടി അട്ടക്കൽ വന്നു. അതിനെ കണ്ട് അഭിവിട്ടു ചെള്ളിം കടിക്കാൻ അതിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതിനു പരിചയമില്ലാത്ത ആളുായിരുന്നു കൊണ്ട്, അതു അട്ടക്കൽയും കുടി ശ്രദ്ധിച്ചു. അതു വെള്ളം തന്നു തൊൻ വാങ്ങി കൊടുത്തപ്പോൾ അതു കടിക്കലുംചെയ്യു. അതു കണ്ണിക്കു ‘ആശ്വാസം അവരവരുടെ തീട്ടുകാരിൽ വിപ്രോസ മുണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ രണ്ടുവേണ്ട കാട്ടിൽ വരുന്നവരല്ലോ?’ എന്നപറഞ്ഞു അഭിവിട്ടു എന്നു നേരനോക്കായി ചർച്ചപിച്ചു.

രാജാവു — “കായ്യും സാധിക്കാനായി ചില രൂപീകരം ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചില കഷ്ണങ്ങൾ കുമിച്ചു ചേരുന്ന ഡംഗിയായി പറയും. ഇതു കേട്ടിട്ട് എന്നിക്കു കുറഞ്ഞു തോന്നുന്നുണ്ട്.”

ഗൗതമി — “മഹാനായ അഭിവിട്ടു ഇങ്ങനെ പറയുന്നതെ ആരുമുന്തിൽ വള്ളൻ ഇവർക്കു കഷ്ണിം എന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞുള്ളൂണം.”

രാജാവു്—“മഹി! താപസി, നിങ്ങൾക്കുവയല്ലോ യാരാളം മായബ്ലോ. കളിക്കിട്ടിട്ടാണോ എല്ലാൽ അറിയുന്നതു്? പെൺക്കയിൽ കാക്കാഞ്ചെട ശ്രീകിൽ മട്ടക്കിട്ടു കണ്ണതിനെ വളരുന്നതു ലോകപ്രസിദ്ധി മായ കാഞ്ഞമബ്ലോ?”

ഇതൊക്കെ കേട്ടു ശക്കാനെല്ല ഭിവം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ പുടക്കയുടെ അററം കൊണ്ടു മുവം മരച്ചു ക്കരണ്ണ.

ശാർണ്ണഗരവൻ—“ജനിച്ചുനാംമുതൽ ചതിവു് എൻ്റെ നാ അറിയാതെ കുട്ടി പറഞ്ഞെതു സത്രമല്ലപോലും! പിനു, പരവത്വയു നിത്രുത്താഴിലായി അഭ്യ സിക്കന്നവർ പറയുന്നതു സത്രവുമാണഅതു്!”

രാജാവു്—“നിങ്ങൾ പറയുന്നതു സത്രമായിരിക്കുന്നു. തൊന്തു സമൂതിച്ചു. എന്നാൽ ഈ സ്ത്രീയെ വബി ചീട്ട് എതിക്കു എന്നാണു ഒരു പ്രയോജനംോ?”

ശാർണ്ണഗരവൻ—“ധമ്മംഡം തന്നു—”

രാജാവു—“പൂര്വവാദത്തിൽ ജനിച്ചു കരാം ധമ്മംഡം മനഃപൂർവ്വമായി ആത്മഗ്രഹിക്കുന്ന എന്ന പറഞ്ഞുതാൽ ആരം വിശ്രദിപ്പിക്കുവില്ലെല്ലാ.”

ശാർണ്ണഗരവൻ—“രാജാവൈ! വാഗ്പാദങ്കൊണ്ടു ഈ കാഞ്ഞമൊന്നുമില്ല. തന്നെ ഒരു പറഞ്ഞെയച്ചുതു പോലെ ചെയ്യു. ഇതി ഇതാ തിരിച്ചുപോകുന്നു. ഇ വർം അഞ്ചെയുടെ ധമ്മപുത്രിയാണു. ഇവജൈ സ്വ-

கரிகாரை உபேச்சிகளையா அதனையீடு வூஸ்டா
யிகாரமுள்ளோ-”

இன்னும் பரவையிடு ராம்ஜாரவன் வூரபூஷி. கொ
தமியோடு முயிதல் நடக்காமல் பரவை.

ஶக்தை “ராஜாவு வழுவை பதித்து. நினைத்தும் ஏனை
உபேச்சிட்டு போகுவைா?” என பரவையாக்காங்கு
அவரதை பின்னாலே வூரபூஷி. கெட்டு தமியீ
நைங்கையிலேபூர்மா ஶக்தையை கள்கு. ஈக்கந
ஷ்டை ஸ்திர கீர்ணங்கோக்களுமென்றும் அதுருமா
கெட்டு புதித்திட்டுப்பூர்மா ராம்ஜாரவன் திரிய
நை நின் ஶக்தையை கிடித்தாயி ராஸிக்க
யும் தண்டிடக்கீர்ண அவர்கள் வாய்ந்து யுக்கமலூபா
பரக்கும் செய்து.

இலத்தூர் கள்கும் கேட்கும் ராஜாவின் வலிய யம்மா
கடமாயி. ஶக்தையை விவாஹ செய்தாயி அதே
மத்தின் காம்பிலூ. நிறுயை தனை. ஏனால் ஒ
கடத்து யுகென்று தாபஸமாக்கென்று கொயு களையில் விழிய
வாயும் வாஸுவமாயும் நடந்தாலென்ன தோன்று. இது
நிறுயை தனை. இணையைகிடை அவர்யும்திரு ஏ
நொளை புதுத்திகேள்ளதற்கு? ஸப்பு கொண்டு அதையா
மாயி உபேச்சிட்டுப்பாலும் அந்தாண்டு கெட்காங்கு ஸப்பி
கரித்துப்பாலும் கூடிய தனை.

அதுகொங்கு ராஜாவும் வூரோயிதநமாயி அதுவோமு
சு இணையை தீந்தியாகி. ராஜாவின் அத்துமாயுளைக்கா
வூருள் சுக்காத்திருக்கிற நாண்டிணாயிரிக்குமென்று பலு

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളായിരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ശക്കതലൈയെ പ്രസവം വരെ പുരോധിതന്റെ ഗുഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുക. പ്രസവിക്കുന്ന പ്രജകൾ ചക്രവർത്തി ലക്ഷ്യം ഉണ്ടാക്കിയാണ് മാതാചിന്ദന സർക്കാരുടുമ്പം സ്വീകരിച്ച് അന്തിമപുരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാം. ഇല്ല കിൽ ശക്കതലൈയെ ആഗ്രഹമത്തിലേക്കു തന്നെ പറഞ്ഞയു കഴക.

അതിൽപ്പിനു പുരോധിതന്റെ തന്റെ തുടർ വകുന്നതിനായി ശക്കതലൈയെ വിളിച്ചു. ശക്കതലൈക്കു ഭൂമിവം കൊണ്ടു അപമാനം കൊണ്ടു വെവരാഗ്രമണായി, മുമ്പി പിളന്റെ ഏകിൽ നിന്നു നിലയിൽ താണകളും യാമനാണായിരുന്നു. ഏകിലും ഒദ്ദേശത്തിലേ തട്ടകങ്ങളിലേ ഏന്ന വിചാരിച്ചു് ആ സാധു കുറങ്ങാക്കാണ്ടു പുരോധിതനോടു താപസന്നാരോടു തുടി രാജാവിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു.

അവർ പോയതിൽപ്പിനു രാജാവു കുറേനേരം ആ വിത്തെത്തന്നു ഇരുന്നു. ഭർംസല്ലിന്റെ ശാപശേഷി കൊണ്ടു ശക്കതലൈയുടെ കുടി കുന്നം അദ്ദേഹത്തിനു കാംതു വന്നില്ല. ഏകിലും അദ്ദേഹം അവിടെ കുണ്ടതും കേട്ടതും ഏ ശ്ലാം കാഞ്ഞംകൊണ്ടു വ്യാകുലതയായി ആവിടെ ഇരുന്നു. അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നേബാൾ പെട്ടുന്ന പുരോധിതന്റെ വള്ളം എ അഹമ്മാൻ തുടി തിരികെ വന്നു് അതുള്ളതുമായ ഒരു സംഗതി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഏന്നു് രാജാവിനെ അറിയിച്ചു.

രാജാവു:—“അതെന്നാണോ? ”

പുരോഹിതൻ:—“കമ്പഗിശ്വരമാർ മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ
അതു സ്രീ മേല്ലോട്ട് നോക്കി തന്റെ വിധിദോഷം തന്ത
പഴിച്ചും കൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു.”

രാജാവു.—“എന്നിട്ട്—”

പുരോഹിതൻ—“അപ്പ് സഹസ്രിത്മിതിന്റെ സമീച
ത്തിൽ വച്ചു സ്രീരാമവമായ ഒരു തേജസ്സും അതു സ്രീരാമ
എടുത്തും കൊണ്ട് അതു കാശത്തിൽ മരഞ്ഞു.”

ഈക്കേട്ട് എല്ലാവരും വിസ്തൃതിച്ചു. രാജാവു പുരോ
ഹിതനെ വിശ്രമിക്കാനായി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനും
വളരെ ക്ഷീണം തോന്തിയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശയ്യാഗ്ര
ഹത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ചെണ്ണ.

പ്രോക്കന്നോർ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് നട
നാ:—“അതു സ്രീരാമ തൊൻ കല്യാണം കഴിച്ചതായി ഹാക്ക്
നന്നില്ല. തൊൻ ഉപേക്ഷിക്കായും ചെയ്തു. എന്നാൽ എ
നെൻറെ ഏതുത്തിൽ എന്നോ വലുതായ ഭിവംഗപാശല
തോന്നാനും. ഇല്ല വികാരം വാസ്തവത്തെ സുചിത്തുകാണാ
യിരിക്കുമോ?”

അയ്യായം മുഹ

ഒരു മുഖവൻ രാജാവിന്റെ ഉചകാരം ചെയ്യുന്നു.

മുന്നായത്തിന്റെ കടവിൽ വിവരിച്ച സംഗതി കർണ്ണന്തിന്റെ ശേഷവും രാജാവിന്റെ ശക്തിയെ താൻ വിവാഹം, ചെയ്തിരുന്ന കാൽം കാമ്മയിലോ കില്ല്.

എകിലും അദ്ദേഹത്തിനെ ചിലപ്പോൾ ശക്തിയും കാൽം കാമ്മയോമാം ധ്രൂവത്തിനുണ്ടാം എന്നുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാക്കാത്ത ഒരു ഉൽക്കേൾ മാത്രം ഭോഗാം വണ്ണായിരുന്നു. ഈ മനോവികാരത്തിനും കാലക്രമം കൊണ്ടു പരിചയംകൊണ്ടും ഗൗരവം ഇല്ലാതെ ആകുമ ശ്ലോ! ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം ശക്തിയെ മിസ്ത്രിവാദം മറന്നതുപാലോ ആകി.

രാജാവും ശക്തിയെ നിരാകരിച്ചു വർത്തമാനം കുമ്മണ നാട്ടിൽ കുകയും പരന്നു. പലക്കം ഇതിനെക്കുറിച്ച് പല പ്രകാരത്തിലും വിചാരിച്ചു. അതു സൗഖ്യം തും ഉള്ള ഒരു ആധികാരി അന്നായാസമായി സ്വാധീനത്തിൽവന്നിട്ടും നില്കും ഉപേക്ഷിച്ചു രാജാവിന്റെയും കാര്യങ്ങളും സാധാരണജീവന്മാരിലും വിസ്തൃതിക്കയും അഭിനവിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷബ്ലിയൂളും സജീവങ്ങൾം താഴുസമാരകങ്ങളും വിശദിച്ചു കണ്ടുവരുമ്പോൾ ആട്ടിക്കയും മാറ്റാത്തും കാത്തിട്ടു ശക്തിയുടെ ആകുലാനാം

വ്യാജപ്രേരിതമാണെന്ന വിചാരിക്കാൻ സംശയിച്ചു. ഒരു കിലും അവക്ക് പുതിയംഗത്തിനെക്കുറിച്ചു വളരെ അഭി മാനവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും വിശേഷിച്ചു ഭാഷ്യക്കന്തനും സച്ചിത്രം ലോകപ്രസിദ്ധമായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവൻ രാജാവും അപരാധിയാണെന്ന വിശപസിച്ചിപ്പിം പിരുന്ന എങ്ങനെന്നയാണ് കണ്ടപരമഹർഷി ഇങ്ങനെ മക്കളെ പറത്തുമ്പോൾ രാജാവു നിരസിക്കാനും സംഗതിയായതു? എന്തോടു രണ്ടുഭാഗത്തും തുല്യമായ ന്യായം കാണ്ടുന്നും സത്തുകളുടെ ബുദ്ധി സംശയ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെയിരിക്കുമ്പോൾ ഇല്ല. ഇങ്ങനെ പല വർഷങ്ങൾം കഴിത്തു.

ശങ്കാവതാരത്തിനും സഖിപത്തു കൈ ആചാരന്മാരായിരുന്നു. അവൻ ശച്ചിത്രിത്തമത്തിലും മർദ്ദം നിന്നും വല, ചുണ്ടൽ മുതലായവരകൊണ്ട് മീൻ പിടിച്ചാണ് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവന്നത് കൈ തിവസം അഞ്ചുള്ളടക്ക വലയിൽ കൈ ചെമ്പിൻ അക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ കീറിയപ്പോൾ അതിനും ചാലാരിനകത്തു കൈ മോതിരം കിട്ടു മിന്നാനു കണ്ട്. അതെക്കുത്തു വിൽക്കാനായി കാരാങ്കത്തരെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നോടു ഡോളിസുകാർ കണ്ട് മോതിരം നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഭാഷ്യക്കന്തമഹാരാജാവിനും നാമമുദ്ദേശ്യങ്ങളും വെളിപ്പെട്ടു. ഇതു മോതിരം ഇയാർക്കു എങ്ങനെ കീടി? മരാരാജാവു ഇഷ്യാഭേദ വിളിച്ചു കൈ ഉത്തര ബ്രാഹ്മണൻ എന്നപോലെ ഭാനംകൊട്ടത്തിരിക്കുമെന്താണെന്നും കിട്ടു ആത്മിരു മോജ്ജിച്ചു വസ്തുവങ്ങൾ അടക്കാൻ

നിന്നും ഇഷ്യാർഡ് ക്ലൈലാക്കിയിരിക്കുമോ? എന്നായാലും വാസ്തവം അറിയാൻ പോളിസുകാർ ഇഷ്യാരിൽ നേരാ ദയപ്പെട്ടതിനോക്കി. എന്നിട്ടും അയാൾ മത്സ്യത്തിനേരാ അക്കത്തു നിന്നും കിട്ടി എന്നല്ലാതെ മററാനും പറഞ്ഞില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇഷ്യാരിടുടെ ശരീരത്തിൽ മത്സ്യഗദ്യവും ഉണ്ടാവിരുന്നു. എങ്കിലും മത്സ്യത്തിനേരാ വയറിൽ ഇഴ മൊത്തിരം വരാന്തു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഒരു വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഉണ്ടെന്ന് അവക്കംതോന്നി. അതുകൊണ്ട് അവർ മേലുള്ളൊഗസ്യമാണു അടക്കാക്കുകയില്ലെങ്കിൽ മോതിരവും ഹാജരാക്കി. ആ ഉള്ളൊഗസ്യമനും മോതിരം മഹാരാജാവിരുന്ന കാണിച്ചു വിശദമായി അറിയിച്ചു. മോതിരം കണ്ണ ഉടനെ മഹാരാജാവിരുന്നു മനസ്സിൽ നിന്നും ഒരു തിരള്ളില നീങ്ങിയതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഭർംാസ ഫ്ലീനേരും ശാപം കൊണ്ട് അണാക്കട്ടി തടങ്കിയുന്ന സ്ഥലത്തിലും സപ്രാക്കഷ്മായി പുറപ്പെട്ടു. രാജാവിരുന്നു ഗൈരവം പോയി; ഗാംഭീര്യം മറന്നു. അഭിമാനം നശിച്ചു. കിരുച്ചനേരത്തെക്കു കാലിപ്പോവസ്യകൾ കൂടി ഉണ്ടും. ഒരു ക്ഷണംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനേരാ കണ്ണുകൾ കണ്ണനീർക്കൊണ്ട് നിരഞ്ഞുപോയി. കിരുച്ചനേരം അദ്ദേഹം മനക്ഷാം കൊണ്ട് പരതന്ത്രനായി ഇരുന്നു. പിന്നീട് വാഗിന്റിയം സ്വാധീനമായപ്പെട്ടാർ “മുക്കുവൻ എന്നിക്കു ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഉപകാരം അയിപ്പചേരിയും ആണ്”. പ്രതിഫലമായി തല്ലാലം മോതിരത്തിനേരാ വില ആ പാവത്തിനു കൊടുത്തേക്കുന്നും” എന്നാപരഞ്ഞ അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ സഖ്യിയിൽ നിന്നു പണ്ണും ആ ഉള്ളൊഗസ്യനു അപ്പും തന്നെ എൻ്റെപ്പീം.

ഈ മോതിരം മന്ത്രം വിഴുങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ രാജാവി
ന്റെ ഒരു പ്രഭാവം കിട്ടുമായിരുന്നു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ
രാജാവിനു ശക്തിയെല്ലാം ചുറ്റ് എങ്ങനെ കാം വരും?
വേദവർഗ്ഗത്തിൽ അത്രുന്നും വിചിത്രം തന്നെ.

അധ്യായം മൂന്ന്

രാജാവിന്റെ പദ്ധതാപം

രാജാവിനു ശക്തിയെല്ലാം വിചുളം സൗഖ്യം ഉണ്ടാക്കി
താൻ ആ സാധ്യതയോടു പ്രവർത്തിച്ചു
പോയ അപരാധത്തെ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിനു ഭിസ്ത
രായ ഉദ്യാത്താപം തോന്തി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹ
ത്തിനു വിനോദങ്ങളിൽ ഒരു ഉദാഹരിപ്പാതെ ആരു.
സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ വിശ്വാസിച്ചും ഏവഴച്ചും ഉണ്ടാക്കി.
ആശാംവരങ്ങൾ ക്രാഞ്ഞം തൃജിച്ചു. രാത്രി ഉറക്കം ഇല്ലെങ്കിലും
നാഥം ആയി. രാജുകാഞ്ഞങ്ങൾ അനേപാഷിക്കുന്നതിനും അ
ദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുതോന്തി. രാജാവിന്റെ
കുറിനമായ ഭിവത്താൽ പ്രജകളിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചും ഉ
പേക്ഷിച്ചു.

ഈങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നേം അദ്ദേഹം പ്രിയന്നായ നമ്മുൾ
സ്വിവൻ മാഡവപ്പേരുടൊക്കാമില്ലായിരുന്നു അധികവും
സമയം കഴിച്ചു വന്നത്. ഒരു ദിവസം ഇവർ രണ്ടും ഒരും
കൂടി ഉള്ളാന്തത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനുശേഷം.

ରାଜାଙ୍କୁ — “ଆଜି ଏହିଲିଙ୍ଗ ପ୍ରିୟରାଯ ଶକ୍ତିରେ ଛାପିଛି ଆଜି
ଏ ଯଥା ଏହିଲିଙ୍ଗ ହୃଦୟରେତେ ଉପରେତାଙ୍କ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀକୃଂଶୁକି ଏହିଲିଙ୍ଗ କରିବାରେ ହୃଦୟର କିନାର
ଣେବି. ହୃଦୟରେ ହୃଦୟ ପଞ୍ଚାତ୍ମକାପଠ ଅଳାଭବି
ପ୍ରାଣ ଉଣାନ୍ତିରିକଣା!”

ମାଧ୍ୟମର୍ମଣ ହୃଦୟ ଉତ୍ତରମାତ୍ର କାହାର ତର୍କକାଳମ
ଦରିଯାଙ୍କ ତୋଣିଯିଲ୍ଲ. କରୁନ୍ତିକଣିତେ ମାଧ୍ୟମର୍ମଣ ଲୁ
ପ୍ରକାରର ଦରିତେଃ—

“ପରିକାଳମଲ୍ଲେ. ହୃଦୟରେ ଲୁହ ଉତ୍ତରାନଂ ଏହିତ
ମନୋରରମାତ୍ରିରିକଣା! ହୃଦୟର ନୁବମାତ୍ର ଏହିତଙ୍କ
ଜ୍ଞାନିତିରୀ ଅନୁନ୍ଦିକାମଲ୍ଲେ”

ରାଜାଙ୍କୁ — “ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେତେ ବିବାହର ପ୍ରସ୍ତର
କାହିଁଙ୍କ ମରାଣପାଇଯିଥିବାକୁ ହୃଦୟରେ କାହିଁ ଯ
ନିରିକ୍ଷଣଲ୍ଲେ. ହୃଦୟ ଏହିଲିଙ୍ଗ ପ୍ରିୟରେତ ବି
ରହି ତାଙ୍କ ଏହିତେଣ ସହିକରିବାକୁ”

ରାଜାଙ୍କୁ ଏହିଲିଙ୍ଗ ଅବଶ୍ୟମ କଣ୍ଠ ମାଧ୍ୟମର୍ମଣ ଵହନ
ବ୍ୟସନଂ ଉଣାଯି.

ରାଜାଙ୍କୁ — “କଷ୍ଟୀ! ଶକ୍ତିରେତେ ତାଙ୍କ ଅନୁତ୍ତର କଣ୍ଠ କି
ମ ହୃଦୟର କାର୍ଯ୍ୟାବାଦ. ଆହେଁବା! କଷ୍ଟୀ! କଷ୍ଟୀ!
ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଏହିହୁ ଚେଷ୍ଟାକ୍ତିରେକିବାକୁ”

ମାଧ୍ୟମର୍ମଣ — “ତିକମଳ୍ଲୀଲେଖକ ହୃଦୟ ଯୁକ୍ତମଲ୍ଲେ. ମହା
ପୁଞ୍ଜପନ୍ଥର ରାଜକଲ୍ପର ଦ୍ଵିତୀୟ ବରପ୍ରେକ୍ଷାରୀ
ଶିଖିଲ୍ଲେ. ଏହିତ ବପିତ କାରାଟିଶ୍ଵରାବୁର କଣ ହୃଦୟ
କିମତାବି କେବଳିକଣାଇଲ୍ଲ.”

രാജാവ് — “ചു) എൻ്റെ ബുദ്ധിക്കു എന്തോ മഹക്കു പിടിച്ചു. തൊൻ കുറഞ്ഞാംകുട്ടിക്കാരിൽ ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ പ്രിയതമ നിലാത്മയാളി നിന്നു കഴഞ്ഞിയതു കാൽത്തിട്ടു എന്തിക്കു ഒരു സമാധാനവും തോന്നാനില്ല! പാശം! തൊൻ സ്ഥിരക്കിരിക്കുന്നില്ല എന്ന റഹണ തന്തപ്പോൾ എൻ്റെ പ്രിയതമ സ്വജനങ്ങളുടെക്കുടം പോകാനായി പുരപ്പുട്ടു. അങ്ങപ്പോൾ അവരിൽപ്പുമാണിയായ ഒരു തചസ്വി കുറഞ്ഞസ്വരത്തിൽ ചെട്ടുനാ ‘നിൽക്കു’ എന്നപറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ട കൂദാശിക്കുകിട്ടാണെന്നു അഭ്യർത്ഥിയായ എന്ന കൂദാശക്കാരി. അതു നോട്ടം കാൽത്തു എന്തിക്കു അകവും പുറവും തങ്ങപോലെ നീറുണ്ടാണെന്നു! എന്തിക്കു സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാം!”

മാഡവുൻ — “സത്കാരം സമ്മാനികളായ വല്ലവരം ശ്രീമതിയെ കൊണ്ടുപോയിരിക്കണേം എന്നാണു എന്തിക്കു തോന്നാനായും.”

രാജാവ് — “പഠിപ്പുത്തായ എൻ്റെ പ്രിയയെ മറ്റു വല്ലവക്കും എതാടാൻ കഴിഞ്ഞുമെന്തു? രക്ഷാസ്ത്രം മാതാവു മേനക എന്ന അപ്പരസ്യിയാണെന്നു തൊൻ കേട്ടിട്ടണ്ടു. അതുകൊണ്ടു അതു വർദ്ധിച്ചിൽ വല്ലവ ആം തന്നെ കൊണ്ടുപോയിരിക്കണമെന്നാണു എന്തിക്കു തോന്നാനായും.”

മാഡവുൻ — “അംഗങ്ങെന്ന അഞ്ചുകിൽ ശ്രീമതിയെ വേശം കാണാൻ സംഗതിയാകും.”

രാജാവു് — “അരതെങ്ങനെ?”

മാധവപുന്ന് — “യുവതിയായ മകൾ ഭർത്താവിനെ ചട്ടിഞ്ഞ
ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മാതാപിതാക്കളുമാർ കു
ണ്ഡലം സഹിഷ്ണുമോ?”

രാജാവു് — “പോയപ്പോൾ പോയിപ്പേണ്ടു! ഈനി വരും എണ്ണു
നും അനുശീലനാൻ ചൂഡും വഴിയില്ലെല്ലാ.”

മാധവപുന്ന് — “അങ്ങനെ കല്പിക്കാതു. വാനാന്തളു എണ്ണു
ങ്ങനെ ആരുഖാലു, വരും എണ്ണന്തിനു ഈ മോതി
രം തന്നെ ഒരു ദുഷ്ടാന്തമണ്ണു”.

രാജാവു് — “തിരുനാമമുദ്രയുള്ളതു ഈ മോതിരം ശ്രീമതിക്കേ
അവിടനു എറു ഗംഗാംഭിരതിലും കൊടുത്തതു?”

രാജാവു് — “അതു പറയും. തോൻ ഇങ്ങോട്ടു പോരുന്നതി
നു ചുറപ്പുട്ടപ്പോൾ ഏൻ്റെ പ്രിയതമ കുറഞ്ഞു
കൊണ്ടു, ‘അവിടുന്ന എണ്ണനു ചുംബിക്കൊടുത്തതിൽ
കൂടു വരുത്തും?’ എണ്ണപ്പോദിച്ചു

മാധവപുന്ന് : — “എന്നിട്ടോ?”

രാജാവു് : — “അപ്പോരു ഈ മോതിരം എൻ്റെ പ്രിയതമ
യുടെ വിരദ്ധിൽ ഇടിച്ചിട്ടു തോൻ ഇങ്ങനെ പ്രി
യതു. ‘ഈതാ ഈ ഫോതിംത്തിൽ എൻ്റെപേര്
കൊത്തിയിരിക്കുന്നതു നോക്കാ. ഈ പേരിൽ കാ
ഡാ അക്ഷരം കാരോഡിവസ്മായിട്ട് എണ്ണുണ്ടാം. എണ്ണി
ന്തീജന്യാട്ടക്കു ഭേദത്തിനെ തുടിച്ചുകൊണ്ടു വ
രാൻ എൻ്റെ ആളുകൾ ഇവിടെ എത്തും എണ്ണാ,
കൂട്ടും! ഓള്ളംടക്കന്നായ ഈ തോൻ ചുല്ലിമുറ്റാണോ
മിന്നിംണി നീണ്ടുരുത്താ ചെയ്യിപ്പുണ്ടും!”

മാഡവുന്ന് :— “എന്നാൽ ചിന്ന ഇന്തമോതിരം മുകളിൽ
പ്രിടിച്ച പെണ്ണിനിന്റെ അക്കത്തായുള്ള എങ്ങനെന്ന് ?”

രാജാവു് :— “ഇന്തോട്ട് വരുന്ന വഴിക്കു ഒക്കുവതാാത്തീരു
വച്ചു ആ സാധു ശച്ചിത്തിൽമം വസ്തിക്കുംവാർ മോ
തിരം കയ്യിൽ കിന്നം ഉണ്ടി ശാഗതിൽ വീണ്ടുപാ
യതാണു്”

മാഡവുന്ന് :— “അംഗങ്ങൾ ആയിരിക്കാം.”

രാജാവു് :— “ഈ ശാതിാത്തിനെ തൊൻ കു ശകാരി
മണ്ണട്ട്.”

അംഗപ്പാർ മാഡവുന്ന് രാജാവിന്റെ ഭാവം കണ്ണി
ട അദ്ദേഹത്തിനു ഭോഗിച്ചു അനുരംഭിച്ചുവരുന്നു. രാജാവിനും ചുള്ളി
സ്ഥിവനും സ്ഥിവനും വളരെ കു
സൂചാപം ഉണ്ടായി. അംഗപ്പാർ സാരിച്ചാരികയായ ചതുരി
ക രാജാവു തന്നെ ഏഴുതിയ ശക്കത്തുയുടെ പടം ഏടു
തുടക്കാണ്ടു അച്ചിട്ടു വന്നു.

മാഡവുന്ന് :— “ചിത്രം വിളാര അംഗിയായി. ഇവിടേന്തെ
ജീ ചിത്രം ചുള്ളിലുള്ള സാമന്ത്യം ആയുള്ളും തന്നെ.
ഈതിൽ ഹാരാജത്തെ ഭാവങ്ങളും നിലകളും മ
റബം കണ്ണാൽ ജീവനുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു.”

രാജാവു് :— “ഇല്ലാത്ത സെഞ്ചറ്റുതെത ചിത്രത്തിൽ വരു
തന്നു ഗണ്ടു്. എന്നാൽ എന്നു പ്രിയതയുടെ
സൊന്ദഖ്യമാകട്ടു മുത്തു ഗുണിച്ചിട്ടും ലോറം ചാറുമേ
പ്രിത്തിയ വാഗിട്ടു്.”

ചതുരിക കൊണ്ടുവന്ന പട്ടഠിൽ മുന്ന യുവതിക
ക്കു എഴുതിയിരുന്നു. എല്ലാവരും പ്രിയദർശനക്കാർ ആയി
ആ ഏകില്ല, ശേഷത്തു എത്താണോ ബുദ്ധിമാനായ
മാഡ്യവും ഉടനെ മനസ്സിലാക്കി.

രാജാവു്:—“എൻറു അവസ്ഥ ആയോച്ചിച്ചു നോക്കു.
എൻറു പ്രിയത്വം ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ തൊൻ
സ്വീകരിച്ചില്ല. ആ ഭൂപം തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് തൊൻ
ചിത്രത്തിൽ എഴുതിവച്ചു നോക്കി ആധാസിക്ക
നു. ഈ ഗംഗയിൽ ഇന്ത്യക്കേരിയ ദൈത്യൻ
മുഹമ്മദ്ദിക്കയിൽ വെള്ളംകടക്കാൻ പോകുന്നതു
പോരവു ആ കന്നല്ലോ.”

രാജാവും മാഡ്യവുന്നമായി ഇങ്ങനെ കാരോനാ പറ
ഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോരും മന്ത്രിജീവൻ എഴുള്ളു കൊണ്ടു ക
ര കുതന്ന വന്നു. രാജാവു് എഴുള്ളു വാങ്ങിവായിച്ചു നോ
ക്കി. മന്ത്രി ഇപ്പോരം എഴുതിയിരുന്നു:— ‘സമുദ്രവ്യാഹാ
രികളിൽ വച്ചു മഹാധനികനായ ധനമിത്രൻ പുന്ന
ശ്രദ്ധികൾ കൂട്ടുൽ ചേതത്തിൽ മരിച്ചപോഴിരുക്കുന്നു.
അയാൾക്കു സന്തതിയില്ല. അതുകൊണ്ടു അയാളുടെ
അപരിമിതമായ ധനം എല്ലാം പണ്ടാരവക്കുള്ള് ചേരേ
ണ്ടതാണോ?’

ഈ വായിച്ചുപ്പോൾ സന്തതിയില്ലാതാകുന്നതു വലി
യകാളിം തന്നെ എന്ന രാജാവിനു തോന്തി. അപ്പോൾ ര
ണ്ട് അവന്മായും ഇപ്പോരം ആണുല്ലോ മന്ത്രാം അ
ദ്ദേഹത്തിൽ കാണ്റ്യാണു.

രാജാവു് (എന്നാട്):—“യന്മിത്രൻ ധനവാനാഗിങ്ങനു
ക്കാണ്ട് അയാൾക്ക് അങ്ങനുകം ഭായ്യമാർ ഉണ്ടായി
രിനിരിജ്ഞാം. അവരിൽ ആക്കുക്കിലും ഇപ്പോൾ
സർബ്ബാണം എന്ന വിചാരണാചെയ്യാൻ പറ
യണം.”

ക്രിതൻ:—“അയാളുടെ ഭായ്യമാരിൽ അദ്ദേഹ്യക്കാരൻ
ചെട്ടിയാങ്കെട മകൾ ക്ഷതിജ്ഞ ഇഷയിടെ ചുംസ
വനു കഴിഞ്ഞതായി കേട്ട്.”

രാജാവു്:—“എന്നാൽ ഗർഭത്തിൽ കാടക്കുന്ന ആ കു
ടിക്കാണാല്ലോ അല്ലെന്നീര സകലസ്പതിനും അ
വകാശം. ഈ വിവരം മന്ത്രിയോട് ചൊന്ന പറ
യണം.”

ക്രിതൻ പോയി. രാജാവിനു അതുവെച്ചും ശക്കനു
ഇരയ വിചാരിച്ചുള്ള മനസ്സാപമായിരുന്നു. ധനമിത
കുടുംബം കുടുപ്പോർ തന്റെ വംശത്തിനും സന്തതി
ഇല്ലാല്ലോ എന്ന കാം വന്നു. അപ്പോൾ, ഗർഭിണിയായി
അന്ന തന്റെ ഭായ്യും ഉപേക്ഷിച്ചതിനെ കരിച്ച് അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്ധതിയാവം ഇരട്ടിച്ചു. ഇതിനെക്കുറി
ച്ച് വിചാരിക്കണ്ടോരാ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു നിലയും ഇ
ല്ലാതെന്നായി.

ഈപ്രകാരം ഭസ്ത്രധനമായ നദോദ്ധിവം അസംഭവിച്ചു
പ്രദയം മയ്ക്കി അദ്ദേഹം അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇന്റു
സാരമ്പിയായ മാതലി വിമാനവുംകാണ്ട് അവിടെനുന്നു,
മാതലി:—“മദ്ദേഹനു ഒരു കായ്യും പറയാൻ എന്നു ഇ
പിടെ അയച്ചിരിക്കുന്നോ്”

അപ്പോൾ കുത്രനിശ്ചയം സെറജ്ഞവുമുള്ള രാജാവി
ന്റെ എദ്ദേശം മയക്കം വിട്ട് ഉണ്ടാൻ.”

രാജാവു്:—“തൊൻ കേമിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നാം.”

മാതലി:—“കാലങ്ങന്മിയുടെ സന്തതികളാണി ദുഃഖയാർ എന്നാവേതെള്ളു ഒരു അസുരവർദ്ധനാണ്.”

രാജാവു്:—“ഉണ്ട്. യാരുമുഹാൻഡി പറത്തേ തൊൻ കേട്ടി
കുണ്ട്.”

മാതലി:—“അവർ ദേവന്മാരെ ഉപാദവിക്ഷാനാം. അവിടെ
തെരു സവിയായ മരുപ്പുണ്ട് അവരെ കൊല്ലുന്ന
പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്നതെന്ന അവരെ
സംഘരിക്കണം. ഒരു മഹാനു കഴിയാത്ത ചിലകാ
യ്യണ്ണം ചിലപ്പോൾ വേരെ ഒരു മഹാനു എഴുപ്പ്
തന്ത്രിൽ കഴിയുന്നതാണെല്ലാ. അതുകൊണ്ട് അവി
ന്നു ആയുധങ്ങളാടക്കി വേഗം ഇം വിമാനത്തിൽ
കേരി വിജയത്തിനായി പുറപ്പെടുണ്ടാം.”

രാജാവു്:—“മരുപ്പുണ്ടെന്ന് ഇം സംഭാവന എന്നിക്കു ഒരു
അനന്തരമാണ്ടെന്നേം.”

രാജാവു് ഇല്ലകാരം പറത്തിട്ടു രാജുണാരം മന്ത്രി
യെ എൽപ്പിച്ചു് ഇന്ത്യൻ രാജത്തിൽ കയറി ആകാശ
മാർമ്മായി പുറപ്പെട്ടു.

അഡ്യൂറായം മന

കാലുചാര്ഗമം

ഹിമവാൻ പവർത്തതിൽ നിന്നും വടക്കായി പുരാണ കാലത്ത് ഹേമക്കുടം എന്ന പേരോടുള്ളടി കൂടെ പവർത്തമണം നിങ്ങാംപോത്, ഇതിനെ കിംപുഞ്ച വശം എനിക്കും ഉണ്ട് രസിമ അയി ഗണിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ ദുഃഖിയിൽ വളരുന്നു നിന്നോ ആകാശത്തിൽ നിന്നോ നോക്കിയാൽ അതുന്നതമായ കൂടെ കുനക്കപ്പെട്ടം ഉങ്കി കലിച്ചതു പോലെ പാശം പൂർണ്ണപരം സജ്ജായ സമുദ്രങ്ങളെ സ്വർഖി ചീരിക്കുന്ന എന്ന തോന്തരമേന്തു. ഈ പർവ്വതം കിംപുഞ്ച ഷാമക്ക് എറാവു പ്രിയസായ വാസസ്ഥാനമാക്കിന്നു എന്നാണ് ഒപ്പാനിക്കമതം.

ഈ പർവ്വതത്തിലായിരുന്ന ബുദ്ധാവിന്റെ ഏഴത്തു നായ കാലുചപ്പജാവതി ധർമ്മപതിയായ അദിതിദേവിയോടുള്ളടി താമസിച്ചിരുന്നതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽ പല താപസ്ഥാനം താപസിഭാനം പാർപ്പി ണംബായിരുന്നു.

ആനുഗ്രഹം അതിമധ്യനാമരമാ താ തോന്നും. പലപ്പും യത്തിലും മരംരവുക്കുങ്ങലം വളരുന്ന നി ത്രക്കിനു കാണാം.

അതിരുമന്ത്രിയ്ക്കുള്ളായ സങ്ഗവരങ്ങളിൽ കുനക്കമല
ങ്ങൾ വിചന്ന് നിൽക്കേണ. മധ്യമാക്കി ഇങ്ങൻ ധ്യാനി
ക്കാനുള്ള റത്നപീംബാർ അവിടവിട ശോഭിക്കേണ. സർബ
ഭാണ്ഡുഷിതകൂളായ സപർലോകസ്ഥാനരിമാർ കാരോ കാ
ഞ്ചവാൽ അഭ്യന്തരാട്ടം ഇങ്ങനാട്ടം നടക്കുന്നതുകാണാം. മേ
ധ്യാഗ്നികളിൽ നിന്നും പബാങ്കുന്ന ധൂമം ഉപഹാരത്തു
കെ ഭേദം പ്രോബല നിൽക്കേണ. എപ്പോഴും ദേവപനി
ശാഖാരിക്കാണടാറിക്കു. ആ പുണ്യാധികലം കാണാൻ ഭാ
ഗ്രം ഉള്ളവർക്ക് അതു സപർഭ്രതക്കാർപ്പാ താനവകരമാണി
തോന്നും.

അപ സഹസ്രത്മതിന്റെ സമിച്ചത്തു വച്ച ഒക്കെ
നൈഡായ എടുത്തകാണ്ട തിരഞ്ഞെടുത്തു ചെയ്യു ചേര
സപികി അതു അനുഭവം മാതാവാര മെനക തന്നെ ആ
യിരുന്നു. മാതാവിന്റെ സ്നേഹം എത്തു അവസ്ഥയിലും
വളരെ ബലംവരുത്തല്ലോ? രേക്കന്തളുടെ ഏശാരവത്തിൽ
മെനക ഭൂജലാക്കത്തെ വിച്ഛ സപർഭ്രതക്കു മടങ്ങിയപ്പോറി
ഡക്കലേ കണ്ടപ്പറയ്ക്കി വേണ്ടല്ലോപ്രാലെ ദോക്കിക്കു
ജീം ചുറ്റും ആപ്പ് സഹസ്രാജ്ഞി നിന്മയം ഉണ്ടായിരുന്നു.
മകരം സത്രം സർഭ്രം ഭരാട്ട തുടി കണ്ടപാത്രമെന്തിൽ വ
ളുന്ന് വരുന്നതു് അറിഞ്ഞെ മാതാവു വളിരു സന്തോഷിച്ചി
രുന്നു. മകർംക്കു വയശവനം അതാംഭിച്ചുപ്പോരി ആ കുട്ടി സ
വ് മാ ശാശ്രാത്രി : പന്നാരു കു വരനോട്ട ചേറ്റുകാണാൻ
മേനകപ്പേജു മാത്രം മാജും അത്രാഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു.
അഭ്യന്തരാട്ടിക്കണ്ണുവാഴാണു പൊതുവാവംശാലക്ഷാരഭൂതക്കു
യാ ദുഷ്പിഷിതഭയാജ്ഞവു പുതും ത യദ്ദുപ്പുരുഷി അതു

മന്തிரം വനക്കാനും ഗ്രാമ്യവിധിപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യാനും സാഹതി ആളുള്ളു. ഇങ്ങനെ സാഡവിച്ഛദ്ദോശം മേരക്കുണ്ടും പുതിരീതു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ട കൃതക്രൂരുത വനക്കഴിഞ്ഞു. എക്കിലും ഗർഭിണിയായ ശൈത്യന്തളിയെ കണ്ടപരമരം സുരക്ഷിതയായി രാജസന്നിധിയിൽ അയച്ചപ്പോൾ രാജാവു വിവാഹത്തിന്റെ കാൺ, കാർമ്മ ഇല്ലാതെ ഒന്നറി ധനം, പത്രിരീതു നിരക്കിട്ടു കൂടിയതെല്ലാം. ആ ഒപ്പക്കിച്ചും ഓരോമല്ലോ മക്കാളി ഉദ്യോഗിക്കാൻ പാടില്ലപ്പോൾ ദാതരക്കാണ്ഡാം അപ്പ് സരസ്വിത്തമതിന്റെ സ്വർഗ്ഗഭരണ വച്ചു അപമാനവും ഭിവവും കൊണ്ടു കിട്ടിയായ പുതിരീതു ദേന്തക്ക് എടുത്തു കൊണ്ടും അന്തർധാനം ചെയ്യുള്ളു.

മേരുക, ഇടനെ പോയതു ദേഖിയവായ കാല്യപ ന്റെ അതുമന്തിപ്പേരും യിരുന്നു. അവിടെ വച്ചു ശക്തി നേരു ചക്രവർത്തില്ലക്കണ്ണംജോട്ടുകൂട്ടിയ ഒരു ക്രമാരഥനു പ്രസാദിച്ചു. കാല്യപതാം വിധിപ്പാലെ ജാതകദംം ചെയ്തു ബാലനെ ഒളംതിയതു ജാതകമംസമ്പര്യതു കാല്യപൻ ഉക്കില്ലാണി അച്ചരാജിത എന്ന ഒരു ദിവ്യപ്രഭ ഷയി ആ കട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കെട്ടിച്ചു. ഈ ക്ഷഷയിൽ്ലെ ഇങ്ങനെ ഒരു നാഹാത്മ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ബാലനോ മാതാപോ പിതാദിവാ ശാല്ലാതെ അതു താഴീ വിശാൽ ഏ കൂത്തുക്കൂട്ടാണു ഒരു സ്വർപ്പകൂതിയായി എടുക്കിന ആളുള്ളിനെ കടക്കം.

ബാലൻ ഇങ്ങനെ കാല്യപാദത്തിൽ വളംവ നാ, വാളുങ്ങന്താടം അഞ്ചാറി വളിയ കാജസ്പവിഥായിരുന്നീ

ന്. ബുല്പത്തിന ട്രഷൻ ചായ ഭിസാമത്മ്യം ഇംഗ്ലീഷ് കുറഞ്ഞ നിലയിൽ ഉണ്ടാക്കിയാണ്. ഈ ക്ഷതിയക്കമാറൻ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അഭ്യന്തരം ലൈബ്രറിയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സിംഹ മായാലും അയാൾക്ക് ഒരു വക്ക് ഇല്ല. എത്ര ശക്തിയും മുഗമായാലും അയാളിടെ ഇപ്പോൾ അനവത്തില്ലെന്ന്. ഇങ്ങനെ സത്തപ്പങ്ങളെ കീഴടക്കിയാൽ ഒരു സാമത്മ്യം കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് മഹാക്ഷീമാർ സവം മനസ്സിൽ എന്ന പേരും കൂടിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ് ഉദ്ദേശ്യം അഭ്യന്തരം അനുഭൂതി പ്രായം ആയി.

ശക്തിയും അതുകൊത്തിൽ താഴെപ്പറയിച്ചതു തന്റെ അവസ്ഥയും അനുവദമായവിഷയവേരാഗ്രത്താട്ടുട്ടി അതിരുന്നു. മിച്ചപ്പോഴും മുത്തേം ഉപഖാനങ്ങും ആയിരിജ്ജും. ശരിം ക്ഷീണിയ്ക്കുതു് ഗണിച്ചില്ല. ധരിക്കുന്നതു് മലിനജായ രണ്ട് വന്നുണ്ടാക്കിയ അതിരി. ഭാഗ്രവ തികളായ മംഗല്യന്മുകരും നേരുസന്നിധിയിൽ താമസിക്കുന്നും തലമുകളിലും വരുന്നുണ്ടോ. എന്നാൽ ശക്തിയും തലാടി എക്കവേണിയാണെങ്കിൽ ധരിയ്ക്കും. താംബുലം തീരം ഉപേക്ഷിച്ചു. താഴും പാടലവന്നുമായി. കുഞ്ഞു! 'അംപ്പ'മാം ആ സൂന്ദരിയെ ദാഖാർ ആക്കംം അതുന്നതം സകടം തോനാം.

ശക്തിയുടെ അവസ്ഥ കണ്ടു ആ ദിവ്യാനുമവാസികൾക്കും അക്കാദാക്കയും വളരെ അനുസ്വാപം തോന്നി. കാരോ ഔത്തരം കാരോവിധമായ സ്ഥാധാനം ശക്തിയും പരിയാദം അഭ്യന്തരം കൂടിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദിതിദേവി ശക്തി ദിവയെ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടാണ് കൂടുതലും പരാബന്ധം പറഞ്ഞു—

“യാഗഭാഗത്തിൽ തങ്കപരമായ ദേവന്മാർ തന്നെ, ധർമ്മപതിഷായ നിന്നന്ന ഭർത്താവു താമസിച്ചുതെ അലിന്നദിയ്യുന്നതിനു പേണ്ട് ഉദ്ദാഹം ചെയ്യുകൊള്ളി. ഒരു ഗ്രം കാലും തീ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്ന വേണം.”

മേനക റൂം പുതുയോട്ടക്കൂട്ടി ആഗ്രഹത്തിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. പുതി ഭർത്താവിനോട് പ്രിൻസൈ വിശ്വാസി രക്തിക്കൊടു കൂടി നിരാദ്ധേപ്പുട്ട് കാലംകഴിക്കുന്നതു കണാൻ മാതാവു് എങ്ങനെ പിരിന്തു ചോക്കോ് പുതി ജൂ ഭർത്താസ്വന്മാം ഉദ്ദാഹിക്കുന്നതിനു മേഡല് സ്റ്റ്രേതെ കു മടങ്കുജുള്ളി എന്നുതിങ്കു മേനക ജൂട്ടെ നിശ്ചയം.

അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നോമാം കൈ ദിവസം ദേനകയു ദെ സവിഷാഹ സാന്നമതി എന്ന അപ്പ്‌സരസ്സീ കാലു പ്രാഗ്രഹത്തിൽ വന്നു. അതു സാന്നമതിയ്യു് അപ്പ്‌സരസ്സീ ത്മത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു തന്നെ അടയ്ക്കിച്ചാണെന്നു. അ പ്രോം അപ്പ്‌സരസ്സീത്മത്തിലെ തവണ കഴിന്തു ചോഡന്നോമാം ഭൂഷം പുതുയോട്ടക്കൊടു കൂട്ടാരത്തിൽ ചെന്ന്. അവിടെ ശക്കന്തളിയുടെ കമ്മരയകൾിച്ചു വല്ല പ്രസ്താവവും ഉദ്ദേശം എന്നു അടിസ്ഥാപിച്ചു വിഭരം വന്ന മുഖതാവിൽ പറഞ്ഞാമെന്നു മേനക സവിഡയാട്ടപ ക്കിച്ചു. അതുകൊണ്ട് സാന്നമതി അപ്പ്‌സരസ്സീത്മത്തിലെ തവണ കഴിത്തിട്ടു ഭൂഷം പുതുയോട്ടക്കൊടു കൂട്ടാരത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും തിരഞ്ഞാണി പ്രഞ്ചാഗിച്ചു് മറഞ്ഞുകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു. അങ്ങ്കും വസ്തിതാസവ ത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു. ഏ നിലും രാജാക്കുന്നതിലും കെട്ട മറയ മുരാദം നിലനിലയിലാക്കു ഉദ്ദാഹത്തിന്റെ കൈ ലക്ഷ്യം കണ്ടില്ലു. ഇതിനും കൂരണും അടിസ്ഥാപിച്ചുപോഡി

രാജാവിന സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള എഴുതാ ഭൂമിപം കെ. ഓട്ടാനേൻ
നു മനസ്സിലായി. ഇതെന്നുയിരിക്കാം? മനസ്സ് ഉദ്ദ
വങ്ങളിൽ വളരെ താലുക്കുള്ളവാനെല്ലാ. അതുകൊണ്ട്
തക്കതായ കാരണം ഇല്ലാതെ വസന്തത്തിലും മുട്ടെ
പ്പോക്കുമോ? ഇതിന്റെ കാരണം അനേപാഷിച്ചപ്പോൾ, ഒ
ക്കന്തളിയെ രാജാവു നിരാകരിച്ച തിരഞ്ഞെടുപ്പം തന്റെ
നാമമുദ്ദേശ്യം മോതിരം കാണാൻ സംഗതിയായപ്പോൾ
താൻ ശക്തീളിയെ രഹസ്യങ്ങൾ പരിഗ്രഹിച്ചു സത്ര
മാബന്ധം അതിന്റെ ഓമ്മറില്ലാതെയാണ നിരാകര
ണം ചെയ്യുന്നതോടു അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥരണ ഉണ്ടാ
യി. അതുകൂടി കുടിയായ കുറിനമായ പദ്ധതിയാവം
ഭേദത്വായി രാജാവിന വലിയ വ്യാകലർമ്മങ്ങായിരെ
നും കൊട്ടാരത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യില്ലാതായപ്പോൾ വുര
വാസികളും രാജഭൂമിക്കാണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ഉദ്ദേശ്യം
ശ്വരവാം സാന്നമതി അറിഞ്ഞു. അതിൽ പിന്നെ
രാജോദ്യാനത്തിൽ ഇരുന്ന ശാഖാവും മാധവ്യുദാ ത
മിൽ സംസാരിക്കുന്നതും ആ അപ്പ് സരസ്വതി തിരസ്സംബന്ധി
ക്കാണ്ട് മറ്റെന്നു നുന്ന കേട്ട്. രാജാവിനുള്ള പദ്ധതിയാവ
തന്റെ പ്രാബല്യം സാന്നമനി പ്രത്യക്ഷിച്ചായി കണ്ണറിക
യും ചെയ്തു.

ഇതു കഴിഞ്ഞു സാന്നമതി കാശ്യപാനുരുത്തിൽ
ചെന്ന ഭേദ ക്രമാട്ടം ശക്തീളിയെടുത്തു വര്ത്തിക്കുന്നും പ
രിഞ്ഞു കുറിപ്പിച്ചു. ഏകില്ല, സാധ്യവായ ശക്തീളിയും
തന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ വിശ്വാസം തോന്തിരില്ല-

അരയാധം മർ

മെറവാസാക്കല്ലും വരങ്ങോരു സവാസാക്കല്ലും വരും

ശക്രന്തളിയ്ക്ക് നേരുച്ചിരുന്ന കൊണ്ട് വളരെ നാംതാപം ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന നാം കഴിത്തെ അധ്യായ തതിൽ കണ്ടവല്ലോ. ഏന്നാൽ ബഹുമാനിക്കിട്ടു കാഞ്ഞ കൈന്താണോ? ലേഡകത്തിൽ മെറവവിലാസത്തിനം ഒരു അഫ്പുയത്രാരു! നാം കരയോലെ നാവകാശം ഉണ്ടാവുന്ന സമ്മതിക്കാതെ കഴിയുകയില്ലോ. ഇതു എല്ലാവരുടെ യും അനുഭവമുണ്ടോ? സാന്നമാണി വന്നുചൂണ്ടു രാജാവും നീറു സ്ഥിതി മനസ്സിലായി. യജതഭാഗം അനുഭവിക്കുന്ന ദേവമാർത്താന ശക്രന്തളിയുടെ ഭദ്രവത്തിനു ദാം നിയുണ്ടാക്കാൻ സന്ദർഭരായിരിക്കുന്ന എന്ന് അംഗിതി ഭവി സംശയാനും പറഞ്ഞുപോർ. ഇന്നു ശക്രന്തളി എന്നാണ് ഇക്കാഞ്ഞത്തിൽ ചെയ്യുണ്ടാതു? തന്നിലും സപ്പുത്തിയിലും ദ്രുഡായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഭാവിച്ചു പ്രതിക്ഷിച്ചിരിക്കുകയെന്നു. ശക്രന്തളി അങ്ങനെതന്നെ കാലംകഴിയും.

കരക്കവസം കാര്യപുന്ന അംഗിതിഭവിയും ദരം ചില മഹിഷിപതിമാരും അടോക്കിക്കുണ്ടാൽ പാതിപ്പു ധന്മന്ത്രക്കട്ടിച്ചു് അവരോടു പ്രസംഗിച്ചുവകാണിരുക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശക്രന്തളി പ്രതനിജ്ഞയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. സവംമനനും വുറ്റു നിന്നു കളിഞ്ഞും. അവിടെ സമീപത്തായി ആത്മുമത്തിൽ വളർത്തിയിരുന്ന ഒരു സിന്ദി കൂട്ടിക്കു ദൂര കൊടുത്തുകൊണ്ട് നിയുണ്ടുന്നു.

അപ്പോൾ സവംതനൻ പെട്ടുന ചേന്ന സിംഹക്കട്ടി യുടെ കൂഴത്തിലുള്ള മടിയിൽപ്പിടിച്ചു വെലാൽക്കാരമായി അതിനെ വലിച്ചുകാണ്ടുപോയി. അതിൽപ്പിനു അ തീരെ കിട്ടണ്ട് നിരത്തിക്കൊണ്ട് പശ്ചിമാനായി വാ ഗ്രാക്കാൻ അതിങ്ങാട് പറഞ്ഞു! ബാലചരചല്ലു! പറ ഞ്ഞതു മാത്രമല്ല അയാൾ പിടിച്ചു വലിച്ചു് അതിന്റെ വാ തുറപ്പിച്ചു് അതിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു.

സർപ്പദൈനന്ദന ദ്രിശ്യാധിത്ത്യോ കണ്ണുംകാണ്ടു നണ്ടു താപസിമാർ ഹടി അട്ടക്കരൽ ചേന്നു. അവക്കു മക്കലെ ഫ്ലാലെ വളരുന്നു ജന്മു ക്കെളു സവംദൈനൻ ഉപദ്രവി ക്കുന്നതു താപസിമാക്കു രാസിച്ചില്ല. അവർ സിംഹക്കട്ടിയെ സവംദൈനന്ദന പിടിയിൽനിന്നു വിട്ടിക്കാൻ നോക്കി. എന്നാൽ ആയാൾ അവരെ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അ തിന്റെപിനു അവർ അയാളെ ഭയപ്പെട്ടുതാനായി, കൂട്ടിയെ വിട്ടില്ലെങ്കിൽ തള്ളു അയാളുടെ നോരു ചാടി പീഴം എന്ന പറഞ്ഞു. ഈതു കേട്ടിട്ടും കുമാരൻ സിംഹക്കട്ടിയെ വിട്ടില്ല- അതുകൊണ്ടു കൈ താപസി പണ്ടംരാലു തിൽനിന്നും സവംദൈനന്ദന മനസ്സിനെ സിംഹക്കട്ടിയു ദു കായ്ത്തിൽ നിന്നും ആവർജ്ജിപ്പിക്കാൻ ചായംതെ ചു കൈ മന്ത്രയിലിനെ ഏടുത്തുകൊണ്ടുവാനായി പോയി. അപ്പോൾ ആ ഭർഖലാളിച്ചാനായ ബാലൻ വേരു കൂളിക്കോപ്പു കിട്ടുന്നതുവരെ ആ സിംഹക്കട്ടിയെ ഉണ്ടാണ്ടു തന്നെക്കൂളിക്കും എന്നു ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു. ഈതുകേട്ടു അവി ദു നിന്നനിന്നു താപസി. സിംഹക്കട്ടിയെ വിട്ടിക്കാൻ അട്ടക്കരൽ വല്ല ഒപ്പിക്കുമാരന്മാരും ഉണ്ടോ എന്നറിയാനായി തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അപ്പോൾ അവർ ഭൂഷം ഉത്തരമഹാ

രാജാ വിനെ കണ്ട്, അദ്ദേഹം അവിടെ വരാൻ എന്നു ശാ സംഗതി?

ചുമ്പ് പ്രത്യേകിയാണെന്നു അ സുരാമാദരാട്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാനായി ഇന്ത്യൻ മാതലികയും അധികാരിയും വിഭാഗത്തിൽ കയറിക്കൊണ്ടുപോയതു നാം മൂന്നു-ഒന്ന് അധികാരിയും കയറിക്കൊണ്ടുപോയതു നാം മൂന്നു അധികാരിക്കുമ്പോൾ നാജാവും അസുരരക്ഷാരാജരു ജയിച്ചു സ്വന്തം ലോകത്തുചേരുന്ന ഇന്ത്യൻ സർക്കാരുവും സ്വർഗികളിലും തിരിച്ചെഴുതുന്നതുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. മട്ടാഡിവരക്കനുബന്ധിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വിശാനാത്തിൽവച്ചു മേമ്പീടുപഠിപ്പം കണ്ട്. അവിടെയാണെന്നു കാല്യപല്ലജാ പതിയുടെ ആരുത്തും ഏറ്റവും മാതലിപറക്കയാൽ സുരാമു രഹിതവായ ആരു മഹാത്മാവിനെ കണ്ടുവന്നിച്ചുപോകാമെന്നുവിച്ചാരിച്ചു മഹാരാജാവു ആരുത്താത്തിൽ വരാൻ ഇടയായതാണ്. അദ്ദേഹത്തിനെ കൈ അദ്ദോക്കവുക്കുന്നതിനും ചുവട്ടിൽ ഇരുത്തിക്കിട്ടു കാല്യപല്ലജിയും അറിയിക്കാനായി മാതലി പോച്ചി. അവിടെവച്ചാണെന്നു രാജാവിനു സംബന്ധിക്കുന്ന കാണാൻ സംഗതിയായതു. സവം ദേനുന്ന സിംഹക്കുടിയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കളിച്ചുതുടങ്ങിയതു കണ്ടു ആരു രണ്ടു താപസിമാർ വന്നു അയാളോട്ടു ഒന്നു തുടങ്ങിയതുമുതൽ അദ്ദേഹം എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു കുടുക്കൊണ്ടു, അവിടെ ഇരിക്കയായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിനു സർവദേനനെ കണ്ടപ്പെട്ടുമാം മുതൽ അയാളോട്ടു സ്വന്തപ്പുത്തോട്ട് എന്നുപാലെ സ്ഥാനം തോന്തി. ഇതു അദ്ദേഹത്തിനു അതു വരെയും പുതിയും ദിവം കാണാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടായിരി

അഫ്പാർ സവ്വദമനൻ പെട്ടേനു ചേന്ന സിംഹക്കടി യുടെ കഴുത്തിലുള്ള മടിയിൽപ്പിടിച്ചു വെലാൽക്കാരമായി അതിനെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അതിൽപ്പിനു അ തീരെ കിട്ടണ്ട് നിരത്തിക്കൊണ്ട് പബ്ലിന്റുന്നായി വാ തുറക്കാൻ അതിങ്ങാട് പറഞ്ഞു! ബാലചാരചല്ലു! പറഞ്ഞതു മാത്രമല്ല അയാൾ പിടിച്ചു വലിച്ചു അതിനും വാ തുറപ്പിച്ചു അതിനെ ബുല്ലിമുടിച്ചു.

സർപ്പമെന്നും ദ്രിശ്യമായത്തും കണ്ണുംകുണ്ട് രണ്ട് താപസിമാർ ഹടി അട്ടക്കരൽ ചേന്നു. അവക്ക് മക്കലൈ ഫ്ലാലെ വളരുന്നു ജന്തു ക്കെള്ള സവ്വദമനൻ ഉപദ്രവി ക്കുന്നതു താപസിമാക്ക രാസിച്ചില്ല. അവർ സിംഹക്കടിയെ സവ്വദമനനും പിടിയിൽനിന്നു വിട്ടിക്കാൻ നോക്കി. എന്നാൽ ആയാൾ അവരെ കുട്ടാക്കിയില്ല. അ തിന്റെപിനു അവർ അയാളെ ഭയപ്പെട്ടുതുായി, ക്കടിയെ വിടില്ലെങ്കിൽ തള്ള അയാളുടെ നോരെ ചാടി വീഴം എന്ന പറഞ്ഞു. ഈതു കേട്ടിട്ടും കുമാരൻ സിംഹക്കടിയെ വിടില്ല- അതുകൊണ്ട് കൈ താപസി പണ്ടംലാലു യിൽനിന്നും സവ്വദമനും മനസ്സിനെ സിംഹക്കടിയും കായ്ക്കിയിൽ നിന്നും ആവർജ്ജിപ്പിക്കാൻ ചായംതെ ആ കൈ മൺമയിലിനെ ഏടുത്തുകൊണ്ടുവാനായി പോയി. അഫ്പാർ ആ ഭൂർലാളിത്താനായ ബാലൻ വേരു കൂളിക്കോപ്പു കിട്ടുന്നതുവരെ ആ സിംഹക്കടിയുക്കൊണ്ട് തന്നെക്കൂളിക്കും എന്ന ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു. ഈതുകുട്ടി അവി ദെ നിന്നുംനു താപസി സിംഹക്കടിയെ വിട്ടിക്കാൻ അട്ടക്കരൽ വല്ല ഒഷ്ഠിക്കാരന്മാരും ഉണ്ടാ എന്നറിയാനായി തിരിഞ്ഞേണ്ടിക്കാം. അഫ്പാർ അവർ ഭൂഷണമയി

രാജാ പിന്നെ കണ്ട്, അദ്ദേഹം അവിടെ വരാൻ എന്നു
നാ സംഗതി?

ചുപ്പ് പ്രസ്തുതമാരാജാവിനെ ഭർജ്ജകമാരന്ന അ
സുരമാരാട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ചി ഇന്റും മാതലിച്ചെ
അശ്വ വിമാനത്തിൽ കയറിക്കൊണ്ടുപോയതു നാം
മുട്ടാം അധ്യായത്തിൽ കണബ്ലോ. രാജാവു് അസുര
മാരെ ജയിച്ചു സ്വന്തുലക്കൂത്തുചേന്ന ഇന്റും സർക്ക്
കാരവും സപ്തീകരിച്ചിട്ടു് തിരിച്ചു ഭൂലോകത്തെങ്കിൽ ചുറ്റ്
പ്പെട്ടു. മട്ടാംവരുന്ന വഴി അദ്ദേഹം വിശാനത്തിൽവച്ചു
മേമക്കിടപാർവ്വതം കണ്ട്. അവിടെയാണ് കാല്യപ്രശ്നം
പതിയുടെ ആന്തരം ഏന്ന മാതലിപറക്കയാൽ സുരാഞ്ജ
രഖാവായ അരു മാരാത്മാവിനെ കണ്ടവൻിച്ചുപോകാമെ
നാവിച്ചരിച്ചു മഹാരാജാവു ആന്തരാത്തിൽ വരാൻ ഇട
ഔയതാണ്. അദ്ദേഹത്തിനെ കൈ അഞ്ചോക്കുക്കണ്ണി
ഞീര ചുംബിൽ ഇരക്കിയിട്ടു് കാല്യപമഹാഷ്ഠിച്ചെ അറി
യിക്കാനായി മാതലി പോചി. അവിടെവച്ചാണ് രാജാ
വിനു സവംമനനനെ കാണാൻ സംഗതിയായതു. സവ
ദേനും സിംഹക്കുടിച്ചെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കളിച്ചുതുടങ്ങി
യതു കണ്ട് ആ രണ്ടു താഴുസിമാർ വന്ന അയാളോട്ട് ഒ
സ്ഥാ തുടങ്ങിയതുമതൽ അദ്ദേഹം എപ്പോം കണ്ടുകൊണ്ടും
കേടുകൊണ്ടും അവിടെ ഇരിക്കയായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിനു സർവദമനനെ കണ്ടപ്പോൾ മുതൽ
അയാളോട്ട് സ്വന്തപ്പുതുനോട്ട് എന്നുപാലെ സ്റ്റേഡം
തോന്തി. ഇതു അദ്ദേഹത്തിനു അതു വരെയും പുതിനീര്
മുവം കാണാൻ കാല്യമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരി

കൊം. വിശ്വാസിച്ചും ബാലൻറു ഉത്രജജസപലത കണ്ണി
ട അദ്ദേഹത്തിന് അയാളെക്കാറിച്ചു വളരെ കൗതുകം
തോന്നി. അങ്ങനെന്നും കുട്ടിക്കുഞ്ചാണു അവിടെ നിന്നീ
നന്ന താഴപാഡി ഇട്ടേഹത്തിനെ കാണാറും, സർവദമന്നൾ
പിടിച്ചു വലിച്ചു ഉപദചിച്ചു എക്കാണ്ടിരുന്ന സിംഹക്കുട്ടി
യെ പിടിക്കായായി ഇട്ടേഹത്തിനും അപേക്ഷിക്കാൻ
സംഗതിയായതു്

അദ്ദേഹം ഒരു പുണ്യിരിയോടുകൂടി അടക്കത്തുവെന്നു
ആ വികുന്നിയായ ബാലക്കാം ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞേ—

“എന്റോ! താൻ മഹർഷിപുത്രന്മേളും? തനിക്കീഴാൽ
വി ഭിംസാമത്യും നശ്താണും?”

അപ്പോൾ സർവദമന്നൾ മഹർഷിപുത്രന്മേളും എന്നു
ആ താഴപാഡി പറഞ്ഞേ. ഇതു അയാളുടെ അകൃതികൊ
ണ്ടും പ്രതികൊണ്ടും ഉശ്നിക്കാമായിരുന്നു. എക്കിലും
സമലവിശ്വേഷംകൊണ്ടും രാജാവു അന്ത്യമാ രക്ഷിച്ചുവോ
യി എന്നൊളിപ്പും.

“താഴപാഡി അപേക്ഷിച്ചതുവോലെ സിംഹക്കുട്ടിയെ
പിടിച്ചപ്പോൾ രാജാവു അന്വേച്ചിച്ചു ആ ബാലൻറു സ്ഥിരത്തിലും
ശ്രദ്ധിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനു അനിർവ്വചനിയമായി തോ
ന്നി. രാജാധും ബാലനം ചേന്നന്നിന്നപ്പോൾ അവരുടെ
അകൃതിസാദ്ധ്യത്വം അത്രായുള്ളൂമാകംവണ്ണം ലക്ഷ്യമായി.
താഴപാഡി ഈ കാഞ്ഞും രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു, മുൻപു പ
രിച്ചയം ഇല്ലായിരുന്നു എക്കിലും ബാലൻ അദ്ദേഹത്തി
നോടു പ്രാതിക്കൂല്യം ഭാവിക്കാത്തതും താഴപാഡിക്കു ആര്യ
ഞ്ചുമായിതോന്നി.

രാജാവു്—“ഇത്താർത്ഥം മനി കമാരനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഈ യാളിടെ വംശം എത്രാണോ?”

താപസി—“പുരവംഗമോണം”

ഇതുകൂടിട്ട് രാജാവു വിചാരിച്ചുതുടങ്ങി. പുരവംശം തന്റെ വംശമാണെല്ലാ. അപ്പോൾ രാജാവു പുരവംഗ രാജാക്കന്നാർ രാജുടോ സംബഹയു വിരക്തിവന്നതിൽ പിന്നെ ഭായ്യുജാത്മിച്ച് വന്നത്തിൽ ചോദി അതുഛേദം, മുനിപുത്രത്തിലെയാണ് കഴിക്കുന്ന പതിവു കാര്ത്തം.

രാജാവു്—“ഈ സ്ഥലത്തു മനഷ്യർക്ക് വേണ്ടിച്ചുതുപോലെ വരുന്നതിനു ശക്തിയില്ലെല്ലാ”

താപസി—“അതു ശരിയാണു് എന്നാൽ ഈയാളിടെ മാതാവിൻു് അപ്പ് സരംഗംഖന്യം ഉള്ളിട്ടുകൊണ്ടു വേണ്ടിയായ കാല്പനക്കറും ഇംഗ് അതുമാതിലാണു ഈയാളി പ്രസവിച്ചതു്”

ബാലൻറും രാജാവിനു ആനദേശകരമായി ദിക്കുന്നു. ബാലം തന്റെല്ലാം അതുകൂതിയിൽ സാദ്ധ്യവുമില്ലെന്ന്. ശായാർഥം പുരവംഗത്തിൽ ജനിച്ചവനാണു് അംഗാളിടെ മാതാവിൻു് അപ്പ് സരംഗംഖന്യവും ഉണ്ടു്. രാജാവിന്റെ അതുജീവി ഉത്തരവാന്തരം അവകാശം കിട്ടി.

രാജാവു്—“എന്നാൽ, അതു ശ്രീമതി എത്ര രാജർഷിയും പതിക്കാണു്?”

താപസി—“ധർമ്മപതിയെ ഉപേജ്ഞിച്ച് അയാളിടെ പേര് കാക്കണ്ടോളും അയയ്ക്കും.”

രാജാവു് പിന്നെയും വിചാരംതുടങ്ങി. ഈ പറഞ്ഞ ത തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചുകയിരിക്കുന്നു? ബാലൻറു അമ്മ യുടെ പേര് എന്നതായിരിക്കും എന്നുണ്ടെന്നാണ് ചോദി ക്കുക? രാജാവു് ഈഞ്ചെന സംശയിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കു വോർഡ് മൺമഹിലിനെ എടുത്തുകൊണ്ട് വരാൻപോയ താപസിമടങ്ങി വന്ന് കളിക്കേണ്ട ബാലൻറു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ആ താപസിമാരം ബാലൻറു തമിൽ സംസാരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അയാളുടെ അമ്മയുടെ പേര് ശേഷത്തെ എന്നാണെന്നു രാജാവു മനസ്സിലാക്കി. പേര് ശേഷത്തെ എന്നായാൽ എന്നാണി കൈ പേരു തന്നെ ടാലക്കം ഉണ്ടെല്ലാ. ഈ പ്രസ്താവം മുഗ്ഗത്തുണ്ടുപോലെ രാജാവിനെ ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാക്കി ഒരു പുംബാധികം വിശ്വാദത്തിനു സംഗതിഷ്ഠാക്കുമോ?

ബാലൻ മാതാവിന്റെ അടക്കാലേജ്ജു, പുരപ്പുടാൻ ഭാവിച്ചു. അരേപ്പാരാ താപസിമാർ അയാളുടെ കയ്യിൽ കെട്ടിച്ചിന്നു രക്ഷ കാണാത്തതുണ്ടോക്കാണ്ടു കുറേ പരിഞ്ചിച്ചു. അതു അയാൾ സിംഹക്കട്ടിയെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോർഡ് താഴീ വീണാപോയിന്നു. അതു രാജാവു എടുക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ താപസി മാർ “അരങ്കതെ! അരങ്കതെ!” എന്ന ബഹുപ്പുട്ട് പറയുന്ന തിനമുഖ അദ്ദേഹം കൈകൊണ്ടു എടുത്തുകഴിതെന്നു. അതെടുക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ കാരണം രാജാവു് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ അപരാജിത എന്ന കൗണ്ടിയുടെ മാഹാത്മ്യം പറഞ്ഞു കേരിപ്പുച്ചു. രാജാവിനു സംശയങ്ങൾ എല്ലാം തീന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മ ത്തുമു.

നോരമാ പുണ്ണമായി സിലവിച്ചു. അദ്ദേഹം പരഥാനും തേരാച്ചുട്ടി വാലനെ അതലിംഗം ചെയ്യു. അകൃതി സാദ്ധ്യം കൊണ്ട് തന്നെ രാജാവു ഇന്നാരാബന്നും സാശ്ചിക്കാഞ്ഞിരിക്കേണ്ടു, അപരാജിത താഴെ വീഴുപോയ പ്ലാർ എടുത്തിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു അപൂർത്തതാനും സംഭവിക്കുവരുതു ഇങ്ങനുകണ്ടപ്ലാർ അവക്കു അദ്ദേഹം വാലൻറു പ്രിതാരാബന്നു തീർച്ചയായി. അതു കൊണ്ട് അവൻ വിവരങ്ങൾ ഉടനെന്നെന്ന ശക്തിയും പരാജാനായി പുറപ്പെട്ടു. ഇതു കണ്ട് വാലനും പ്രോകാൻഡാവിച്ചും രാജാവ് അധാരെ വിട്ടില്ല.

രാജാവു്:—“മകനേ, നമ്മക്കാരുമിച്ചു ചേന്ന അമ്മയെ സന്തോഷിപ്പിട്ടിക്കും.”

വാലൻ:—“എൻറു അച്ചുൻ ഭണ്ടിപ്പുന്നതനാണ്”; താ നല്ല്.”

ഇതുകേളും രാജാവു അറിയാതെ ചിരിച്ചപോയി. അദ്ദേഹത്തിനു ഇനി ലേശമെക്കിലും സംശയത്തിനു അന്തിം കാശം ഉണ്ടാണ്.

ഉടനെ തന്നെ കെട്ടാതെ അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന തല മടിക്കൊച്ചുട്ടി ശക്തിയും വരുന്നതു രാജാവിനു കാണാറായി. ശക്തിയും രാജാവും അപരാജിത കൈകൊണ്ട് എടുത്ത വത്തുനാനാ കെട്ടിട്ടും തന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ വിശ്രാസം ചൊന്നിരില്ല. എങ്കിലും ഗാന്ധാരി ചുറ്റുപോലെ സം ദരിക്കുന്നതാണെല്ലാ ചീണം ഒരു നാതിങ്ങനില്ല. രാജാവിനു കണ്ടപ്ലാർ ശക്തിയും പെട്ടുനാണു അതിനു മുക്കു

സ്ഥിലായില്ല. അപ്പുടക്കാണ്ട് ശനിന്റെനായ ഒരാൾ രക്ഷിച്ച ഷധി ത്രികാതിരിയ്ക്കുന്ന താൻറെ ഘുത്തേന ശരീരസംസ്ക്രമം, കൊണ്ട് ഭദ്രപ്പിയ്ക്കുന്നല്ലോ എന്നതുടക്കി തോന്തി. വാ സൗഖ്യത്തിൽ പദ്ധതിയാണോ കൊണ്ട് വിവർണ്ണനായ രാജാവിനെ അപ്പോൾ കണ്ണാൽ ശക്തിപ്പെട്ടു പറഞ്ഞുവെന്ന അറിയം! അമരപരയ കണ്ണഭ്രഹ്മാർ ബാലൻ അടക്കത്തെപ്പന ‘അമേ, ഇതാ ആര്ദ്ധരാ കരാൾ എന്നു മകനേ എന്നവി ഇല്ലെന്നു’ എന്നപറഞ്ഞു.

രാജാവു്:—“പ്രിയ, ഞാൻ പ്രാത്തിച്ചതു് ക്രൂരതയാ സണകിലും അതു ഇപ്പോൾ അനുഷ്ഠലമായി പരിണ തിച്ചല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഏതനാ ഭർത്താവെന്നോത്തർ ഡാൻ ഞാൻ പ്രാത്മിക്ക്യാണാ.”

ശക്തിയുടെ സംഗ്രഹയ്ക്കും പെട്ടുനാ തീന്. അതു തന്റെ ഭർത്താവുന്നുന്ന എന്ന അതു സാധ്യപിക്കു വേബാധി മാരാം.

രാജാവു്:—“പ്രിയ! എനില്ലു് എങ്കൊ ബുദ്ധിക്കൂടാഹമാ വിരുദ്ധം. അതു തീന്. ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യവരാൽ എ നീൻ ശ്രീകൃഷ്ണയെ കാണാൻ സംഗ്രഹിയ്ക്കാണു്.”

ശക്തിപ്പെട്ട തൊണ്ടയിടരി “വിജയം” എന്ന അച്ചാവാക്കു തുടിയും ഭർത്താവിനോടു മുഴുവനം പറയാൻ സാധിച്ചില്ല. എകിലും ശക്തിയുടെ ക്ഷീണിച്ചു മുഖ്യം, ഭാഗ്യം ദിശയാഗ്രഹത്തിനാണെങ്കിലും കണ്ണപ്പോരു തന്നെ ഒരു ജാവു് ആയിച്ചു എന്നു പറയാൻമുണ്ടു്.

അതിൽ പിന്നു രാജാവു ശക്തത്തിലൂടെ കുറ്റക്കൽ വീണ് സമസ്യാപരാധ്യാത്മിക്കും കൂടിയും അ സാധപിക്കാൻ കൂദാശയാണ് പ്രായമില്ല.

ശക്തത്തിലും (കരണത്തുംകാണ്ടി) “അവിട്ടുനാ ഏറ്റവിക്കണും, ഏറ്റവിക്കണും. എന്നർ മുജജുമപാദാക്കാണാണ്” ദയാലുവായ അവിട്ടുനാ ഏറ്റവിക്കണും കായ്യും മറാശപോയ അതു!”

രാജാവു ഏഴുനേരും. ദൈവത്തിനാർ ഇപ്പുകാരം ആ ക്ഷോന്ത്രം സ്വപ്നികരിച്ചതിൽ പിന്നു മാതലി മടങ്ങിവന്നു. രാജാവിനു ധർമ്മപതിസമാഗമവും പുത്രമുഖദർശനവും ഉണ്ണായതുകാണ്ടു മാതലിക്കിൾ വളരെ സന്തോഷം ദേഹി. സ്നേഹിതനായ മാതലിക്കിൾക്കു ലാഭിയ്ക്കുന്ന ഒന്നാരമ്പമലത്തിനു അധികം മാധ്യമ്മുള്ളതുതായി രാജാവിനു തോന്തി.

കാല്യൂസ് രാജാവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവിനു മാതലി ചാകയാൽ രാജാവു പുരപ്പുടാൻ സന്നാലുന്നായി. ധർമ്മപതിയോടുകൂടി വേണും ഫുംഗസന്നിധിയിൽ പോകുന്നാൽ ഏറ്റവിനു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം ശക്തത്തിലേയോടു പുത്രനെ ഏടുത്തുകൊള്ളിാൻ പറഞ്ഞു. ശക്തത്തിലുക്കു അദ്ദേഹം തനിന്നൊടുകൂടുടി മുങ്ഗസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്ന കുറച്ചു ലജ്ജ ഉണ്ടാക്കിവന്നു. ഏകിലും അഭ്യർത്ഥകാലജ്ഞലും തുറന്തിലും കുറച്ചു കേന്ദ്രതാണും ദിനാവു ദ്വാരകയാൽ നീതു; സൗധപിഡിയും കൂടെപുറപ്പെട്ടു.

ഇവർ ഏല്ലാവർക്കും കൂടി പോകി കാല്യൂപനെ വന്നി • അദ്ദേഹം രീജാവിനേയും ശക്തത്തിലേയും പുത്രനു

യും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അഭിനവിച്ച് അന്തരുഹിച്ച്. അവിടെവച്ചു കാലുപന്ന് പറഞ്ഞിട്ടു ഭവതിമാർക്ക് ഭർഖിസ്സ് ലൈംഗിക്കൾ ശാപവൃത്താന്തം കേരംകാനിടയായി. അപ്പോൾ ശക്തിയ്ക്കു കായ്ക്കുമ്പോൾ ക്ഷമയും മനസ്സിലാക്കി. രാജാവിനും അത്മശോധനയുംകൊണ്ട് കൃതകൃത്യങ്ങളുണ്ടായി.

ഒരുക്കയും ഘുത്തിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ കാട്ട് സന്ദേശം ചീഞ്ഞു.

അതിൽ ചിന്ന രാജാവും ശക്തിയ്ക്കും ഘുത്തനോട് കൂടി ദേശവാദികൾ വിഹാരത്തിൽ കയറി ഹസ്തിനപ്പോൾ തേതക്കു മട്ടോ അവിടെ ചിരകാലം സ്വഭാവി താഴെ സിച്ച.

കാലകുമംകാണ്ട് സവദമന്ന ചക്രവർത്തിയായി അന്നേകം സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കീടുകൾിട്ടും അര വി രണ ഭരതൻ എന്ന പ്രസിദ്ധമായ പേര് സിലിച്ച്. ഈ വകുവത്തിയുടെ പേരിൽ നിന്നും ആണ് ഈ കുല്യാസാ മാജ്ഞത്തിനാ 'ഭാരതവണ്ണാ' എന്നും 'ഭാരതവർഷം' എന്നും പേരുകൾ ലഭിയ്ക്കുന്ന സംഗതിയായതും. മിമബാൻ പവർത്തം മുതൽ തെക്കേശ്വര ക്രാക്കമാരിവരെ ഏതുനന്ദിയും നാശിച്ചുവരുന്നതു പേരിലും ഒരു തെളിാവുത്തുറന്നതു പേരിലും ഒരു കാക്കഭവാടി അം നാമം ക്രമാഭ്യർഥിയാണ്. ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്ന

